Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2024. gada 2. oktobrī*

Dempings – Konkrētu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports – Galīgā antidempinga maksājuma noteikšana – Atcelšanas prasība – Pieņemamība – *Locus standi* – Eksportētāju pārstāvības apvienība – Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 6.a punkts – Normālās vērtības aprēķins – Attiecīgas reprezentatīvās valsts izvēle – Regulas 2016/1036 2. panta 10. punkts – Korekcijas – Nesadarbošanās – Regulas 2016/1036 18. pants – Dempinga starpības aprēķins tiem ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies, bet nav iekļauti izlasē – Attiecīgā ražojuma definīcija – Savienības ražošanas nozarei radītais kaitējums – Segmentēta kaitējuma analīze – Cēloņsakarība – Zemākas cenas un kaitējuma starpības aprēķināšana – Makroekonomiskie rādītāji – Procesuālās tiesības – Konfidencialitātes ievērošana

Lietā T-263/22

***China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* (*CCCME*)** (Pekina, Ķīna) un citi prasītāji, kuru nosaukumi ir uzskaitīti pielikumā[1], ko pārstāv *R. Antonini*, *E. Monard* un *B. Maniatis*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Luengo*, *L. Di Masi* un *J. Zieliński*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

***European Industrial Fasteners Institute AISBL* (*EIFI*)**, ko pārstāv *B. O'Connor* un *M. Hommé*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs F. Šalīns [*F. Schalin*], tiesneši G. Šteinfate [*G. Steinfatt*] un D. Kukovecs [*D. Kukovec*] (referents),

* Tiesvedības valoda – angļu.

[1] Pārējo prasītāju saraksts pievienots vienīgi lietas dalībniekiem paziņotajā versijā.

sekretāre: I. Kurme, administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu

un 2024. gada 7. februāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar šo prasību prasītāji *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* (turpmāk tekstā – "*CCCME*") un citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir norādīti pielikumā, lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2022/191 (2022. gada 16. februāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV 2022, L 36, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), ciktāl tā uz tiem attiecas.

I. Tiesvedības priekšvēsture

2 Pēc sūdzības, ko 2020. gada 6. novembrī Eiropas Savienības nozares vārdā iesniedza persona, kas iestājusies lietā, *European Industrial Fasteners Institute*, Eiropas Komisija sāka antidempinga izmeklēšanu saistībā ar Ķīnas izcelsmes savienotājelementu importu, pamatojoties uz 5. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula").

3 2020. gada 21. decembrī Komisija, pamatojoties uz pamatregulas 5. pantu, publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu (OV 2020, C 442, 6. lpp.).

4 Dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra periodu no 2019. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 30. jūnijam (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas periods"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču un cēloņsakarību pārbaude tika veikta laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām (turpmāk tekstā – "attiecīgais periods").

5 *CCCME* lūdza to uzskatīt par ieinteresēto personu, apgalvojot, ka tā pārstāv Ķīnas savienotājelementu ražošanas nozari. Persona, kas iestājusies lietā, šo lūgumu apstrīdēja. Komisija uzskatīja, ka vairāki Ķīnas savienotājelementu ražotāji ir pilnvarojuši *CCCME* rīkoties to vārdā un ka tā var būt ieinteresētā persona tikai tiktāl, ciktāl konkrētie savienotājelementu ražotāji to pilnvarojuši viņus pārstāvēt.

6 Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka tā ir provizoriski izveidojusi Savienības ražotāju izlasi, pamatojoties uz ražošanas un pārdošanas apjomiem Savienībā, ņemot vērā arī to ģeogrāfisko atrašanās vietu un nodrošinot mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) pārstāvību. Šajā izlasē bija seši Savienības ražotāji, kas atrodas četrās dažādās dalībvalstīs. Viens no provizoriskajā izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem (MVU) informēja Komisiju, ka tas nevarēs sniegt visas atbildes uz anketas jautājumiem. Tāpēc Komisija nolēma pārskatīt Savienības ražotāju izlasi,

aizstājot šo uzņēmumu ar nākamo lielāko MVU tajā pašā dalībvalstī. Apstrīdētās regulas 34. apsvērumā Komisija ir precizējusi, ka ieinteresētajām personām tika pienācīgi darīta zināma izlases veidošanas metodika, un par pašu metodiku piezīmes netika saņemtas.

7 Izmeklēšanas laikā viens no izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem informēja Komisiju, ka tas nevarēs sniegt visas atbildes uz tās anketas jautājumiem. Cits izlasē iekļautais Savienības ražotājs nevarēja sniegt pietiekamu pārliecību par datiem, kas tika iesniegti pārbaudei. Tāpēc šie ražotāji tika aizstāti ar diviem nākamajiem ražotājiem, kuru ražošanas un pārdošanas apjomi bija visnozīmīgākie, vienlaikus ņemot vērā ģeogrāfisko sadalījumu un produkcijas klāsta apjomu.

8 Lai izlases veidā pārbaudītu ražotājus eksportētājus, Komisija saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu izvēlējās trīs ražotājus eksportētājus vai ražotāju eksportētāju grupas ar vislielāko eksporta apjomu, ko atvēlētajā laikā varēja pienācīgi izmeklēt, proti, *Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd*. (turpmāk tekstā – "*Jiangsu*"), *Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd*. (turpmāk tekstā – "*Ningbo Jinding*") un *Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd*. (turpmāk tekstā – "*Wenzhou*"). Komisija precizēja, ka konkrēto ražojumu veidi, ko ražo atlasītie uzņēmumi, nav kritērijs, jo visi savienotājelementi izmeklēšanas vajadzībām tika uzskatīti par vienu ražojumu.

9 Attiecīgais ražojums ir konkrēti dzelzs vai tērauda savienotājelementi, kas nav nerūsējošā tērauda savienotājelementi, proti, galvenokārt Ķīnas izcelsmes skrūves, bultskrūves un paplākšņi.

10 Savienotājelementi var būt vai nu standarta (turpmāk tekstā – "standarta savienotājelementi"), vai izgatavoti, pamatojoties uz klienta rasējumiem (turpmāk tekstā – "nestandarta savienotājelementi"). Piemērojot savienotājelementiem vienu un to pašu valsts vai starptautisko standartu, to fiziskajām un tehniskajām pamatīpašībām jābūt vienādām, jo īpaši stiprības, pielaižu, apdares un pārklājuma ziņā. Pamatojoties uz savienotājelementu fiziskajām un tehniskajām pamatīpašībām un galalietojumiem, procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, visus savienotājelementus uzskata par vienu ražojumu.

11 Turklāt Komisija uzskatīja, ka, definējot izmeklējamā ražojuma tvērumu, nav būtiski, kāds ir savienotājelementu ražošanas process. Tādējādi šī izmeklēšana attiecas uz visiem attiecīgo ražojumu veidiem, neatkarīgi no tā, vai tos ražo karstās kalšanas vai aukstās kalšanas procesā.

12 Komisija uzskatīja, ka pieejamie pierādījumi, uzsākot izmeklēšanu, liecina par nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu Ķīnā pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta izpratnē.

13 Pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas šajā ziņā Komisija izvēlējās Taizemi kā attiecīgu reprezentatīvo valsti, kuras neizkropļotās cenas un izmaksas būtu pamats ražojumu normālās vērtības noteikšanai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu.

14 Ar apstrīdēto regulu Komisija konkrētu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam noteica galīgo antidempinga maksājumu no 22,1 % līdz 86,5 %.

II. Lietas dalībnieku prasījumi

15 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītājiem;

– piespriest Komisijai un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Komisijas, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt kā nepamatotu;

– piespriest prasītajiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

A. Par pieņemamību

17 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka *CCCME* neesot pārstāvības apvienība pamatregulas 6. panta 7. punkta izpratnē un Komisijai administratīvajā procesā pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas tā neesot bijusi jāuzskata par pārstāvības apvienību, jo *CCCME* pārstāvot nevis tās biedru intereses, bet gan Ķīnas valsts intereses. Tādējādi pilnvarojums, ko *CCCME* esot saņēmusi no atsevišķiem ražotājiem eksportētājiem, nemainot faktu, ka tās mērķis bijis nodrošināt, ka tās biedri, kas eksportē savus ražojumus uz Savienību, savstarpēji nekonkurē. Līdz ar to *locus standi* LESD 263. panta izpratnē varot pamatot tikai ar Komisijas pieļauto kļūdu administratīvās izmeklēšanas laikā, nevis ar pamatregulā noteiktajām tiesībām. Tādēļ persona, kas iestājusies lietā, aicina Vispārējo tiesu izskatīt šo jautājumu pēc savas ierosmes.

18 Prasītāji šo argumentāciju apstrīd.

19 Iesākumā jāatgādina, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 142. panta 1. punktu ar iestāšanos lietā drīkst tikai pilnībā vai daļēji atbalstīt vienas puses prasījumus. Šajā lietā Komisija savos prasījumos nav atbalstījusi argumentus par prasības pieņemamību, ko sniegusi persona, kas iestājusies lietā.

20 Tādējādi saskaņā ar iedibinātu judikatūru Savienības tiesa – vajadzības gadījumā pēc savas ierosmes – var lemt par absolūtu pamatu, kas attiecas uz LESD 263. pantā paredzēto pieņemamības nosacījumu neievērošanu (skat. spriedumu, 2021. gada 22. jūnijs, Venecuēla/Padome (Trešās valsts skārums) (C-872/19 P, EU:C:2021:507, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka citus subjektus, kuriem lēmums nav adresēts, var uzskatīt par individuāli skartiem LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē tikai tad, ja šis lēmums uz tiem attiecas to noteiktu īpašo raksturiezīmju dēļ un saistībā ar kādu faktu, kas tos izceļ salīdzinājumā ar kādu citu un tādējādi tos nošķir tādā pašā veidā kā šāda lēmuma adresātu (skat. spriedumu, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 To personu vidū, kuras Savienības akts var nošķirt tāpat kā lēmuma adresātus, ir personas, kas ir piedalījušās šī akta pieņemšanas procesā. Tomēr fakts, ka persona iesaistās procesā, kas izraisa šāda akta pieņemšanu, var šo personu individualizēt attiecībā uz konkrēto aktu tikai tad, ja ar Savienības tiesisko regulējumu tai ir piešķirtas procesuālās garantijas. Indivīda tiesību celt prasību par Savienības tiesību aktu precīzais tvērums ir atkarīgs no tiesiskā stāvokļa, kāds tam ir noteikts Savienības tiesībās, kuru mērķis ir aizsargāt šādi atzītās likumīgās intereses (skat. spriedumu,

2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Šajā lietā prasības pieteikuma ievaddaļā ir precizēts, ka šo prasību ir cēlusi, pirmkārt, *CCCME* savu A.2. pielikumā minēto biedru (turpmāk tekstā – "attiecīgie *CCCME* biedri") vārdā un savā vārdā attiecībā uz noteiktiem iebildumiem, otrkārt, trīs Ķīnas ražotāji eksportētāji, kurus Komisija ir iekļāvusi izlasē, un, treškārt, pieci citi Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas ir sadarbojušies, bet netika iekļauti izlasē, kuru nosaukumi ir norādīti apstrīdētās regulas pielikumā. Prasītāju iesniegtajā A.2. pielikumā ne trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, ne pārējie pieci Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, bet nebija iekļauti izlasē, nav minēti kā *CCCME* biedri, un prasītāji nav iesnieguši dokumentus, kas apliecinātu to dalību *CCCME*.

24 Vispirms ir jākonstatē, ka pēc Vispārējās tiesas jautājuma par to, kādas sekas radījis 2023. gada 21. septembra spriedums *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685), kas pasludināts pēc tiesvedības rakstveida daļas, *CCCME* atzina, ka prasība nebija pieņemama, jo tika celta tās vārdā. Atbildot uz jautājumiem šajā ziņā tiesas sēdē, *CCCME* apgalvoja, ka visi prasībā norādītie iebildumi ir izvirzīti gan tās vārdā, gan tās biedru interesēs. Tādējādi *CCCME* nevienu iebildumu neesot izvirzījusi atsevišķi tikai savā vārdā.

25 Turklāt attiecībā uz to, ka *CCCME* pārstāv savus biedrus tiesā, no šā sprieduma 23. punkta izriet, ka *CCCME* šajā prasībā plāno pārstāvēt 31 uzņēmumu, kuru saraksts ir sniegts prasības pieteikuma A.2. pielikumā un attiecībā uz kuriem tā ir iesniegusi dokumentus, kas apliecina to biedra statusu. No šā pielikuma izriet, ka šis 31 uzņēmums ir ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē.

26 Lai apvienība varētu likumīgi celt prasību Savienības tiesās savu biedru vārdā, pirmkārt, ir būtiski, lai fiziskās vai juridiskās personas, kuru vārdā tā rīkojas, būtu tās biedri, otrkārt, lai tai būtu pilnvarojums celt prasību to vārdā, treškārt, lai šī prasība tiktu celta to vārdā, ceturtkārt, lai vismaz viens no biedriem, kuru vārdā tā rīkojas, būtu varējis pats celt pieņemamu prasību un, piektkārt, lai biedri, kuru vārdā tā rīkojas, nebūtu cēluši paralēlu prasību Savienības tiesās (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 83. punkts).

27 Šajā lietā, pirmkārt, *CCCME* iesniedza neapstrīdētus pierādījumus par attiecīgo biedru piederību.

28 Otrkārt, *CCCME* pielikumā iesniegtajos statūtos šīs apvienības sabiedrības mērķis ir aprakstīts tā, kas tas ietver tādas prasības celšanu tiesā, kuras mērķis ir aizstāvēt biedru intereses pret tirdzniecības aizsardzības pasākumiem (spriedums, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 88. punkts).

29 Treškārt, prasības pieteikumā ir precizēts, ka prasība tiek celta arī attiecīgo biedru vārdā.

30 Ceturtkārt, attiecīgie biedri varēja celt prasību par apstrīdēto regulu. Šajā ziņā LESD 263. panta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

31 Šajā gadījumā nosacījums par tiešu skārumu ir izpildīts, jo apstrīdētā regula tieši ietekmē *CCCME* biedru tiesisko stāvokli, un dalībvalstu muitas iestādēm, nepastāvot nekādai rīcības brīvībai, ir pienākums iekasēt ar apstrīdēto regulu noteiktos maksājumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (T-254/18, EU:T:2021:278, 118. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Attiecībā uz individuālu skārumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru regulām, ar kurām noteikti antidempinga maksājumi, to veida un piemērojamības dēļ ir normatīvs raksturs, jo tās ir piemērojamas lielākajai daļai attiecīgo saimnieciskās darbības veicēju (skat. spriedumu, 2019. gada 28. februāris, Padome/*Marquis Energy*, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 47. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr šis normatīvais raksturs nav šķērslis tam, ka minētās regulas var individuāli skart tos attiecīgā ražojuma ražotājus un eksportētājus, kuri tiek apsūdzēti dempinga prakses īstenošanā, pamatojoties uz to komercdarbības datiem, piemēram, ražošanas uzņēmumus un eksportētājus, kas var pierādīt, ka tie ir norādīti Komisijas tiesību aktos vai ka tos skārusi sagatavošanas izmeklēšana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 28. februāris, Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 79. punkts).

33 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka *CCCME* attiecīgie biedri ir attiecīgā ražojuma ražotāji eksportētāji, kuri izmeklēšanas laikā sadarbojušies ar Komisiju un kuru nosaukumi ir norādīti pielikumā, uz kuru ir atsauce apstrīdētās regulas rezolutīvās daļas 1. panta 2. punktā. Attiecīgajiem *CCCME* biedriem, kuru vārdā tā ir cēlusi šo prasību, kā citiem uzņēmumiem, kas ir sadarbojušies un ir norādīti šajā pielikumā, piemēro konkrētu antidempinga maksājuma summu, kas atšķiras no summas, kas piemērojama visiem citiem nenorādītajiem uzņēmumiem, kuriem ir piemērojama apstrīdētā regula. Līdz ar to tā minētos biedrus skar tieši un individuāli.

34 Piektkārt, neviens no attiecīgajiem *CCCME* biedriem nav iesniedzis prasību paralēli tai, kura tika izskatīta šajā lietā.

35 Līdz ar to šā sprieduma 26. punktā minētie pieņemamības nosacījumi ir izpildīti.

36 Tomēr no judikatūras izriet – ja prasība atcelt regulu, ar kuru noteikti antidempinga maksājumi, tiek apmierināta, tad šī regula tiek atcelta tiktāl, ciktāl ar to prasītājam ir noteikts antidempinga maksājums, un minētā atcelšana neietekmē citu šīs regulas elementu spēkā esamību, tostarp antidempinga maksājumus, kas piemērojami citiem tirgus dalībniekiem. No tā izriet, ka attiecībā uz *CCCME* biedru pārstāvību, ko īsteno *CCCME* Vispārējā tiesā saistībā ar šo prasību, tikai attiecīgie *CCCME* biedri, kuru vārdā ir celta šī prasība, varētu gūt labumu no šīs atcelšanas, ja Vispārējā tiesa apmierinātu prasību, ko *CCCME* ir cēlusi šo biedru vārdā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 110. un 112. punkts). Šie biedri ir *Haining Hisener Trade Co., Ltd*, *Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd.*, *Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd*, *Jinan Star Fastener Co.*, *Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd*, *Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd*, *Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd*, *Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd.*, *Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd.*, *Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd.*, *Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd*, *Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd*, *Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd*, *Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd*, *Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd*, *Jiashan Xiaohai Metal Products Factory*, *Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd*, *Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd*, *Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd.*, *EC International (Nantong) Co., Ltd.*, *Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd*, *SSF Industrial Co. Limited*, *Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd*, *Haiyan*

Tianqi Standard Parts Co., Ltd, *Jiashan Sanxin Fastener Company Limited*, *Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd*, *Yuyao Zhenrui Metal Co.*, *Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd.*, *Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd*, *Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd* un *Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd*.

37 No tā izriet, ka šī prasība ir pieņemama, ciktāl to ir cēlusi *CCCME* 31 šā sprieduma 36. punktā minētā biedra vārdā, kas ir ražotāji eksportētāji, kuri ir sadarbojušies ar Komisiju izmeklēšanā, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, kā arī 3 izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji un 5 citi ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, un kuri nav iesnieguši apliecinājumu par dalību *CCCME*.

B. Par lietas būtību

38 Prasības pamatojumam prasītāji izvirza deviņus pamatus, kas balstīti, pirmkārt, uz to, ka ir pārkāpts pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkts un labas pārvaldības princips, nosakot normālo vērtību, otrkārt, ka ir pārkāpts pamatregulas 2. panta 10. punkts, ciktāl Komisija nav koriģējusi datus, kas attiecas uz Taizemes ražotāju pārdošanas, administratīvajām un citām vispārējām izmaksām (turpmāk tekstā – "PVA izmaksas") un peļņu, treškārt, ka ir pārkāpts pamatregulas 18. panta 1., 3. un 4. punkts, kā arī 6.8. pants Nolīgumā par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (*GATT*) VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp., turpmāk tekstā – "Antidempinga nolīgums"), kas ietverts Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu 1 A. pielikumā (OV 1994, L 336, 3. lpp.), un Antidempinga nolīguma II pielikums (OV 1994, L 336, 118. lpp., turpmāk tekstā – "II pielikums") saistībā ar divu izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju darbaspēka izmaksu noteikšanu, ceturtkārt, ka ir pārkāpts pamatregulas 9. panta 6. punkts, nosakot dempinga starpību attiecībā uz izlasē neiekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, piektkārt, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2., 3., 5. un 6. punkts kopsakarā ar tās 4. panta 1. punktu, jo kaitējuma un cēloņsakarību novērtēšanā nav ņemta vērā standarta savienotājelementu un nestandarta savienotājelementu atšķirība, sestkārt, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkts un 9. panta 4. punkts, jo cenu samazinājuma analīzē, ko veikusi Komisija, tas tika noteikts tikai attiecībā uz 24 % izlasē iekļauto Savienības ražotāju ražojumiem, septītkārt, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2., 3. un 6. punkts un 9. panta 4. punkts, ciktāl Komisija, analizējot cenu ietekmi un nosakot kaitējuma starpību, ir salīdzinājusi izplatītājiem noteiktās Ķīnas cenas ar galapatērētājiem noteiktajām Savienības cenām, astotkārt, ka ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2. un 5. punkts, jo Komisija nav veikusi objektīvu pārbaudi, kas būtu balstīta uz tiešiem pierādījumiem attiecībā uz kaitējuma makroekonomiskiem rādītājiem, un, devītkārt, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 6. panta 7. punktu, 19. panta 1., 2. un 3. punktu un 20. panta 2. un 4. punktu, kā arī prasītāju tiesības uz aizstāvību, jo administratīvā procesa laikā noteiktiem datiem piemērojusi konfidencialitāti.

1. Par pirmo pamatu, kas pamatots ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta un labas pārvaldības principa pārkāpumu

39 Vispirms jāatgādina, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība tām pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35. punkts un tajā minētā judikatūra). Pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas

kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, uz kuriem Savienības iestādes balsta savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko tiek aizstāts šo iestāžu veiktais vērtējums. Ar šo pārbaudi tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot iestāžu izdarītos secinājumus. Tādēļ Vispārējai tiesai ir ne tikai jāpārbauda izvirzīto pierādījumu faktiskā pareizība, to ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šie pierādījumi ir uzskatāmi par visu atbilstošo informāciju, kas var tikt ņemta vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tie var pamatot izdarītos secinājumus (skat. spriedumu, 2022. gada 12. maijs, Komisija/*Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Turklāt ir jāatgādina, ka dempinga jomā normālās vērtības noteikšana ir viens no svarīgākajiem posmiem, kuram ir jāļauj noteikt, vai, iespējams, pastāv dempings (spriedumi, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 19. punkts, un 2014. gada 1. oktobris, Padome/*Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. punkts).

42 Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz normālās vērtības noteikšanu valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas (skat. spriedumu, 2019. gada 19. septembris, *Zhejiang Jndia Pipeline Industry*/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, 126. punkts un tajā minētā judikatūra), un tālab iespēja izvēlēties attiecīgu reprezentatīvo valsti arī ietilpst šajā plašajā rīcības brīvībā, kas Savienības iestādēm ir piešķirta kopējās tirdzniecības politikas jomā. Tomēr saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu Komisijai ir ierobežota rīcības brīvība, ciktāl izvēlētajai valstij ir jābūt ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. jūnijs, *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology*/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, 127. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Tāpat ir ticis nospriests, ka ir jāpārbauda, vai Komisija nav ignorējusi būtiskus vai atbilstošus elementus, lai noteiktu izvēlētās valsts piemērotību, un vai lietas materiāli ir pārbaudīti ar visu pienācīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces normālā vērtība ir noteikta pienācīgi, nevis nesapratīgi. Šo judikatūru var pārņemt situācijās, kad nozīmīgu kropļojumu esamība eksportētājvalstī pamato attiecīgas reprezentatīvas valsts datu izmantošanu normālās vērtības aprēķinam, kas ietver arī sarežģītu ekonomisko un politisko situāciju pārbaudi (skat. spriedumu, 2023. gada 21. jūnijs, *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology*/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, 128. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Ņemot vērā šos principus, ir jāizvērtē prasītāju pirmais pamats saistībā ar attiecīgās preces normālās vērtības aprēķinu, kas ir sadalīts piecās daļās.

a) Par pirmo daļu, kas attiecas uz Taizemi kā attiecīgu reprezentatīvo valsti pamatregulas 2. panta 6.a punkta izpratnē, kas izvēlēta attiecīgā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai

45 Ar pirmā pamata pirmo daļu prasītāji vispirms apgalvo, ka Komisijai šajā izmeklēšanā nevajadzēja izmantot Taizemi kā attiecīgu reprezentatīvo valsti, jo šajā valstī tiekot importēti īpašas kvalitātes stiepļu stieņi no Japānas, otrkārt, ka Komisija neesot pareizi izvēlējusies PVA izmaksu un peļņas aprēķināšanai izmantoto datubāzi, un, visbeidzot, ka Komisijai bija jākoriģē šie dati, lai normālo vērtību aprēķinātu vistuvāk izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju ražošanas vērtībām.

1) Par attiecīgā ražojuma ražošanai Taizemē nepieciešamo izejvielu cenām

46 Prasītāji būtībā apgalvo, ka Komisijai nebija jāuzskata Taizeme par "attiecīgu reprezentatīvo valsti" pamatregulas 2. panta 6.a punkta izpratnē, ņemot vērā to, par kādu cenu Taizeme importē no Japānas augstas kvalitātes stiepļu stieņus, kas ir attiecīgā ražojuma ražošanas izejviela. *CCCME* administratīvā procesa laikā esot iesniegusi lielu daudzumu datu un pierādījumu, kas liecina, ka Taizemes importa cenas neatbilst izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju ražošanas izmaksām, jo tie eksportē uz Savienību gandrīz tikai standarta savienotājelementus un ļoti maz īpašo savienotājelementu. Savukārt no Japānas importētie īpašas kvalitātes stiepļu stieņi tikuši izmantoti konkrētiem lietojumiem, nevis standarta savienotājelementu ražošanai. Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija nav pareizi izvērtējusi būtisko cenu atšķirību 17 % apmērā Japānas eksportam uz Taizemi, no vienas puses, un uz pārējām piecām galvenajām eksporta valstīm, no otras puses.

47 Prasītāji uzskata, ka ražošanas izmaksas Taizemē "neatbilst" Ķīnas ražotāju eksportētāju izmaksām pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta izpratnē. Uzliekot pārmērīgu pierādīšanas pienākumu, Komisija esot pārkāpusi arī labas pārvaldības principu.

48 Komisija apstrīd prasītāju argumentāciju. Turklāt tā norāda, ka prasītāji nav pamatojuši iebildumu par labas pārvaldības principa pārkāpumu, un līdz ar to tas nav pieņemams.

i) Par iebilduma par labas pārvaldības principa pārkāpumu pieņemamību

49 Atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu par Komisijas iebildumu rakstā izvirzītā iebilduma nepieņemamību, prasītāji tiesas sēdē precizēja, ka iebildums par labas pārvaldības principa pārkāpumu attiecas uz to, ka Komisija tiem bija uzlikusi pārmērīgu pierādīšanas pienākumu, proti, tie esot snieguši plašu izklāstu, kādu iemeslu dēļ dati, kurus bija ņēmusi vērā Komisija, nav vispiemērotākie, un esot snieguši pietiekamu informāciju.

50 Turklāt no labas pārvaldības principa, kas ir Savienības tiesību vispārējo principu sastāvdaļa, izriet, ka pierādīšanas pienākums, kas tādējādi var būt ražotājiem eksportētājiem saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, nedrīkst būt nesamērīgs (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2023. gada 21. jūnijs, *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology*/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Tādējādi attiecībā uz iebilduma par labas pārvaldības principa pārkāpumu pieņemamību pietiek konstatēt, ka šis iebildums ir pamatots prasītāju argumentos, kas sniegti pirmā pamata pirmajā daļā, ar kuru prasītāji apstrīd, ka Taizeme ir izvēlēta par attiecīgu reprezentatīvo valsti

pamatregulas 2. panta 6.a punkta izpratnē, lai arī tie Komisijai bija iesnieguši pierādījumus, norādot, ka minētā valsts nav attiecīga reprezentatīvā valsts attiecīgā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai.

52 Tādēļ ir jānoraida Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību.

ii) Par to, cik pamatota ir Taizemes kā attiecīgas reprezentatīvās valsts izvēle attiecīgā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai

53 Pamatregulas 2. panta 6.a punktā ir noteikts:

"a) Ja, piemērojot šīs regulas šo vai kādu citu būtisku noteikumu, tiek konstatēts, ka nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas eksportētājvalstī, jo minētajā valstī pastāv nozīmīgi kropļojumi b) apakšpunkta nozīmē, normālo vērtību nosaka, pamatojoties tikai un vienīgi uz ražošanas un pārdošanas izmaksām, kas atspoguļo neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības, saskaņā ar turpmāk minētajiem noteikumiem.

Šim nolūkam Komisija var izmantot avotus, kas ietver:

– atbilstošas ražošanas un pārdošanas izmaksas attiecīgā reprezentatīvā valstī ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni, kāds ir eksportētājvalstī, ar noteikumu, ka ir viegli pieejami attiecīgie dati; ja ir vairāk par vienu šādu valsti, priekšroku attiecīgā gadījumā dod valstīm ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību,

– ja Komisija to uzskata par atbilstīgu – neizkropļotas starptautiskās cenas, izmaksas vai atsauces vērtības, vai

– iekšzemes izmaksas, bet tikai tādā mērā, ciktāl, pamatojoties uz precīziem un atbilstīgiem pierādījumiem, ir nešaubīgi noteikts, ka tās nav izkropļotas, arī saskaņā ar c) apakšpunkta noteikumiem par ieinteresētajām pusēm.

Neskarot 17. pantu, minēto novērtējumu veic atsevišķi par katru eksportētāju un ražotāju.

Saliktā normālā vērtība ietver neizkropļotas un samērīgas administratīvās, pārdošanas un vispārējās izmaksas un peļņu;

b) nozīmīgi kropļojumi ir kropļojumi, kas rodas, ja paziņotās cenas vai izmaksas, arī izejvielu un enerģijas izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē, jo tās ietekmē būtiska valdības iejaukšanās. Novērtējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, ņem vērā, *inter alia*, iespējamo ietekmi, kas var būt vienam vai vairākiem no turpmāk minētajiem faktoriem:

– attiecīgajā tirgū lielā mērā darbojas uzņēmumi, kuri pieder eksportētājvalsts iestādēm vai kuru darbību tās kontrolē, stratēģiski uzrauga vai sniedz tiem norādes,

– valsts ir pārstāvēta uzņēmumos un tādējādi var iejaukties jautājumos par cenām vai izmaksām,

– diskriminējoša valsts politika vai pasākumi, kuros priekšroka tiek dota iekšzemes piegādātājiem vai kuri kaut kā citādi ietekmē brīvā tirgus spēkus,

– bankrota tiesību, uzņēmējdarbības tiesību vai īpašuma tiesību trūkums, diskriminējoša piemērošana vai neatbilstīga izpilde,

– izkropļotas algu izmaksas,

– piekļuve finansējumam, ko piešķir iestādes, kuras īsteno valsts politikas mērķus vai kuru darbība citādi ir atkarīga no valsts.

[..]".

54 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 220. apsvērumu Komisija savu izvēli par attiecīgu reprezentatīvo valsti ir balstījusi uz trim kritērijiem, proti, uz līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni kā Ķīnā, attiecīgā ražojuma ražošanu aplūkotajā valstī un attiecīgo datu publisko pieejamību.

55 Izmeklēšanas laikā Komisija publiskoja divus paziņojumus par lietas materiāliem attiecībā uz avotiem, kas izmantoti normālās vērtības noteikšanai, par kuriem ieinteresētās personas tika aicinātas sniegt piezīmes. No 2021. gada 5. februārī publiskotā paziņojuma par lietas materiāliem (turpmāk tekstā – "pirmais paziņojums") izriet, ka Komisija ir konstatējusi, ka attiecīgais ražojums tiek ievērojamā apmērā ražots tikai astoņās valstīs ar līdzīgu ekonomisko līmeni kā Ķīna, bet tai izdevies atrast attiecīgus viegli pieejamus datus tikai par Brazīliju, Krieviju, Turciju un Taizemi. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 223. apsvērumu 2021. gada 4. maijā publiskotajā paziņojumā par lietas materiāliem (turpmāk tekstā – "otrais paziņojums") Komisija apstiprināja, ka tai ir dati arī par Malaiziju.

56 Analizējot datus par importu piecās iespējamajās reprezentatīvajās valstīs, Komisija konstatēja, ka vairāk nekā 75 % no izmeklējamā ražojuma ražošanā izmantoto izejvielu importa Brazīlijā un Malaizijā ir no Ķīnas un no valstīm, kas nav PTO dalībvalstis, kuru uzskaitījums ir sniegts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/755 (2015. gada 29. aprīlis) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV 2015, L 123, 33. lpp.) I pielikumā. Ņemot vērā to, ka kropļojumi varēja ietekmēt šim importam noteiktās cenas un šīs cenas savukārt varēja izkropļot atlikušos importa apjomus, Komisija analizēja šos atlikušos importa apjomus, ņemot vērā to absolūtos daudzumus un cenas, un secināja, ka Brazīlijā un Malaizijā viegli pieejamo datu kopums neizkropļotas vērtības aprēķināšanai bija zemākas kvalitātes. Krievija tika noraidīta, jo neviena ieinteresētā persona nebija izteikusies tai par labu. Taizemei tika dota priekšroka attiecībā pret Turciju, jo Taizemei bija lielāki četru galveno izmeklējamā ražojuma ražošanā izmantoto izejvielu importa apjomi, no vienas puses, un tai bija zemāki ievedmuitas nodokļi šiem ražošanas faktoriem, no otras puses.

57 Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes un sniegt publiski pieejamu informāciju par neizkropļotām vērtībām katram ražošanas faktoram. No lietas materiāliem izriet, ka prasītāji un it īpaši *CCCME* un trīs izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji kā ieinteresētās personas varēja iepazīties ar Komisijas lietas materiāliem un iesniegt piezīmes par attiecīgās reprezentatīvās valsts izvēli.

58 Atbildot uz *CCCME* piezīmēm par tādu izejvielu būtisku klātbūtni, ko Komisija ir klasificējusi kā augstas kvalitātes izejvielas no Japānas, Komisija izanalizēja četru galveno no Japānas eksportēto izejvielu cenas, lai noteiktu, vai pastāv kropļojumi, kas liecina, ka importam no Japānas uz Taizemi netika piemēroti tirgus noteikumi. No apstrīdētās regulas 232. apsvēruma izriet, ka izmeklēšanas periodā Taizeme bija viens no pieciem galvenajiem Japānas eksporta tirgiem, kas veidoja 17 % no Japānas kopējā šo materiālu eksporta apjoma, bet pieci galvenie eksporta tirgi

kopā (izņemot Ķīnu) veidoja vairāk nekā 60 % no Japānas eksporta apjoma. Vidējā cena eksportam uz Taizemi bija par 17 % augstāka nekā vidējā cena eksportam uz pārējām piecām lielākajām eksporta valstīm. Komisija secināja, ka Japānas eksporta cenas uz Taizemi nav nepamatoti augstas vai nereprezentatīvas. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka Japānas eksports uz Taizemi neliek apšaubīt Taizemes reprezentativitāti saistībā ar attiecīgā ražojuma izmeklēšanu.

59 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Taizeme ir attiecīga reprezentatīvā valsts izmeklējamā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai. Šajā kontekstā, ņemot vērā, ka pierādīšanas pienākums ir uzlikts prasītājiem, kuriem jāiesniedz pārliecinoši pierādījumi sava apgalvojuma pamatojumam, ir jāpārbauda, vai tie ir iesnieguši pierādījumus, kas liecinātu, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā šā sprieduma 39. punktā minētās judikatūras izpratnē, izvēloties Taizemi kā attiecīgu reprezentatīvo valsti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. jūnijs, *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology*/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, 131. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 Vispirms ir jākonstatē, ka prasītāji šajā prasībā neapstrīd Komisijas secinājumus, kas sniegti apstrīdētajā regulā, par to, ka, uzsākot izmeklēšanu, bija pierādījumi, kas liecināja par nozīmīgu kropļojumu esamību Ķīnā pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta izpratnē. Turklāt prasītāji neapstrīd faktu, ka Taizemē kopumā ir līdzīgs attīstības līmenis kā Ķīnā.

61 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jānorāda, ka Komisija aicināja visus Ķīnas ražotājus eksportētājus sniegt informāciju par izejmateriāliem, kas izmantoti savienotājelementu ražošanai, lai aprēķinātu cenu, ko savienotājelementu ražotājs maksātu Taizemē par izejvielām, kas piegādātas līdz rūpnīcas vārtiem. Lai noteiktu, kādas izejvielas ir nepieciešamas izmeklējamā ražojuma ražošanai, Komisija izmantoja preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu, kuru ir izstrādājusi Muitas sadarbības padome, kas vēlāk kļuvusi par Pasaules Muitas organizāciju, un noteica attiecīgos harmonizētās sistēmas (HS) kodus. Komisija paskaidroja – lai iegūtu neizkropļotas attiecīgo izejvielu cenas attiecīgajā reprezentatīvajā valstī, tai bija jāizmanto aptuvenas vērtības atkarībā no tā, kādi dati ir tās rīcībā.

62 Kā prasītāji apstiprināja tiesas sēdē, tie neapstrīd pašus definētos HS kodus, kas nosaka attiecīgās preces ražošanai nepieciešamās izejvielas. Taču Komisija ir konstatējusi – un prasītāji to nav apstrīdējuši –, ka šī metode paredz zināmu aptuvenību, jo ar vienu HS kodu var aptvert vairāku kategoriju izejvielas dažādās proporcijās. Tāpēc ir grūti noteikt precīzu atbilstību starp viena ražotāja HS kodiem un cita ražotāja HS kodiem.

63 Prasītāji savukārt apgalvo, ka Komisijai bija jāpielāgo tās rīcībā esošie dati un it īpaši jāizslēdz vērtības, kas attiecās uz stiepļu stieņu importu Taizemē no Japānas, jo minētie stiepļu stieņi esot labākas kvalitātes nekā tie, ko izmantoja izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji, un nepamatoti paaugstinot izmeklējamā ražojuma normālo vērtību.

64 Prasītāji nosaka, ka augstas kvalitātes stiepļu stieņi ir attiecināmi uz nestandarta savienotājelementiem, jo šie savienotājelementi parasti ir paredzēti nozarēm, kurās meklē labākas kvalitātes elementus. Tomēr šajā ziņā ir jākonstatē, ka, pirmkārt, pat nozarēs, uz kurām tie atsaucas, it īpaši autobūves vai aeronautikas nozarē, izmantotie savienotājelementi var būt gan standarta, gan nestandarta savienotājelementi. Katrā ziņā saskaņā ar Komisijas izmeklējamā ražojuma definīciju šī izmeklēšana attiecas gan uz standarta, gan nestandarta elementiem.

65 Otrkārt, prasītāji nav pierādījuši, cik liels procentuāli ir īpašas kvalitātes stiepļu stieņu īpatsvars konkrēti standarta savienotājelementos un nestandarta savienotājelementos. Šajā ziņā tie norāda uz *European Fasteners Distributor Association* (turpmāk tekstā – "*EFDA*") pārstāvju vizītēm Taizemes rūpnīcās un šo pārstāvju liecībām, kas pierāda īpašas kvalitātes stiepļu stieņu izmantošanu Taizemes automobiļu nozarē. Tomēr šī informācija nevar būt ticams un objektīvs pierādījums tam, ka visi Taizemes savienotājelementu ražotāji ir izmantojuši vienīgi šos ražojumus. Proti, šajā ziņā jāatgādina, ka Komisijai izmeklēšanas gaitā ir jāpārbauda, cik precīza ir ieinteresēto personu sniegtā informācija, pamatojoties uz kuru ir izdarīti šie konstatējumi. Šis pārbaudes pienākums saistībā ar antidempinga pasākumu noteikšanu ir tāda vispārīgāka principa izpausme, kurš visām iestādēm, neraugoties uz to plašo rīcības brīvību, uzliek pienākumu veikt precīzu pārbaudi un pamatot savu vērtējumu ar pietiekamas kvalitātes pierādījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 3. decembris, *Yieh United Steel*/Komisija, T-607/15, EU:T:2019:831, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

66 Treškārt, ir jākonstatē, ka prasītāji nav iesnieguši konkrētus Komisijai noderīgus pierādījumus par to, kādās proporcijās stiepļu stieņi tiek iekļauti nestandarta savienotājelementos. Pirmām kārtām, kā norādīja Komisija, prasītāji nav varējuši pierādīt, ka Ķīnas savienotājelementu ražotāji eksportētāji neizmanto īpašas kvalitātes stiepļu stieņus. Turklāt, kā izriet no iebildumu raksta B.1. pielikuma, prasītāji neapstrīd, ka Ķīna 2020. gadā bija vadošā valsts, kas eksportē stiepļu stieņus, uz kuriem attiecas atbilstošie Japānas kodi. Tādējādi "īpašas kvalitātes" stiepļu stieņi no Japānas arī tika importēti Ķīnā ievērojamos daudzumos.

67 Otrām kārtām, Komisija apstrīdētās regulas 301. apsvērumā paskaidroja, ka saskaņā ar konfidenciāliem datiem, ko iesniedza viena no ieinteresētajām personām, autobūves nozarei paredzētie savienotājelementi 2018. gadā veidoja mazāk nekā 50 % no kopējā rūpniecisko savienotājelementu pieprasījuma Taizemē, tādējādi Taizemē bijis pieprasījums gan pēc standarta, gan nestandarta savienotājelementu izejvielām.

68 Tātad prasītāji nav pamatojuši savu apgalvojumu, ka no Japānas tika importēti galvenokārt īpašas kvalitātes stiepļu stieņi. Katrā ziņā ar to, ka izejvielai ir labāka kvalitāte un tātad tā ir dārgāka, nepietiek, lai apšaubītu šo datu precizitāti vai patiesumu. Līdz ar to tas nenozīmē, ka šis rādītājs ir jāizslēdz no aprēķina.

69 Ceturtkārt, prasītāji ir iesnieguši "ražošanas faktoru" tabulas par dažādu veidu stiepļu stieņu cenas atšķirībām. Tomēr netika sniegti nekādi konkrēti pierādījumi par šo stieņu sadalījumu attiecīgā produkta ražošanā. No tā izriet, ka šie elementi var attiekties uz ražojumiem, kuri izmeklēšanā nav iekļauti. Tādējādi šīs tabulas nav pietiekams pierādījums, lai apšaubītu vērtības, kuras ir ņēmusi vērā Komisija.

70 Katrā ziņā, kā izriet no šā sprieduma 61. punkta, attiecīgie HS kodi ietver tādu veidu un kvalitātes izejvielas, kas netiek izmantotas savienotājelementu ražošanā. Tas saskan ar Komisijas izvēlēto metodi, ņemot vērā to, ka tai ir plaša rīcības brīvība noteikt attiecīgo reprezentatīvo valsti pamatregulas 2. panta 6.a punkta izpratnē. Lai gan minētajā pantā ir sniegti noteikti kritēriji attiecībā uz valsts izvēli, tajā nav noteikta precīza metode, kas Komisijai būtu jāizmanto, lai aprēķinātu izmeklējamā ražojuma normālo vērtību, pamatojoties uz citas valsts datiem, nevis tieši izmeklēšanā iesaistītās valsts datiem.

71 Turklāt ir svarīgi atgādināt, ka attiecīgā ražojuma normālā vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz visu importu Taizemē, nevis tikai uz importu no Japānas. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 301. apsvērumu četru galveno izejvielu imports no Japānas bija tikai aptuveni 33 % no kopējā šo izejvielu importa apjoma.

72 Piektkārt, attiecībā uz prasītāju argumentu, ka vidējā eksporta cena no Japānas uz Taizemi bija par 17 % augstāka nekā vidējā eksporta cena uz piecām citām galvenajām eksporta valstīm, no apstrīdētās regulas 232. apsvēruma izriet, ka Taizeme veidoja 17 % no kopējā šo materiālu Japānas eksporta apjoma, savukārt piecas vadošās eksporta valstis, izņemot Ķīnu, veidoja vairāk nekā 60 % no Japānas eksporta apjoma. Tomēr vidējā cena eksportam uz Taizemi bija par 17 % augstāka nekā vidējā cena eksportam uz pārējām piecām lielākajām eksporta valstīm. Komisija uzskatīja, ka tas neparāda, ka nebija jāņem vērā Japānas dati, jo Japānas eksporta cenas uz Taizemi nebija pārmērīgi augstas vai nereprezentatīvas. Kad Komisija tiesas sēdē tika iztaujāta šajā saistībā, tā norādīja, ka Japānas cenas Taizemē vienkārši bija cenu diapazona augšējā vērtība. Proti, nav pierādījumu, kas ļautu secināt, ka šī Japānas cenu atšķirība eksportam uz Taizemi salīdzinājumā ar eksportu uz citām valstīm neatbilst parastajam tirgus mehānismam, un apšaubīt Taizemes kā attiecīgas reprezentatīvās valsts izvēli.

73 Katrā ziņā, kā izriet no šā sprieduma 59. punktā minētās judikatūras, prasītājiem bija jāiesniedz pietiekami pierādījumi, kas apliecinātu, ka šī cenu atšķirība ir tieši ietekmējusi izmeklējamā ražojuma normālās vērtības aprēķinu. Šajā ziņā turklāt ir jākonstatē, ka, neraugoties uz šiem prasītāju argumentiem, prasītāji nav snieguši pierādījumus tam, ka Komisija ir izmantojusi sagrozītus datus, citiem vārdiem, datus, ar kuriem būtu veiktas manipulācijas, vai kas neatbilstu realitātei.

74 Otrām kārtām, attiecībā uz Taizemes izmaksu atbilstību izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju izmaksām ir jānorāda, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas 198. apsvērumu Komisija konstatēja, ka Ķīnas savienotājelementu ražošanas nozare gūst labumu arī no valdības norādēm un iejaukšanās attiecībā uz tēraudu, kas ir galvenā izejviela, ko izmanto savienotājelementu ražošanā. Tāpēc Komisija apstrīdētās regulas 206. apsvērumā secināja, ka izejresursu izmaksas, it īpaši izejvielu izmaksas, arī tika pakļautas nozīmīgiem kropļojumiem.

75 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka plašā rīcības brīvība, kas Komisijai ir tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, attiecas uz attiecīgās valsts faktisko situāciju, juridisko un politisko kārtību, kas tai ir jānovērtē, lai noteiktu, vai eksportētājs darbojas tirgus apstākļos bez valsts būtiskas iejaukšanās (spriedums, 2014. gada 11. septembris, *Gold East Paper* un *Gold Huasheng Paper* /Padome, T-443/11, EU:T:2014:774, 163. punkts).

76 Protams, Komisijai ir jāaprēķina izmeklējamā ražojuma normālā vērtība, kāda tā būtu bijusi attiecīgās valsts ražotājiem eksportētājiem, ja nebūtu kropļojumu. Tomēr no pamatregulas 2. panta 6.a punkta formulējuma skaidri izriet, ka normālo vērtību aprēķina, pamatojoties tikai uz izvēlētās reprezentatīvās valsts datiem. Līdz ar to Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, normālās vērtības noteikšanā ņemot vērā Taizemes savienotājelementu ražotāju izejvielu izmaksas.

77 Turklāt, kā tas izriet no judikatūras, tā kā Ķīnas ekonomika ir viena no nozīmīgākajām pasaulē, nebūtu saprātīgi pieprasīt, lai Komisija kā reprezentatīvu valsti atzītu valsti ar līdzvērtīgu ekonomiku (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2023. gada 21. jūnijs, *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology*/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, 135. punkts). Tas nozīmē, ka Komisija, īstenojot plašo rīcības brīvību, normālās

vērtības aprēķinā var izmantot noteiktas aptuvenas vērtības, ja vien tās ir pamatotas ar datiem, kas ir tās rīcībā. Kā apgalvo Komisija, HS kodu izmantošana nozīmē, ka tiek izmantotas aptuvenas vērtības, jo izejvielas netiek precīzi atainotas tieši tādās proporcijās, kādās tās izmanto izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji.

78 No minētajiem apsvērumiem izriet – prasītāji nav pierādījuši, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētās regulas 303. apsvērumā secinot, ka, tā kā nav pamatotāku datu par to, cik daudz no Japānas izcelsmes importētajām izejvielām bija paredzētas nestandarta savienotājelementu ražošanai un kā starp četriem HS kodiem izšķirt īpašas kvalitātes izejvielas, un, ņemot vērā, ka Taizemē bija pieprasījums pēc izejvielām gan standarta, gan nestandarta savienotājelementu ražošanai, Taizemes ražotāju datus varēja izmantot attiecīgā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai.

2) Par PVA izmaksu un peļņas aprēķina reprezentativitāti

79 Prasītāji apgalvo, ka Komisijas aprēķinātie dati par PVA izmaksām un peļņu neatbilst izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju datiem un tādējādi šie dati nav reprezentatīvi.

80 Šajā ziņā, pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka trīs no pieciem Komisijas atlasītajiem Taizemes ražotājiem neražo izmeklējamo ražojumu. Proti, vispirms *Topy Thaïland* neražojot skrūves vai bultskrūves, kā arī atbalsta paplākšņi, ko ražo šis uzņēmums, neatbilstot attiecīgajam ražojumam. Savukārt neviens no izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem neražojot paplākšņus, kas ir skrūvēm un bultskrūvēm ļoti atšķirīgs ražojums. Turklāt *EFDA* vizītēs esot apstiprinājusi, ka *Topy Thaïland* neražo izmeklējamo ražojumu. Tālāk, *ThaiSin* ražojot galvenokārt īpašus savienotājelementus un, visbeidzot, *S. J Screwthai* ražojot galvenokārt ražojumus, kas neatbilstot attiecīgajam ražojumam.

81 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka *Dun & Bradstreet* dati (turpmāk tekstā – "*D&B* dati") par Taizemes ražotājiem, kurus Komisija izmantoja PVA izmaksu un peļņas aprēķināšanai, nav ticami. Proti, minētie dati atšķiroties no *Orbis* datiem, kas tika izmantoti citās antidempinga izmeklēšanas procedūrās. Šīs atšķirības ietekmējot datu ticamību. It īpaši, ja *D & B* dati attiecas uz *Topy* grupu, nevis uz grupas Taizemes subjektu, tie nav reprezentatīvi.

82 Komisija uzskata, ka prasītāju argumenti ir jānoraida.

83 Saskaņā ar 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, ja normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz atbilstošām ražošanas un pārdošanas izmaksām attiecīgā reprezentatīvā valstī, šajā normālajā vērtībā ir jābūt ietvertai neizkropļotai un samērīgai summai attiecībā uz PVA izmaksām, kā arī peļņas normu.

84 Pirmām kārtām, prasītāji apstrīd Taizemes ražotāju izvēli, uz kuras pamata Komisija aprēķinājusi PVA izmaksas un peļņu.

85 Šajā ziņā no apstrīdētās regulas 244. apsvēruma izriet, ka pēc *CCCME* un *EFDA* iebildumiem par otrajā paziņojumā minēto Taizemes ražotāju piemērotību, Komisija pārbaudīja pieejamo informāciju par sešiem Taizemes uzņēmumiem, kuru dati bija jāizmanto. Pirmkārt, tā secināja, ka *Topy Thailand* ražo paplākšņus, kas ietilpst ražojuma definīcijā, tajā skaitā ražojumus, uz kuriem šī izmeklēšana neattiecas, un tāpēc to iekļāva analīzē. Otrkārt, Komisija secināja, ka *TR Formac* nav ražotnes Taizemē, un galu galā to izslēdza no analīzes. Treškārt, Komisija secināja, ka *S. J. Screwthai* ir enkura bultskrūvju ražotājs, kas ražo arī skrūves, betona enkurus un paplākšņus.

Komisija uzskatīja, ka šī izmeklēšana attiecas uz enkuriem, jo īpaši kopā ar bultskrūvēm vai skrūvēm. Komisija konstatēja, ka šis uzņēmums ražo arī vairāku citu veidu savienotājelementus (piemēram, skrūves un paplākšņus), un tāpēc to iekļāva analīzē. Ceturtkārt, Komisija secināja, ka *Thaisin Metals Industries Co., Ltd*. ir bultskrūvju ražotājs, kas ražo arī pašvītņgriezes skrūves, mašīnskrūves, sešstūra bultskrūves un sešstūra iedobes skrūves dažādām nozarēm. Tā kā šis uzņēmums ražo vairāku veidu savienotājelementus, arī nestandarta savienotājelementus, Komisija šo uzņēmumu iekļāva analīzē.

86 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 307. apsvērumu pēc galīgo secinājumu paziņošanas, atbildot uz piezīmēm, ko saņēmušas ieinteresētās personas, tostarp *CCCME*, kas lūdza neiekļaut finanšu datus par atsevišķiem Taizemes uzņēmumiem, kuri tika izraudzīti kā izmeklējamā ražojuma ražotāji, Komisija apstiprināja, ka šie uzņēmumi ražo vairāku veidu izmeklējamā ražojuma savienotājelementus. Proti, *Topy Thaïland* tīmekļa vietne arī liecina, ka uzņēmums ražo standarta paplākšņus, kas ietilpst izmeklējamā ražojuma tvērumā, nevis tikai atbalsta paplākšņus, kā tika apgalvots. Tāpēc Komisija apstiprināja, ka izvēlētie uzņēmumi Taizemē tieši vai netieši ir saistīti ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un pārdošanu.

87 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, kā tas izriet no šā sprieduma 9. punkta, ka paplākšņi ir savienotājelementi, uz kuriem attiecas izmeklēšana.

88 Tālāk, no apstrīdētās regulas 63. un 70. apsvēruma izriet, ka saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu Komisija no 92 Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kas sniedza paziņojumā par procedūras sākšanu pieprasīto informāciju un piekrita iekļaušanai izlasē, izvēlējās trīs ražotājus eksportētājus vai ražotāju eksportētāju grupas ar vislielāko eksporta apjomu, ko atvēlētajā laikā varēja pienācīgi izmeklēt. Atlases kritērijs nebija konkrētie ražojuma veidi, ko ražoja atlasītie uzņēmumi, jo izmeklēšanā visu veidu savienotājelementi tika uzskatīti par vienu ražojumu.

89 Proti, saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu gadījumos, kad ir daudz Savienības ražotāju vai kad ir daudz eksportētāju vai importētāju, ražojumu veidu vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot līdz saprātīgam pušu, ražojumu vai darījumu skaitam, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai līdz lielākajam produkciju, pārdošanu vai eksportu raksturojošam apjomam, ko var saprātīgi izmeklēt atvēlētajā laikā.

90 Nav strīda par to, ka pamatregulas 17. pantā Komisijai tiek ļauts izmantot izlases metodi, it īpaši gadījumos, ja ir liels ražotāju eksportētāju skaits. Turklāt prasītāji neapstrīd Ķīnas ražotāju eksportētāju izlases sastāvu un tās reprezentativitāti.

91 Visbeidzot, prasītāji nekādi nepaskaidro, kāpēc savienotājelementu ražošanas atšķirības noteikti nozīmē būtisku PVA izmaksu atšķirību. Šajā ziņā jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka normālās vērtības aprēķins ietver neizkropļotu un samērīgu PVA izmaksu un peļņas summu. Līdz ar to no šīs tiesību normas izriet, ka dati ir atbilstoši, ja Komisija izmanto datus, kas ir izmeklējamos ražojumus ražojošo uzņēmumu reprezentatīvi dati. Paplākšņi ietilpst attiecīgā ražojuma definīcijā, pat ja tos neražo šie trīs izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji.

92 Tādējādi, ņemot vērā, ka Komisija uzskatīja, ka visi savienotājelementi ir viens ražojums un ka izlase tika veikta saskaņā ar attiecīgajām pamatregulas tiesību normām, nevar piekrist argumentam, ka ir jānoraida tāda Taizemes ražotāja dati, kurš ražoja izmeklējamus savienotājelementus, bet kuri precīzi neatbilda trīs izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju

ražojumiem. Līdz ar to apstāklim, ka pēdējie minētie neražo paplākšņus, nav nozīmes attiecībā uz izmeklējamā ražojuma normālās vērtības noteikšanai izmantotā PVA izmaksu un peļņas aprēķina reprezentativitāti.

93 Turklāt, kā apgalvo Komisija, ja tiek veikta tāda izmeklēšana kā šī, kas ir šīs prasības priekšmets, kurā tā nosaka normālo vērtību, pamatojoties uz attiecīgas reprezentatīvās valsts datiem, tai ir grūti iegūt kvalitatīvus un pieejamus datus, kas būtu pilnībā kalibrēti ražotāju eksportētāju izlasē. Katrā ziņā Taizemes ražotāju atsauces datu reprezentativitāte ir jānovērtē valsts līmenī valstī, kuras ražojumi tiek pārdoti par dempinga cenām, nevis tikai attiecībā uz katru izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju atsevišķi. Komisija paskaidroja, ka neizkropļotas un samērīgas PVA izmaksu un peļņas summas parasti tika noteiktas, pamatojoties uz to, ka tiek padziļināti izpētīti visi iespējamie attiecīgie uzņēmumi visās iespējamajās attiecīgajās reprezentatīvajās valstīs, izmantojot tai pieejamās datubāzes. Šos datus parasti sniedz par katru uzņēmumu kopumā un tie gandrīz nekad neaprobežojas tikai ar attiecīgo ražojumu.

94 Katrā ziņā, runājot konkrēti par *Topy Thaïland*, tā interneta vietnē esot precizēts, ka tas ražo standarta paplākšņus, kas ir viens no izmeklējamiem ražojumiem.

95 Prasītāji apstrīd šos vērtējumus, ciktāl, pirmkārt, *Topy Thaïland* interneta vietnē ir parādīti tikai atbalsta paplākšņi, kas atšķiras no paplākšņiem, kurus izmanto "kopā ar skrūvi un uzgriezni", uz ko attiecas Komisijas izmeklēšana. Otrkārt, *EFDA*, kas labi pārzinot Taizemes ražotājus, esot apstiprinājusi, ka *Topy Thaïland* neražo attiecīgo ražojumu. Tomēr, kā izriet no šī sprieduma 65. punkta, šādi nedokumentēti apmeklējumi nevar būt pietiekams pierādījums, lai apšaubītu Komisijas secinājumus par attiecīgā Taizemes ražotāja reprezentativitāti.

96 Otrām kārtām, attiecībā uz datubāzi, kas izmantota, lai ievāktu attiecīgos Taizemes ražotāju datus, vispirms jāatgādina, ka saprātīgu starpību starp PVA izmaksām un peļņu noteikšana nerada izņēmumu no šā sprieduma 39. punktā minētās judikatūras piemērošanas, saskaņā ar kuru Komisijai tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā ir plaša rīcības brīvība un tādējādi Savienības tiesa var veikt vien ierobežotu kontroli. Šī noteikšana noteikti ietver sarežģītus ekonomiskus vērtējumus (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija, T-301/16, EU:T:2019:234, 132. punkts), kā arī Komisijas rīcībā esošo datu analīzi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 180. punkts).

97 Tādējādi prasītājiem, ja tie vēlas apstrīdēt Komisijas izmantoto datu ticamību, aprēķinot PVA izmaksas un peļņu saistībā ar attiecīgā ražojuma normālās vērtības noteikšanu, ir jāpierāda savi apgalvojumi ar apstākļiem, kas var izraisīt konkrētas šaubas par šīs iestādes izmantotās metodes vai datu ticamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 178. punkts un tajā minētā judikatūra).

98 Šajā kontekstā, ja prasītāji vēlas, lai to prasība tiktu apmierināta, tie nevar vienīgi iesniegt alternatīvus skaitļus, piemēram, skaitļus, kas iegūti no kādas citas datubāzes, bet tiem ir jāiesniedz pierādījumi, kas var apšaubīt tos, kurus iesniegusi Komisija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 179. punkts).

99 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka par katru punktu, kuru prasītāji bija apstrīdējuši, tie izmeklēšanas laikā saņēma paskaidrojumus. Proti, no apstrīdētās regulas 241. apsvēruma izriet, ka Komisija publiski pieejamajos lietas materiālos bija iekļāvusi izrakstus no *D & B* datubāzes par uzņēmumiem Taizemē un ka šajos izrakstos bija iekļautas saites uz *D & B* interneta vietni, kurā bija atsauce uz vispārējo metodiku, proti, bilances, peļņas/zaudējumu un galveno rādītāju apkopojums par vairākiem uzņēmumiem visā pasaulē un attiecīgās valstīs, kā arī šo galveno rādītāju skaidrojumi.

100 Apstrīdētās regulas 308. apsvērumā Komisija noraidīja apgalvojumus, ka *D & B* dati nav ticami, ko pierāda fakts, ka *Topy* grupas līmenī gūtās peļņas summas ir līdzīgas tām, ko guvis *Topy Thaïland*. Proti, Komisija paskaidroja, ka *Topy* grupas konsolidētā peļņa bija grupas ieņēmumu un izmaksu rezultāts, salīdzinot arpersonām ārpus grupas, un grupas iekšējā peļņa grupas līmeņa pārskatos tika izslēgta. Tādējādi šāda līdzība neesot nekas neparasts.

101 Visbeidzot, saskaņā ar apstrīdētās regulas 309. apsvērumu neatbilstības starp *Orbis* un *D & B* datiem var būt radušās tāpēc, ka datubāzē apkopotie finanšu posteņu apraksti ir atšķirīgi vai uzņēmuma/grupas ziņojums ir atšķirīgā līmenī, un tas neliek apšaubīt datu ticamību. Tāpēc Komisija noraidīja *CCCME* argumentu, ka attiecīgie dati ir ticami tikai tiktāl, ciktāl tie ir publiski pieejami. Tālab Komisija paskaidroja, ka tā ir izmantojusi procentus, nevis absolūtos skaitļus. Šie dati sniedzot precīzāku un samērīgāku aptuveno vērtību.

102 Katrā ziņā no judikatūras izriet, ka antidempinga maksājumu piemērošanas regulas tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā tiesību normas un it īpaši pamatregulas normas, nevis pamatojoties uz apgalvoto Savienības iestāžu agrāko lēmumu pieņemšanas praksi (spriedums, 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 107. punkts). Tādējādi tas, ka Komisija agrāk varēja izmantot citas datubāzes, nevar likt apšaubīt *D & B* datu izvēli attiecīgajai izmeklēšanai.

103 Saskaņā ar pamatregulas struktūru normālās vērtības aprēķināšana ir vērsta uz to, lai noteiktu produkta pārdošanas cenu, kāda tā būtu, ja šo preci pārdotu izcelsmes valstī vai eksportētājvalstī, un līdz ar to, lai aprēķinātu salikto vērtību, ir jāņem vērā izmaksas, kas saistītas ar pārdošanu vietējā tirgū. Tomēr, nosakot normālo vērtību, iestādēm nav jāņem vērā pārbaudāmā uzņēmuma faktiskie izdevumi, bet gan samērīga to PVA izmaksu aplēse, kuri šim uzņēmumam būtu jāsedz, ja tas attiecīgo preci pārdotu pietiekamos daudzumos savā izcelsmes valstī (spriedums, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 258. punkts).

104 Tādējādi ir jāuzskata, ka šajā lietā Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, veicot Taizemes ražotāju PVA izmaksu un peļņas neizkropļotas un samērīgas summas aprēķinu, pamatojoties uz *D & B* datiem. Prasītāji nav snieguši nekādu pierādījumu, kas liktu apšaubīt attiecīgo datubāzu ticamību.

105 Tāpēc ir jānoraida prasītāju iebildums par kļūdu PVA izmaksu un peļņas aprēķinā, kas neesot veikts saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta ceturto daļu.

3) Par prasību veikt grozījumus un korekcijas

106 Prasītāji apgalvo, ka Komisijai bija jākoriģē Taizemes ražotāju dati, lai tie atbilstu Ķīnas ražotāja izmaksām. Šajā ziņā tie apgalvo, ka PTO Apelācijas institūcija uzskata – "lai arī kādu informāciju izmantotu izmeklēšanas iestāde, tai ir jāpārliecinās, ka tā tiek izmantota, lai noteiktu ražošanas izmaksas izcelsmes valstī".

107 Komisija apstrīd prasītāju argumentāciju.

108 Vispirms ir jāatzīmē, ka prasītāji nenorāda uz konkrētas pamatregulas tiesību normas pārkāpumu, bet gan atsaucas uz PTO Apelācijas institūcijas lēmumu pieņemšanas praksi.

109 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka PTO līgumi, ņemot vērā to raksturu un sistēmu, principā nav pieskaitāmi normām, uz kurām pamatojoties, Savienības tiesa pārbauda Savienības iestāžu tiesību aktu tiesiskumu saskaņā ar LESD 263. panta pirmo daļu. Tomēr gadījumā, ja Savienība ir gribējusi izpildīt konkrētu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros, vai gadījumā, ja Savienības tiesību akts tieši atsaucas uz konkrētām PTO līgumu normām, Savienības tiesai ir jāpārbauda attiecīgā Savienības tiesību akta tiesiskums, ņemot vērā PTO noteikumus (spriedums, 2021. gada 14. jūlijs, *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant*/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, 95. punkts).

110 Turklāt jāatgādina, ka ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu 2017/2321 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Regulu 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2017, L 338, 1. lpp.), Savienības likumdevējs ir grozījis pamatregulas 2. pantu, ietverot tajā 6.a punktu un grozot 7. punktu.

111 Saskaņā ar judikatūru pamatregulas 2. panta 7. punkts redakcijā pirms tās, kas izrietēja no Regulas 2017/2321, bija Savienības likumdevēja gribas izpausme pieņemt Savienības tiesību sistēmai atbilstošu pieeju šajā jomā, ieviešot speciālu režīmu ar specializētām normām attiecībā uz normālās vērtības aprēķināšanu saistībā ar importu no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas. Līdz ar to ir ticis nospriests, ka šo tiesību normu nevar uzskatīt par pasākumu, kas vērsts uz to, lai Savienības tiesību sistēmā nodrošinātu tāda konkrēta pienākuma izpildi, kas noteikts PTO līgumos, kuros nav paredzēti noteikumi par normālās vērtības aprēķināšanu valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas. Vispārējā tiesa ir precizējusi – tā kā šajā tiesību normā ir paredzēti noteikumi par normālās vērtības aprēķināšanu, kuriem nav atbilstības PTO nolīgumos, Komisijai nebija pienākuma to interpretēt atbilstoši Savienības saistībām PTO ietvaros. Ja tas tā būtu bijis, tai būtu liegta rīcības brīvība, ko likumdevējs tai bija paredzējis piešķirt (skat. spriedumu, 2024. gada 21. februāris, *Sinopec Chongqing SVW Chemical* u.c./Komisija, T-762/20, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:113, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

112 Šie principi pēc analoģijas ir piemērojami arī pamatregulas 2. panta 6.a punktam. Ar šo tiesību normu ir ieviests īpašs režīms, kas paredz noteikumus normālās vērtības noteikšanai eksportam no valstīm, attiecībā uz kurām ir konstatēts, ka to iekšējais tirgus ir būtiski izkropļots, kā definēts šajā pašā tiesību normā. Taču PTO tiesībās nav īpašu noteikumu normālās vērtības aprēķināšanai šādās situācijās.

113 Tas nozīmē, ka 2. panta 6.a punktu nevar uzskatīt par pasākumu, kas vērsts uz to, lai Savienības tiesību sistēmā nodrošinātu tāda konkrēta pienākuma izpildi, kas izriet no PTO līgumiem, šā sprieduma 111. punktā minētās judikatūras izpratnē. Tādējādi prasītāji nevar atsaukties uz šim pantam atbilstīgas interpretācijas pienākumu, ievērojot PTO noteikumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 21. februāris, *Sinopec Chongqing SVW Chemical* u.c./Komisija, T-762/20, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:113, 49. punkts).

114 Ņemot to vērā, ir svarīgi norādīt, ka katrā ziņā prasītāji šajā iebildumā tikai atkārto savus argumentus par to, ka importā no Taizemes ir Japānas stiepļu stieņi, kas nebija jāiekļauj izmeklēšanā, un par savākto datu neatbilstību trīs izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju datiem. Attiecībā uz apgalvoto pienākumu koriģēt ražošanas izmaksas prasītāji neatsaucas uz konkrētu pamatregulas tiesību normu, kas būtu pārkāpta.

115 Tādējādi ir jākonstatē, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā ir minētas "neizkropļotas un samērīgas [..] izmaksas", kas būtu jānosaka Komisijai, un ka prasītāji nav iesnieguši pierādījumus, ka šī summa būtu izkropļota vai nesamērīga.

116 Ņemot vērā minētos apsvērumus un šā sprieduma 78. un 105. punktā minētos secinājumus, prasītāju izvirzītā pirmā pamata pirmā daļa par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko Komisija esot pieļāvusi, izvēloties Taizemi par attiecīgu reprezentatīvo valsti izmeklējamā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai pamatregulas 2. panta 6.a punktā paredzētajos apstākļos, ir pilnībā jānoraida.

b) Par otro daļu, kurā apgalvots, ka Malaizija bija vispiemērotākā reprezentatīvā valsts

117 Būtībā prasītāji apgalvo, ka attiecīgā reprezentatīvā valsts, uz kuru Komisijai bija jāatsaucas, lai aprēķinātu normālo vērtību pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta izpratnē, bija Malaizija. Tādējādi Komisija neesot ņēmusi vērā visus tās rīcībā esošos pierādījumus, jo, pamatojoties uz vairākiem faktoriem, Malaizija esot bijis labāks avots nekā Taizeme.

118 Šajā ziņā prasītāji, pirmām kārtām, apstrīd faktu, ka, pārbaudot tās rīcībā esošos datus, Komisija savu vērtējumu ir balstījusi uz importa apjomu ar HS kodu 7227.90 (leģēta tērauda stieples), nevis uz importa cenām, kas esot reprezentatīvākas un uzticamākas nekā cenas attiecībā uz Taizemi. Turklāt Komisija neesot pamatojusi, kāpēc Malaizijas imports bijis mazāk uzticams, jo atšķirībā no Taizemes importa cenām Malaizijas importa cenas bija salīdzināmas ar izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju izmaksām.

119 Prasītāji arī uzskata, ka Komisijai nevajadzēja aprobežoties ar importu ar HS kodu 7227.90, bet tai bija jāņem vērā Malaizijas imports kopumā. Ņemot vērā arī pārējās trīs galvenās izejvielas (ar HS kodiem 7213.91, HS 7213.99 un HS 722830), 70 % no Malaizijas stiepļu stieņu importa nāk no valstīm, kas nav Ķīna, un valstīm, kuras nav PTO dalībvalstis. Savukārt Taizemē tikai 54 % no šo četru HS kodu importa esot no citiem avotiem, kas nav Ķīna, un no valstīm, kuras nav PTO dalībvalstis. Turklāt, ja Komisija uzskatīja, ka Malaizijas importa cenas HS kodam 7227.90 nav reprezentatīvas vai ticamas, tā varēja balstīties uz konkrētu valsti un pēc tam izvēlēties citu atsauces vērtību konkrētam elementam, piemēram, starptautisku atsauces vērtību, kā Komisija to varēja darīt citās izmeklēšanās.

120 Otrām kārtām, prasītāji apgalvo, ka Malaizijā bija pietiekami daudz uzņēmumu, uz kuriem Komisija varēja balstīties, jo *Ningbo Jinding* bija iesniedzis 11 Malaizijas savienotājelementu ražotāju pārbaudītus finanšu pārskatus, un Komisija varēja balstīties vismaz uz trim no tiem.

121 Komisija uzskata, ka prasītāju argumenti ir jānoraida.

122 Vispirms ir jāatgādina – ja prasītāji nav iesnieguši pierādījumus par Komisijas pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvēloties Taizemi par attiecīgo reprezentatīvo valsti, Vispārējai tiesai saskaņā ar šā sprieduma 43. punktā minēto judikatūru ir jāpārbauda, vai Komisija nav ignorējusi būtiskus vai attiecināmus elementus, nosakot izvēlētās valsts atbilstību, un vai ar

pienācīgu rūpību ir pārbaudījusi lietas materiālus, lai attiecīgā ražojuma normālā vērtība tiktu noteikta atbilstošā veidā, nevis nesamērīgi. Tādējādi šajā otrajā daļā sniegtie prasītāju argumenti būtu jāizvērtē tikai tiktāl, ciktāl Komisija varēja izvēlēties kādu no vairākām "attiecīgām reprezentatīvām" valstīm, no kurām tai, iespējams, bija jādod priekšroka tai valstij, kura piemēro pienācīgu sociālās un vides aizsardzības līmeni atbilstoši pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

123 Ņemot to vērā, jākonstatē, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas 224. apsvērumu Komisija ir uzskatījusi, ka vairāk nekā 75 % no leģētā tērauda stiepļu (SH 7227.90) importa Malaizijā bija no Ķīnas un valstīm, kas nav PTO dalībvalstis, un ka leģētā tērauda stieples veidoja vairāk nekā 45 % no savienotājelementu ražošanas izmaksām. Pamatojoties uz to, Komisija uzskatīja, ka leģētā tērauda stiepļu importa vērtība nav reprezentatīva salīdzinājumā ar citām pieejamajām reprezentatīvajām valstīm, un secināja, ka Malaizijā viegli pieejamais datu kopums neizkropļotas vērtības aprēķināšanai ir nekvalitatīvāks.

124 Turklāt saskaņā ar apstrīdētās regulas 235. apsvērumu Komisija norādīja, ka importa apjoms Malaizijā ar HS kodu 7227.90 no neizkropļotiem avotiem bija mazāks nekā importa apjomi uz citām iespējamām reprezentatīvajām valstīm un ka tādēļ tā cenas tika uzskatītas par mazāk uzticamām. Komisija uzskatīja, ka Malaizijas imports cenu ziņā ir mazāk piemērots nekā Taizemes imports, jo to acīmredzami ietekmēja konkurence ar importu no Ķīnas un valstīm, kas nav PTO dalībvalstis, kas kopā veidoja vairāk nekā 80 % no visa šīs izejvielas importa Malaizijā.

125 Turklāt no izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju datiem izriet, ka pārējo trīs galveno izejvielu īpatsvars bija vismaz par 10 % mazāks nekā leģētā tērauda stiepļu īpatsvars. Tādējādi Komisija ņēma vērā arī to, ka no Ķīnas un valstīm, kas nav PTO dalībvalstis, šo citu importēto izejvielu relatīvais īpatsvars Malaizijā bija lielāks nekā Taizemē, izņemot attiecībā uz vienu no izejvielām (HS 7213.91). Tāpēc Komisija noraidīja dažu ieinteresēto personu apgalvojumu, ka Malaizija ir attiecīga reprezentatīvā valsts.

126 Prasītāju argumenti nevar atspēkot šo Komisijas izvēli.

127 Pirmām kārtām, no apstrīdētās regulas izriet – lai gan Komisija uzskatīja, ka tās rīcībā nav pietiekamu vai atbilstošu datu par Malaiziju, šī valsts patiesībā tika noraidīta vispirms tādēļ, ka normālās vērtības aprēķinā attiecīgā ražojuma reģistrēto importu nevarēja ņemt vērā, jo tas netika noteikts brīvā tirgus spēku ietekmē. Komisija paskaidroja, ka tā vispirms atsaucās uz cenām, lai noteiktu attiecīgās valsts reprezentativitāti, un ka importa no Ķīnas un valstīm, kas nav PTO dalībvalstis, proporcija liecināja, ka arī atlikušā apjoma cenas ietekmēs konkurenci ar importu no Ķīnas un valstīm, kas nav PTO dalībvalstis, kas veido vairāk nekā 80 % no šīs izejvielas Malaizijā.

128 Turklāt attiecībā uz šajos četros kodos ietilpstošo izejvielu īpatsvara svarīgumu Komisija paskaidroja, ka HS kods 7227.90 ir svarīgākais ražošanas faktors, jo tas veido vairāk nekā 50 % no izmantoto izejvielu izmaksām un vairāk nekā 35 % no savienotājelementu izgatavošanas izmaksām, proti, vairāk nekā visas pārējās izejvielas apvienojumā. Tādējādi prasītāji atzīst, ka Taizemes importa apjomi ar HS kodu 7227.90, kurus Komisija varēja izmantot, bija lielāki nekā importa apjomi Malaizijā.

129 Turklāt prasītāju argumentam par identisku importa apjomu, kas ir bijis pietiekams citā izmeklēšanā, nav nozīmes, pārbaudot apstrīdēto regulu šajā lietā. Pirmkārt, no judikatūras izriet, ka antidempinga maksājumu piemērošanas regulas tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā tiesību

normas un it īpaši pamatregulas normas, nevis pamatojoties uz apgalvoto Savienības iestāžu agrāko lēmumu pieņemšanas praksi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 107. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 2021. gada 10. februāris, *RFA International*/Komisija, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79. punkts, un 2006. gada 4. oktobris, *Moser Baer India*/Padome, T-300/03, EU:T:2006:289, 45. punkts). Otrkārt, importētā ražojuma apjoma lielums atšķiras atkarībā no attiecīgā ražojuma.

130 Otrām kārtām, attiecībā uz jautājumu, ka nav pieejami dati par Malaizijas ražotājiem, ko prasītāji apstrīd, pamatojot ar to, ka *Ningbo Jinding* bija paziņojis Komisijai atbilstošus un kvalitatīvus datus par Malaizijas ražotājiem, jākonstatē, pirmkārt, ka *Ningbo Jinding* 2021. gada 5. janvārī, proti, pirms pirmā paziņojuma, iesniedza apstiprinātus Malaizijas ražotāja finanšu pārskatus savās piezīmēs par Komisijas izvēlētajiem HS kodiem, norādot, ka gan Taizeme, gan Malaizija ir attiecīgas reprezentatīvās valstis. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 237. apsvērumu, ko prasītāji neapstrīd, šī Malaizijas ražotāja iesniegtais dokuments tika uzskatīts par nepiemērotu, jo grupa, kurai piederēja sabiedrība, ietvēra citas darbības, kas nav savienotājelementu ražošana Malaizijā.

131 Otrkārt, no apstrīdētās regulas 294. apsvēruma izriet, ka *Ningbo Jinding* datus par 11 savienotājelementu ražotāju revidētiem finanšu pārskatiem iesniedza pēc galīgo secinājumu paziņošanas, proti, kā norāda Komisija, astoņus mēnešus pēc tam, kad tie tika pieprasīti otrajā paziņojumā. Tādējādi dati tika iesniegti novēloti un netika ņemti vērā, kad izmeklēšanas laikā tika pārbaudīta attiecīgās reprezentatīvās valsts izvēles atbilstība.

132 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav iesnieguši pierādījumus, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka izmeklēšanā, kas ir šīs prasības priekšmets, Malaiziju nevar uzskatīt par attiecīgu reprezentatīvo valsti pamatregulas 2. panta 6.a punkta izpratnē.

c) Par iekšzemes vedmaksas, palīgmateriālu un vispārējo izmaksu aprēķinu normālās vērtības noteikšanai

133 Lai ņemtu vērā visas izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā ražojuma ražošanu, Komisija rekonstruēja izejvielu izmaksas, pamatojoties uz cenām, kādas būtu pieejamas ražotājam attiecīgajā reprezentatīvajā valstī, t.i., Taizemē.

134 Pirmā pamata trešajā daļā prasītāji, pirmām kārtām, apgalvo, ka Komisija esot mākslīgi aprēķinājusi izejvielu transporta izmaksas, izmaksas saistībā ar palīgmateriāliem, kas ir ražošanas procesā patērētas nebūtiskākas izejvielas, un vispārējās izmaksas, un ka šīs izmaksas "neatbilst" Ķīnas ražotāju izmaksām, tādējādi pārkāpjot pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu. Komisija esot palielinājusi transporta izmaksas, izmantojot tādu pašu koeficientu, kāds tika izmantots, lai palielinātu attiecīgās izejvielas izmaksas. Tomēr šī atsauces vērtība attiecoties uz šo izejvielu Taizemē un nekādā veidā neietekmējot transporta izmaksas. Transports esot pakalpojums, kura izmaksas nemainās uz augšu vai leju atkarībā no pārvadātās izejvielas vērtības pieauguma vai samazināšanās. Katrā ziņā nebūtu jāpiemēro tāda pati procentuālā vērtība. Saskaņā ar šo metodi netiekot ņemti vērā konkrēti fakti, piemēram, pārvadāšanas attālums.

135 Turklāt *Ningbo Jinding* esot paziņojis Komisijai atbilstošu atsauces vērtību Taizemei, proti, vedmaksas vienības izmaksas par kilogramu un kilometru Taizemē, pamatojoties uz ziņojumu "Doing Business 2020 – Thailand". Tādējādi Komisijas rīcībā esot bijusi piemērotāka atsauces vērtība nekā mākslīgi noteiktā attiecība, uz kuru tā ir pamatojusies.

136 Otrām kārtām, prasītāji uzskata, ka tādus pašus pārmetumus var piemērot palīgmateriālu un vispārējo izmaksu aprēķiniem, ciktāl Komisija šīs vērtības ir aprēķinājusi salīdzinājumā ar pārrēķinātajām izejvielu izmaksām, tās palielinot, pamatojoties uz atsauces vērtību, kas ar tām nekādi nav saistīta. Tomēr palīgmateriāli neesot izejvielas, un vispārējās izmaksas ietverot tādus posteņus kā nomas maksa, remontdarbi, amortizācija. Šīs izmaksas neesot saistītas ar izejvielu izmaksām.

137 Turklāt Komisija nebija informējusi ieinteresētās personas par to, kādu avotu tā plāno izmantot, lai noteiktu transporta izmaksas, tādējādi pārkāpjot pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā tai noteikto pienākumu. Ne lietas materiālos iekļautajā pirmajā paziņojumā par ražošanas faktoriem, ne otrajā paziņojumā nav nekādas informācijas par šo jautājumu.

138 Komisija uzskata, ka prasītāju argumenti ir jānoraida.

139 Pirmām kārtām, saskaņā ar apstrīdētās regulas 256. apsvērumu Komisija izejvielu piegādes transportēšanas izmaksas, kas radušās izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, izteica procentos no šādu izejvielu faktiskajām izmaksām, un pēc tam to pašu procentuālo daļu piemēroja to pašu izejvielu neizkropļotajām izmaksām Taizemē, lai iegūtu neizkropļotas transportēšanas izmaksas. Komisija uzskatīja, ka šīs izmeklēšanas kontekstā attiecību starp ražotāja eksportētāja izejvielu izmaksām un paziņotajām transportēšanas izmaksām varētu pamatoti izmantot par norādi, lai aplēstu neizkropļotas izejvielu izmaksas ar piegādi līdz uzņēmuma rūpnīcai.

140 No apstrīdētās regulas 327. un 328. apsvēruma izriet, ka Komisija uzskatīja, ka normālajai vērtībai apstrīdētās regulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāatbilst cenai, ko savienotājelementu ražotājs maksātu Taizemē par izejmateriāliem, kas piegādāti līdz rūpnīcas vārtiem. Tādējādi, ja netiktu pieskaitītas starptautiskās transportēšanas izmaksas vai ievedmuitas nodokļi, iegūtā atsauces vērtība neatspoguļotu neizkropļotu cenu Taizemes tirgū, bet tikai vidējo cenu, kas noteikta, pamatojoties uz *CIF* (cena, apdrošināšana un vedmaksa) cenu valstīs, kas eksportē attiecīgās izejvielas.

141 Komisija piebilda – tā kā nav nekādas transportēšanas izmaksu atsauces vērtības (katram uzņēmumam, katram izejvielu veidam, dažādiem transporta kanāliem utt.), tā izmantoja izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju transportēšanas izmaksu un ražotāja eksportētāja izejvielu izmaksu attiecību. Šī attiecība ir piemērota izejvielas atsauces vērtībai, kas pēc tam reizināta ar ražotāja eksportētāja patērēto izejvielas daudzumu. Šāda metodika atspoguļojot ražotāja eksportētāja izmaksu struktūru, jo tiek saglabāta attiecība starp transportēšanas izmaksām un izejvielu izmaksām, un to tālāk piemēro neizkropļotai atsauces vērtībai.

142 Lai noteiktu ražošanas kopējās neizkropļotās izmaksas, Komisija pieskaitīja izgatavošanas vispārējās izmaksas. Šīm izgatavošanas vispārējām izmaksām, kas radās izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, tika pieskaitītas nebūtiskāku izejvielu un palīgmateriālu izmaksas, un pēc tam tās tika izteiktas kā daļa no katra izlasē iekļautā ražotāja eksportētāja faktiskajām izgatavošanas izmaksām. Šo procentuālo daļu piemēroja neizkropļotajām izgatavošanas izmaksām.

143 Vispirms ir jāatgādina, ka Komisija nevarēja balstīties uz cenām, ko maksāja Ķīnas ražotāji eksportētāji, jo šajā valstī pastāvēja nozīmīgi kropļojumi. No apstrīdētās regulas 187. un nākamajiem apsvērumiem izriet, ka Komisija konstatēja, ka pastāv nozīmīgi kropļojumi, jo notiek Ķīnas valdības iejaukšanās tērauda nozarē, tādējādi ietekmējot attiecīgā ražojuma cenas vai izmaksas, tostarp izejvielu izmaksas.

144 Pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktā jēdziens "nozīmīgi kropļojumi" ir definēts kā "kropļojumi, kas rodas, ja paziņotās cenas vai izmaksas, arī izejvielu un enerģijas izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē, jo tās ietekmē būtiska valdības iejaukšanās", un uzskaitīti indikatīvi faktori, kurus var ņemt vērā, analizējot šo kropļojumu esamību. Prasītāji šajā prasībā neapstrīd Komisijas vērtējumus, ka Ķīnā pastāv nozīmīgi kropļojumi.

145 Šajā ziņā jānorāda, ka plašā novērtējuma brīvība, kas Savienības iestādēm ir kopējās tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā izskatāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības dēļ, attiecas arī uz nozīmīgu kropļojumu esamības noteikšanu pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta izpratnē. Tas pats attiecas uz attiecīgās valsts faktisko situāciju un tiesību un politisko sistēmu, kas Savienības iestādēm ir jānovērtē, lai noteiktu, vai eksportētājs darbojas tirgus apstākļos bez valsts būtiskas iejaukšanās (skat. spriedumu, 2023. gada 21. jūnijs, *Guangdong Haomei New Materials* un *Guangdong King Metal Light Alloy Technology*/Komisija, T-326/21, EU:T:2023:347, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

146 No tā izriet, ka saskaņā ar šā sprieduma 39. punktā minēto judikatūru prasītājiem ir jāpierāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, aprēķinot izmeklējamā ražojuma normālo vērtību un it īpaši aprēķinot izmaksas, kas saistītas ar iekšzemes vedmaksu, palīgmateriāliem un vispārējiem izdevumiem.

147 Kā pamatoti ir norādījusi Komisija, ne izmeklēšanas laikā, ne savos procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā prasītāji nav apstrīdējuši, ka transportēšanas izmaksas, kas izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem radušās par izejvielu piegādēm, palīgmateriālu izmaksas un vispārējās izmaksas ietekmētu nozīmīgi kropļojumi.

148 No tā izriet, ka izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju izmaksas nevar izmantot kā atsauci papildizmaksu aprēķināšanai. Komisija paskaidroja – ja tai nebija pieejamas atbilstošas atsauces vērtības, tai tās bija jānosaka attiecībā pret izmaksu grupu, kurā ietilpst attiecīgās izmaksas. Tādējādi, tiklīdz tika noteiktas neizkropļotas izejvielu vai ražošanas izmaksas, Komisija piemēroja atsauces vērtību, lai aplēstu attiecīgās neizkropļotās izmaksas saskaņā ar ražotāja eksportētāja izmaksu struktūru. Attiecīgi, ja, piemēram, iekšzemes vedmaksa bija 1 % no kopējām izejvielu izmaksām, kā norādīts Ķīnas ražotāja eksportētāja pārskatos, tā joprojām būtu 1 % no izejvielu izmaksām šādi aprēķinātajā normālajā vērtībā, kuru Komisija ir noteikusi saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu.

149 Komisija arī noraidīja *Ningbo Jinding* iesniegto atsauces vērtību, jo tās rīcībā nebija ticamas informācijas par attālumu kilometros. Turklāt četras galvenās izejvielas uzņēmumam *Ningbo Jinding* piegādāja dažādi piegādātāji, un tātad tās tika piegādātas no dažādiem Ķīnas reģioniem, lai gan prasītāji rosināja izmantot tikai vienu attālumu, kas bija vistuvākais ostai. Papildus tam atsauces vērtību nevarēja salīdzināt ar citiem datiem, jo tā tika sniegta pēc galīgās informācijas sniegšanas. Tāpēc tā tika noraidīta.

150 Otrām kārtām, ir jākonstatē, ka prasītāji nav snieguši piemērotu atsauces vērtību palīgmateriālu un vispārējo izdevumu aprēķināšanai.

151 Turklāt ir jāatgādina, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība datu analīzē (spriedums, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 180. punkts).

152 Attiecīgi, tā kā nebija atbilstošāku un ticamāku datu, ko Komisija varētu izmantot iekšzemes vedmaksas, palīgmateriālu un vispārējo izmaksu aprēķināšanai, tai šīs izmaksas bija jāveido, ņemot vērā izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju struktūru. Turklāt šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītāji neapstrīd, ka ražojuma normālajā vērtībā, kas aprēķināta, pamatojoties uz Taizemes ražotāju datiem, bija jāietver šīs ar izejvielām saistītās izmaksas.

153 Katrā ziņā no judikatūras izriet, ka, nepastāvot ticamākiem pieejamiem datiem, pēc citu datu korekcijas iegūtie dati var tikt uzskatīti par pozitīvajiem pierādījumiem ar nosacījumu, pirmām kārtām, ka šie citi dati paši par sevi ir šādi pozitīvi pierādījumi un, otrām kārtām, ka aplūkotās korekcijas tiek veiktas, pamatojoties uz saprātīgiem pieņēmumiem, līdz ar to šo korekciju rezultāts ir ticams (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 125. punkts).

154 Tādējādi, ja nav uzticamāku datu, Komisija varēja, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, aprēķināt iekšzemes vedmaksas, palīgmateriālu izmaksas un citas vispārējās izmaksas, attiecīgā produkta ražošanai nepieciešamo izejvielu izmaksām piemērojot procentuālo likmi, vienlaikus ievērojot izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju struktūru.

155 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāji nav iesnieguši pierādījumus par Komisijas pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, aprēķinot iekšzemes vedmaksas, palīgmateriālus un citas vispārējās izmaksas. Tādējādi pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida.

d) Par darba stundas izmaksu aprēķinu

156 Prasītāji apgalvo, ka Komisijas pieņēmums, saskaņā ar kuru Taizemē darba ņēmējs strādā vidēji 40 stundas nedēļā, esot kļūdains un tam neesot nekāda faktiska pamata, tādējādi tiek pārkāpts pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkts. Turklāt no Taizemes Valsts statistikas biroja ceturkšņa ziņojumiem esot redzams, ka izmeklēšanas periodā katrā ceturksnī procentuāli ir ļoti augsts to darba ņēmēju īpatsvars, kuri strādā no 40 līdz 49 stundām vai vairāk nekā 50 stundas. Ieinteresētās personas esot norādījušas Komisijai, ka piemērojamie Taizemes tiesību akti paredz ne vairāk kā 48 darba stundas nedēļā.

157 Komisija uzskata, ka prasītāju argumenti ir jānoraida.

158 Darbaspēks ir viens no ražošanas faktoriem, ko izmanto normālās vērtības noteikšanai, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu.

159 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 314. apsvērumu, lai aprēķinātu darbaspēka izmaksas stundā, Komisija mēneša darbaspēka izmaksas reprezentatīvajā valstī izdalīja ar četrām nedēļām un pēc tam katru nedēļu izdalīja ar 40 darba stundām, proti, parasto nedēļas darba laiku (astoņas stundas dienā reizinātas ar piecām darba dienām). Saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju 67 % Taizemes ražošanas nozarē nodarbināto strādāja no 40 līdz 49 stundām nedēļā, likumā noteiktā robeža bija 48 stundas.

160 Komisija aizstāv savu izvēli, apgalvojot, ka nav pierādījumu tam, ka pareizā vērtība būtu bijusi drīzāk 48 stundas nedēļā.

161 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītāji izmeklēšanas laikā vai Vispārējā tiesā ar konkrētiem pierādījumiem nav pierādījuši, ka 40–49 darba stundas nedēļā būtu kļūdaina vērtība. Kā izriet no šā sprieduma 59. punktā minētās judikatūras, ja prasītāji vēlas apstrīdēt sarežģītus Komisijas vērtējumus normālās vērtības aprēķinā, tiem ir jāiesniedz konkrēti pierādījumi, kas apliecina, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar pierādījumiem, kas ņemti vērā minētā aprēķina vajadzībām. Prasītāji apgalvo, ka Taizemē darba stundu skaits nedēļā faktiski ir augstāks, tomēr nepamato to ar konkrētiem pierādījumiem.

162 No tā izriet, ka prasītāji nav iesnieguši pierādījumus, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ar attiecīgā ražojuma ražošanu saistīto darbaspēka izmaksu aprēķināšanai Taizemē izmantojot 40 darba stundu nedēļu.

163 Tādējādi pirmā pamata ceturtā daļa ir jānoraida.

e) Par ievedmuitas nodokļa piemērošanu izejvielām

164 Prasītāji apgalvo, ka, pieskaitot ievedmuitas nodokļus vidējai *CIF* cenai, kā norādīts pasaules tirdzniecības atlantā *Global Trade Atlas* (*GTA*), Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, jo Ķīnas ražotāji eksportētāji iepērkot izejvielas vienīgi Ķīnas tirgū. Līdz ar to šādi aprēķinātas izmaksas neesot atbilstošas izmaksas.

165 Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisijas rīcībā bija Taizemes galveno izejvielu cena Taizemes iekšzemes tirgū. Proti, ieinteresēto personu paziņotie dati bija balstīti uz pārbaudītajā gada pārskatā norādītajiem datiem par uzņēmuma *Tata Thaïland* stiepļu stieņu pārdošanu Taizemē izmeklēšanas periodā.

166 Komisija uzskata, ka prasītāju argumenti ir jānoraida.

167 Šajā ziņā no apstrīdētās regulas 258. apsvēruma izriet, ka Komisija uzskatīja – lai noteiktu attiecīgā ražojuma normālo vērtību, aprēķinā ir jāiekļauj izmaksas, ko Taizemes ražotājs maksātu par izejvielām, kas piegādātas līdz rūpnīcas vārtiem. Tādējādi, ja ievedmuitas nodokļi netiktu pieskaitīti vidējai *CIF* cenai, rezultātā iegūtā atsauces vērtība neatspoguļotu neizkropļotu cenu Taizemes tirgū.

168 Pirmkārt, tā kā Komisijai bija jāaprēķina attiecīgā ražojuma normālā vērtība, kāda tā būtu noteikta attiecīgās reprezentatīvās valsts ražotājam, tā pamatoti uzskatīja, ka šajā aprēķinā ir jāņem vērā visas ar attiecīgā ražojuma ražošanu saistītās izmaksas, un it īpaši izmaksas, kas saistītas ar izejvielu piegādi Taizemes ražotājiem.

169 Tādējādi, ja normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz cenām un izmaksām valstī, kas nav izvērtējamā valsts, nosakot normālo vērtību, ir jāņem vērā visi dati par šo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 23. aprīlis, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

170 No tā izriet, ka nav nozīmes prasītāju argumentam, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji veic iegādi tikai Ķīnas iekšējā tirgū.

171 Otrkārt, kā to ir konstatējusi Komisija un prasītāji šajā jautājumā prasībā to nav apstrīdējuši, Ķīnas iekšējās cenas stipri ietekmēja valdības iejaukšanās, tādējādi tās netika noteiktas atbilstoši brīvā tirgus spēka ietekmei.

172 Treškārt, prasītāji atzīst, ka Komisijai paziņotie dati attiecās tikai uz vienu ražotāju, proti, *Tata Thaïland*. Šajā ziņā Komisija norādīja, ka nav sniegts nekāds paskaidrojums, kādā veidā šie dati tika iegūti, tieši uz kādām izejvielām tie attiecās un kādu laikposmu tie aptvēra, un katrā ziņā viena ražotāja dati ne vienmēr ir uzskatāmi par reprezentatīviem.

173 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītāju piedāvāto alternatīvo metodi, kas paredz, ka Komisija aprobežojas ar Taizemes iekšzemes cenām un nebalstās uz importa cenām, jānorāda, ka Komisija paskaidroja – imports ne tikai konkurēja ar iekšzemes ražošanas cenām, bet atspoguļoja arī izejvielu izmaksas, kas saistītas, piemēram, ar transportēšanu, kuras bija norādījuši paši ražotāji eksportētāji, un ka tādējādi tas bija atbilstošāks datu kopums, lai aprēķinātu ne tikai izejvielu cenas, bet arī attiecīgā ražojuma izgatavošanas papildu izmaksas. Turklāt Komisija paskaidroja, ka tās rīcībā esošie dati par Taizemes iekšzemes cenām attiecās tikai uz vienu piegādātāju un tāpēc tie netika uzskatīti par ticamiem datiem.

174 No tā izriet, ka pirmā pamata piektā daļa nav pamatota.

175 Ņemot vērā minētos apsvērumus, pirmā pamata piektā daļa un līdz ar to pirmais prasības pamats kopumā ir jānoraida.

2. Par otro pamatu attiecībā uz pamatregulas 2. panta 10. punkta e) apakšpunkta pārkāpumu

176 Prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts pamatregulas 2. panta 10. punkta e) apakšpunkts, ciktāl Komisija neesot veikusi eksporta cenas un normālās vērtības taisnīgu salīdzinājumu, jo tā esot piemērojusi korekcijas tikai eksporta cenām, bet ne normālajai vērtībai.

177 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka attiecībā uz pieciem Taizemes ražotājiem, pamatojoties uz kuriem Komisija aprēķināja normālo vērtību, tās rīcībā neesot bijis precīza šo ražotāju PVA izmaksu sadalījuma, un ka tādējādi tā neesot zinājusi, ko šie Taizemes ražotāju dati ietver. Otrkārt, daži ar pārdošanu saistīti izdevumi, piemēram, transporta izmaksas, neesot atskaitīti no PVA izmaksām, kas nozīmējot, ka Komisija esot uzskatījusi, ka šie pieci Taizemes ražotāji visus savus pārdošanas darījumus veica ar *EXW* nosacījumiem, un šis pieņēmums neesot pamatots. Tomēr anketā, kas tika nosūtīta Ķīnas ražotājiem, Komisija esot klasificējusi transporta izmaksas kā PVA izmaksas.

178 Prasītāji uzskata, ka Komisija esot kļūdaini noraidījusi to iesniegtos pierādījumus, kas apliecina prasītās korekcijas nepieciešamību. Tā kā nav bijis datu par izmaksu precīzu sadalījumu, Komisijai vajadzējis izmantot vismaz rādītāju, kas tai dod norādi par transporta izmaksu procentuālo daļu. Turklāt Komisijas pieeja šajā ziņā neatbilstot tās agrākajai praksei.

179 Komisija uzskata, ka prasītāju argumenti ir jānoraida.

180 Saskaņā ar pamatregulas 2. pantu, tiklīdz normālā vērtība ir noteikta, ir jānosaka izmeklējamo ražojumu eksporta cena. Atbilstīgi pamatregulas 2. panta 8. punktam eksporta cena ir cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par ražojumu, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Savienību pārdošanai.

181 Tālāk, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu eksporta cenu un normālo vērtību taisnīgi salīdzina, vajadzības gadījumā izdarot korekcijas, ja tiek konstatētas atšķirības faktoros, kuri – kā apgalvots un kā redzams – ietekmē cenas un attiecīgi to salīdzināmību.

182 It īpaši saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta e) apakšpunktu, uz ko atsaucas prasītāji, korekciju izdara, ņemot vērā tādu ar attiecīgo ražojumu tieši saistīto izmaksu atšķirības, kas rodas, nogādājot attiecīgo produktu no eksportētāja telpām pie pirmā neatkarīgā pircēja, ja šādas izmaksas tiek ietvertas cenā. Šīs izmaksas ietver transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas un papildizmaksas.

183 Saskaņā ar judikatūru – ja lietas dalībnieks saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu lūdz veikt korekcijas ar mērķi padarīt salīdzināmu normālo vērtību un eksporta cenu, lai noteiktu dempinga starpību, šim lietas dalībniekam ir jāiesniedz pierādījums, ka tā lūgums ir pamatots. Proti, pienākums pierādīt, ka ir veicamas pamatregulas 2. panta 10. punkta a)–k) apakšpunktā uzskaitītās konkrētās korekcijas, gulstas uz lietas dalībnieku, kurš uz tām vēlas atsaukties (skat. spriedumu, 2018. gada 23. aprīlis, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

184 Tāpat judikatūrā ir precizēts, ka Komisijas plašā rīcības brīvība, kas tai piešķirta pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, attiecas arī uz pamatregulas 2. panta 10. punkta piemērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. punkts). Ar Vispārējās tiesas veikto pārbaudi par pierādījumiem, uz kuriem Komisija balsta savus konstatējumus, nav iejaukšanās šīs iestādes novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet gan ar to tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot Komisijas izdarītos secinājumus (spriedums, 2016. gada 7. aprīlis, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 35. punkts).

185 No tā izriet, ka šajā lietā, piemērojot šo judikatūru, prasītājiem ir jāpierāda nepieciešamība veikt prasītās korekcijas izmeklēšanas laikā iesniegto pierādījumu pamatošanai.

186 No apstrīdētās regulas 279. apsvēruma izriet, ka Komisija ir koriģējusi Ķīnas ražotāju eksportētāju eksporta cenas attiecībā uz kravas apstrādes maksu, vedmaksu, apdrošināšanas, iepakošanas un kredīta izmaksām un banku maksām, lai iegūtu cenu uz *EXW* nosacījumiem.

187 Tomēr Komisija neveica nekādas normālās vērtības korekcijas, jo tā jau bija aprēķināta, pamatojoties uz *EXW* nosacījumiem, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu.

188 Šajā ziņā ir jānorāda – lai arī korekciju veikšanas prakse var izrādīties nepieciešama saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu, lai ņemtu vērā eksporta cenas un normālās vērtības atšķirības, kas ietekmē to salīdzināmību, šādus atskaitījumus nevar veikt no vērtības, kas tikusi "salikta" un līdz ar to nav reāla. Šo vērtību principā neietekmē elementi, kas var kaitēt tās salīdzināmībai, jo tā ir mākslīgi noteikta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 266. punkts).

189 Turklāt ir jākonstatē, ka, atbildot uz ieinteresēto personu apsvērumiem, Komisija apstrīdētās regulas 333. apsvērumā secināja, ka katra ražojuma normālās vērtības aprēķins *EXW* līmenī ietvēra samērīgu PVA izmaksu summu un ka tai nav bijis informācijas, kas liecinātu, ka attiecīgo Taizemes uzņēmumu PVA izmaksās ir iekļauti transporta izdevumi par piegādi klientiem.

190 Jautājumā, vai prasītāju iesniegtie pierādījumi par prasītajām korekcijām ir pietiekami saskaņā ar šā sprieduma 183. punktā minēto judikatūru, no Vispārējai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka, pirmām kārtām, prasītāji atsaucas uz *Wenzhou* alternatīvo priekšlikumu aprēķināt PVA izmaksas, pamatojoties uz ražotāju eksportētāju datiem. Tomēr, kā pamatoti norāda Komisija, korekcija, kas veikta, pamatojoties uz ražotāju eksportētāju izmaksu struktūru, nav piemērota, ņemot vērā pamatregulas 2. panta 10. punktu, jo šīs cenas neatbilst tirgus ekonomikai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, 74. un 75. punkts). Tādējādi šis arguments ir jānoraida.

191 Otrām kārtām, prasītāji ir iesnieguši dokumentus, kas, viņuprāt, var pierādīt, ka transporta izmaksas parastajā grāmatvedības praksē tiek uzskatītas par PVA izmaksām. Šajā ziņā tie atsaucas, pirmkārt, uz *Oracle NetSuite* atbilstības programmatūru, no kuras izriet, ka PVA izmaksas var ietvert "piegādes izmaksas", un, otrkārt, uz *Harvard Business Review* 1987. gada rakstu, kurā arī vedmaksas izmaksas ir iekļautas PVA izmaksu kategorijā. Prasītāji uzskata, ka tas izrietot no grāmatvedības ierastās prakses, jo neesot neviena cita grāmatvedības posteņa, kurā ierakstīt šīs izmaksas.

192 Taču "pierādījumi", uz kuriem atsaucas prasītāji, attiecas uz vispārējās grāmatvedības elementiem, nevis konkrēti uz datiem, kurus Komisija izmantoja attiecīgajā izmeklēšanā. Līdz ar to tie nevar likt apšaubīt Komisijas vērtējumu attiecībā uz Taizemes ražotāju eksportētāju datu izvērtējumu.

193 Otrkārt, prasītāji replikas raksta pielikumā iesniedz arī, pirmām kārtām, *Tata Thaïland* revīzijas ziņojumu, kurā piegādes un pārdošanas izmaksas, kā arī bankas maksas ir minētas kā PVA izmaksas, un, otrām kārtām, *Ningbo Jinding* revīzijas ziņojumu, kurā eksporta un iekšzemes vedmaksas un dažādas citas izmaksas ir uzskatītas kā PVA izmaksas.

194 Tomēr no apstrīdētās regulas 271. apsvēruma izriet, ka *Tata Thaïland* nav viens no pieciem identificētajiem Taizemes uzņēmumiem. Turklāt *Ningbo Jinding* revīzijas ziņojums šajā ziņā ir neefektīvs, jo saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu prasīto korekciju nevar veikt, pamatojoties uz Ķīnas ražotāju eksportētāju izmaksu struktūru, kā tas izriet no šā sprieduma 190. punkta.

195 Trešām kārtām, šo pašu iemeslu dēļ ir jānoraida prasītāju arguments par anketu, kas tika nosūtīta Ķīnas ražotājiem eksportētājiem un kurā transporta izmaksas tika iekļautas PVA izmaksās. Komisija paskaidroja, ka minētās anketas mērķis bijis saprast Ķīnas ražotāju eksportētāju struktūru. Tādēļ Komisijai nevar uzlikt pienākumu pēc tam veikt šo datu apstrādi.

196 Ceturtām kārtām, prasītāji apgalvo – tā kā Komisija neesot zinājusi, kas ietilpst piecu Taizemes ražotāju PVA izmaksās, nav pamata sagaidīt, ka prasītāji varētu sniegt konkrētus pierādījumus šajā sakarā, ņemot vērā *D & B* datu nepārredzamību un to, ka šie dati attiecas uz ārvalsti. Tādējādi prasītāji atzīst, ka to argumentācija ir spekulatīva.

197 Ņemot to vērā, tas, ka normālā vērtība tiek aprēķināta, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a punktu un tātad pamatojoties uz ražotāju eksportētāju datiem attiecīgajā reprezentatīvajā valstī, nevar mīkstināt pierādīšanas pienākumu, kas izriet no šā sprieduma 183. punktā minētās judikatūras, saskaņā ar kuru lietas dalībniekam, kurš lūdz veikt korekciju atbilstoši kādam no pamatregulas 2. panta 10. punktā minētajiem faktoriem, ir jāpierāda, ka šis faktors var ietekmēt cenas un tādējādi to salīdzināmību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 28. aprīlis, *Changmao Biochemical Engineering*/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, 151. punkts).

198 Noslēgumā ir jānorāda, ka prasītājiem administratīvā procesa laikā bija jālūdz veikt korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu un jāiesniedz pierādījumi, kas apliecinātu minētās korekcijas nepieciešamību, lai nodrošinātu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināmību.

199 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāji nav iesnieguši nekādus pierādījumus par prasītās korekcijas nepieciešamību.

200 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

3. Par trešo pamatu attiecībā uz pamatregulas 18. panta pārkāpumu, saistībā ar attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamo darbaspēka izmaksu aprēķinu

201 Ar trešo pamatu prasītāji būtībā apstrīd, ka attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamās darbaspēka izmaksas tika aprēķinātas, pamatojoties tikai no trīs izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju datiem, proti, *Jiangsu* datiem, pārkāpjot pamatregulas 18. panta 1. un 5. punktu, kā arī Antidempinga nolīguma 6.8. pantu un II pielikuma 5. un 7. punktu.

202 Pirmām kārtām, prasītāji apgalvo, ka šī metode ir kļūdaina, jo *Jiangsu* izmanto aukstās kalšanas procesu, savukārt karstās kalšanas procesā ir nepieciešama lielāka darbaspēka intensitāte. Piemērojot *Jiangsu* darbaspēka produktivitāti uzņēmumam *Ningbo Jinding*, Komisija esot izdarījusi nepamatotu secinājumu, ka *Jiangsu* darbinieki strādā 52 nedēļas gadā, 6 dienas nedēļā un 17 stundas dienā. Komisijai saskaņā ar pamatregulas 18. pantu esot pienākums, pirmkārt, izvēlēties labāko pieejamo informāciju, lai aizpildītu nepietiekamu pierādījumu dēļ trūkstošo informāciju, un, otrkārt, pārbaudīt iegūto informāciju, salīdzinot to ar citiem avotiem, it īpaši Savienības ražotāju avotiem.

203 Otrām kārtām, attiecībā uz citiem datiem, uz kuriem Komisija būtu varējusi balstīties, pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija būtu varējusi izmantot standarta darba stundas, ko savlaicīgi paziņojuši *Ningbo Jinding* un *Wenzhou*. Šiem ražotājiem neesot bijis pienākuma reģistrēt faktiski nostrādātās stundas, un tādējādi to rīcībā neesot bijis citas informācijas, ko paziņot Komisijai, lai apstiprinātu, ka tika ievērotas standarta darba stundas. Prasītāji uzskata, ka Komisija zinājusi, ka tā varēja balstīties – attiecībā uz *Ningbo Jinding* – uz paziņojumiem darbiniekiem, kas bija raksturīgi attiecīgajām darbnīcām, kuras iesaistītas savienotājelementu ražošanā, un – attiecībā uz *Wenzhou* – uz Ķīnas tiesību aktos atļauto maksimālo darba stundu skaitu. Šis maksimālais darba stundu skaits esot piemērojams neatkarīgi no attiecīgās nozares. Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija iepriekš esot varējusi balstīties uz standarta izmaksām, kā tas ir ierasts tirdzniecības aizsardzības jomā. Tā to bija darījusi arī šajā lietā, kad par pamatu izmantoja standarta darba stundas, lai noteiktu Taizemes atsauces izmaksas.

204 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija esot varējusi balstīties uz Ķīnas tiesībās noteikto maksimālo darba stundu skaitu. *Ningbo Jinding* darbiniekiem adresētajos paziņojumos bijis norādīts darba stundu skaits darbnīcā un apstiprināts, ka *Ningbo Jinding* ir ievērojusi maksimālo darba stundu skaitu. Tā kā nav pierādījumu par pretējo, Komisijai neesot pamata prezumēt, ka ražotājs eksportētājs, kas ir sadarbojies, būtu rīkojies prettiesiski.

205 Treškārt, prasītāji uzskata, ka Komisija būtu varējusi balstīties uz *Jiangsu* viena darbinieka vidējām darba stundām. Šo viena darbinieka stundu skaitu reizinot ar attiecīgo ražotāju eksportētāju darbinieku skaitu, Komisija būtu varējusi aprēķināt vidējo darba stundu skaitu uz izmeklējamā

ražojuma kilogramu, izvairoties no izkropļojumiem, ko rada dažādu ražošanas procesu izmantošana. Turklāt tas ļautu ņemt vērā darbinieku faktisko skaitu, ko paziņojuši *Ningbo Jinding* un *Wenzhou*, atbilstoši pamatregulas 18. pantam.

206 Komisija apstrīd prasītāju argumentāciju.

207 Pamatregulas 18. pantā paredzēts, ka gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Tādējādi, ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, minēto informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus.

208 No Antidempinga nolīguma 6.8. panta izriet, ka gadījumos, kad jebkura ieinteresētā puse atsaka pieeju vai citādi nesniedz nepieciešamo informāciju saprātīgā laika posmā, vai arī būtiski kavē izmeklēšanu, visi pagaidu un galīgie nolēmumi, apstiprinoši vai negatīvi, var tikt pieņemti, pamatojoties uz pieejamo faktu materiālu. Turklāt Antidempinga nolīguma II pielikumā ir ietverti noteikumi par "labākās pieejamās informācijas" izmantošanu izmeklēšanas laikā un ir precizēti nosacījumi, ar kādiem izmeklēšanas iestādes var paļauties uz informāciju no cita avota, nevis no attiecīgās personas.

209 Vispirms ir jāatgādina, ka ar pamatregulas 18. pantu Savienības tiesībās ir transponēts Antidempinga nolīguma 6.8. panta, kā arī II pielikuma saturs, kuru gaismā šis 18. pants, cik vien iespējams, ir jāinterpretē (skat. spriedumu, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

210 Saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu iespēja izmantot pieejamos faktus ir četros gadījumos, proti, pirmkārt, ja ieinteresētā puse atsakās darīt pieejamu nepieciešamo informāciju, otrkārt, ja tā to nesniedz paredzētajā termiņā, treškārt, ja tā ievērojami kavē izmeklēšanu vai, ceturtkārt, ja tā sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju (spriedums, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, T-192/08, EU:T:2011:619, 268. punkts).

211 No judikatūras arī izriet, ka ieinteresētajām pusēm ir pienākums sniegt Komisijas dienestiem informāciju, kas tiem ļaus novest līdz galam antidempinga izmeklēšanu. Tādējādi pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē informācija ir uzskatāma par "nepieciešamu", ja tā ir tāda, kas ļauj Komisijai izdarīt secinājumus, kas izriet no antidempinga izmeklēšanas, un novērtējums par informācijas "nepieciešamo" raksturu ir izdarāms katrā gadījumā atsevišķi (spriedums, 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant* (Ķīna), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 53. punkts).

212 Jēdziena "nepieciešamā informācija" definīcijā ir jāņem vērā pamatregulas 18. panta mērķis. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Komisijai kā izmeklējošai iestādei ir pienākums tostarp noteikt, vai pastāv dempings, zaudējumi un cēloņsakarība starp dempinga importu un zaudējumiem. Tomēr nevienā no pamatregulas normām Komisijai nav piešķirtas pilnvaras piespiest ieinteresētās puses piedalīties izmeklēšanā vai iesniegt informāciju, tātad šī iestāde ir atkarīga no ieinteresēto pušu brīvas gribas sadarboties, lai tai sniegtu nepieciešamo informāciju. Šādā kontekstā no pamatregulas 27. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējs ir uzskatījis, ka gadījumos, "ja pušu sadarbība nav apmierinoša, ir jāparedz, ka var izmantot citu informāciju, lai konstatētu faktus, un to, ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās". Tādējādi

pamatregulas 18. panta mērķis ir ļaut Komisijai turpināt izmeklēšanu pat tad, ja ieinteresētās puses atsakās sadarboties vai ja tās nesadarbojas apmierinoši. Līdz ar to, tā kā ieinteresētajām pusēm ir pienākums sadarboties pēc to labākajām iespējām, šīm pusēm ir jāsniedz visa to rīcībā esošā informācija, ko Savienības iestādes uzskata par nepieciešamu savu secinājumu izdarīšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant* (Ķīna), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54.–56. punkts).

213 Turklāt, ja Komisija savus secinājumus balsta uz pieejamajiem faktiem, situācijās, kad iesniegtie dati ir nepietiekami, šai iestādei nav pienākuma paskaidrot, kādā veidā izmantotie pieejamie fakti bija vislabākie iespējamie, jo šāds pienākums neizriet ne no pamatregulas 18. panta, ne no judikatūras (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2015. gada 19. marts, *City Cycle Industries*/Padome, T-413/13, nav publicēts, EU:T:2015:164, 132. punkts).

214 Pamatregulas 18. panta izmantošana nav izslēgta, ja nav bijis tīšas rīcības (skat. spriedumu, 2021. gada 22. septembris, *NLMK*/Komisija, T-752/16, nav publicēts, EU:T:2021:611, 62. punkts un tajā minētā judikatūra). To pūliņu apjoms, ko pielikusi ieinteresētā puse, lai sniegtu kādu noteiktu informāciju, ne vienmēr ir saistīts ar paziņotajai informācijai raksturīgu kvalitāti un katrā ziņā nav vienīgais noteicošais elements. Tādējādi, ja pieprasītā informācija galu galā netiek iegūta, Komisijai ir tiesības izmantot pieejamos faktus, kas attiecas uz šo informāciju (skat. spriedumus, 2015. gada 19. marts, *City Cycle Industries*/Padome, T-413/13, nav publicēts, EU:T:2015:164, 117. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 22. septembris, *NLMK* /Komisija, T-752/16, nav publicēts, EU:T:2021:611, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

215 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, uz kuriem Savienības iestādes balsta savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko tiek aizstāts šo iestāžu veiktais vērtējums. Ar šo pārbaudi nenotiek iejaukšanās minēto iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot iestāžu izdarītos secinājumus (skat. spriedumu, 2022. gada 12. maijs, Komisija/*Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

216 Šajā lietā no apstrīdētās regulas 180. apsvēruma izriet, ka attālinātās kontrolpārbaudēs Komisija trim izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem nevarēja pārbaudīt faktisko darbaspēka patēriņu attiecīgā ražojuma ražošanai un informēja tos, ka tā plāno izmantot pieejamos faktus saskaņā ar pamatregulas 18. panta noteikumiem attiecībā uz darbaspēka patēriņu. Izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji paziņoja darbaspēka patēriņu, pamatojoties uz standarta faktisko darba stundu skaitu. Tomēr saskaņā ar apstrīdētās regulas 260. apsvērumu Komisija varēja iegūt informāciju par paziņoto stundu un [darbinieku] ierašanās/aiziešanas laika starpību uzņēmumā *Jiangsu*.

217 Tāpēc, pamatojoties uz *Jiangsu* "faktiskajām" darba stundām, Komisija aprēķināja *Jiangsu* "faktisko" ražīgumu, t.i., izmeklējamā ražojuma daudzumu kilogramos, ko darbinieks varēja izgatavot izmeklēšanas periodā, un salīdzināja to ar divu pārējo izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju ražīgumu. Salīdzinājums atklāja, ka uzņēmumam *Ningbo Jinding* ir lielāks ražīgums, kas lika apšaubīt, cik ticams ir aprēķins, kurā ņemtas vērā standarta darba stundas kopumā. Pēc tam Komisija noteica vidējo darba stundu skaitu uz izmeklējamā ražojuma kilogramu uzņēmumā *Jiangsu* un izmantoja šos datus visiem trim ražotājiem eksportētājiem kā pieejamos faktus pamatregulas 18. panta nozīmē.

218 No apstrīdētās regulas 181. un 182. apsvēruma arī izriet, ka, pirmkārt, *Ningbo Jinding* bija apgalvojis, ka Komisijai bija jābalstās uz standarta darba stundām, un, otrkārt, *Wenzhou* bija apgalvojis, ka faktiskās darba dienas bija norādītas ikmēneša algas lapās un ka Komisija varēja izmantot Ķīnas darba tiesībās noteikto standarta darbalaiku dienā. Tomēr apstrīdētās regulas 184. apsvērumā Komisija norādīja, ka netika atrasti pierādījumi, kas ļautu secināt, ka faktiskās darba dienas, kas pārrēķinātas darba stundās, būtu saistībā ar attiecīgā ražojuma ražošanas procesu nostrādātas stundas, jo netika sniegti pierādījumi, uz kāda pamata tika noteiktas savienotājelementu ražošanas standarta stundas.

219 Prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts pamatregulas 18. pants un Antidempinga nolīguma 6.8. pants, jo, pirmkārt, Komisija neesot pienācīgi ņēmusi vērā izmeklējamo ražojumu ražošanas procesa atšķirības un esot kļūdaini izmantojusi uz *Jiangsu* balstītos skaitļus, kuri vairs neatbilda realitātei, tiklīdz tos piemēroja *Ningbo Jinding*. Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisijai bija jāņem vērā citi tās rīcībā esošie dati, lai aprēķinātu darbaspēka ražīgumu.

220 Tādējādi, pirmām kārtām, attiecībā uz katra ražotāja eksportētāja izvēlētā ražošanas procesa iespējamo ietekmi ražīguma ziņā Komisija apstrīdētās regulas 317. apsvērumā ir paskaidrojusi, ka tā nav varējusi nevienam no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem noteikt atšķirību starp darba stundām, kas vajadzīgas dažādām ražošanas metodēm, un ka ieinteresētās personas nav iesniegušas pierādījumus arī par to, kā minētās atšķirības jāaplēš.

221 Atbildot šajā ziņā uz jautājumiem tiesas sēdē, prasītāji apstiprināja, pirmkārt, ka gan *Jiangsu*, gan *Ningbo Jinding* izmantoja abus attiecīgā ražojuma ražošanas procesus un, otrkārt, ka savās atbildēs uz Komisijas anketu trīs ražotāji eksportētāji bija noteikuši ražīgumu, pamatojoties vienīgi uz attiecīgā ražojuma ražošanai patērētā darbaspēka izmaksām neatkarīgi no ražošanas procesa. Prasītāji nav varējuši noteikt, kā Komisija būtu varējusi nošķirt abus šos procesus, lai noteiktu darbaspēka izmaksas.

222 Turklāt, kā ir norādījusi Komisija, un prasītāji šajā ziņā to neapstrīd, nevienam no trim ražotājiem eksportētājiem nav bijis precīzas dokumentācijas, kurā būtu definētas prasības darbaspēka izmaksu jomā, pamatojoties uz ražojuma kalšanas metodi.

223 No tā izriet – tā kā prasītāji šajā ziņā nav varējuši iesniegt Komisijai datus, to arguments, kas pamatots ar iespējamo attiecīgā produkta ražošanai nepieciešamo darba stundu atšķirību atkarībā no izvēlētā ražošanas procesa, ir jānoraida.

224 Otrkārt, prasītāji apstrīd faktu, ka Komisija ir aprēķinājusi *Ningbo Jinding* darbaspēka izmaksas, pamatojoties uz *Jiangsu* datiem, jo iegūtais rezultāts, viņuprāt, ir nereāls, proti, *Ningbo Jinding* darbinieki esot strādājuši 52 nedēļas gadā, 6 dienas nedēļā un 17 stundas dienā.

225 Tomēr no *Ningbo Jinding* piezīmēm par galīgajiem secinājumiem izriet, ka 17 darba stundas dienā uz vienu darbinieku tika iegūtas, izmantojot *Ningbo Jinding* attiecīgā ražojuma ražošanai nepieciešamo darba stundu skaitu, kas aprēķināts, pamatojoties uz Komisijas izmantotajiem "pieejamajiem faktiem", un to reizinot ar darbinieku skaitu, kas norādīts atbildes uz anketas jautājumiem C5. tabulā. Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka Komisija šos datus nav pārbaudījusi. Turklāt prasītāji atzina, ka *Ningbo Jinding* darbinieku skaits izmeklēšanas laikā bija būtiski svārstījies, līdz ar to Komisija, lai aprēķinātu darbaspēka izmaksas, nevarēja izmantot *Jiangsu* nostrādāto stundu skaitu uz vienu darbinieku, kas reizināts ar divu pārējo ražotāju eksportētāju darbinieku skaitu. Līdz ar to skaitlis 17 darba stundas dienā nav apstiprināts ar konkrētiem pierādījumiem un katrā ziņā ir hipotētisks.

226 Visbeidzot, kā to ir norādījusi Komisija, no replikas raksta R.3 pielikuma izriet, ka *Ningbo* savā aprēķinā bija izmantojusi vienīgi "tiešo darbaspēku", kas nepieciešams attiecīgā ražojuma ražošanai, kā arī "palīgpersonālu pētniecības un attīstības jomā", lai gan kopā ar antidempinga anketu sniegtajos norādījumos Komisija bija precizējusi, ka darbaspēkā, ko izmanto ražošanas izmaksu aprēķinam, ir jāiekļauj gan "tiešais, gan netiešais darbaspēks". Līdz ar to ir jākonstatē, ka prasītāji nav varējuši sniegt Komisijai datus, kurus tā uzskatīja par nepieciešamiem.

227 Šajā ziņā no judikatūras izriet – ciktāl iestādes ir atkarīgas no lietas dalībnieku brīvprātīgas sadarbošanās, iesniedzot tām nepieciešamo informāciju paredzētajā termiņā, šo lietas dalībnieku atbildes uz pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzētajām aptaujas lapām, kā arī vēlāka pārbaude, ko Komisija var veikt, ir būtiska antidempinga procedūras norises daļa. Risks, ka gadījumā, ja uzņēmumi, uz kuriem attiecas izmeklēšana, nesadarbojas, iestādes ņem vērā citus datus, nevis tos, kas iesniegti, atbildot uz aptaujas lapām, ir raksturīgs antidempinga procedūrai, un tā mērķis ir veicināt lojālu un cītīgu šo uzņēmumu sadarbību (skat. spriedumu, 2006. gada 13. jūlijs, *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, T-413/03, EU:T:2006:211, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

228 Līdz ar to Komisija, īstenojot savu plašo rīcības brīvību, uzskatīja – tā kā gan *Jiangsu*, gan *Ningbo Jinding* izmantoja aukstās un karstās kalšanas procesu, tai nebija jāpārbauda, vai šajos procesos ir atšķirīgs attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamo darba stundu patēriņš salīdzinājumā ar citiem avotiem, it īpaši salīdzinājumā ar darba stundām, kas nepieciešamas Savienības ražotājiem attiecīgā ražojuma ražošanai. Katrā ziņā Komisija šajā saistībā paskaidroja, ka Savienības ražotāju anketās netika prasīts norādīt darba stundas. Tādējādi šī informācija nebija pieejama pamatregulas 18. panta 5. punkta izpratnē.

229 Šādos apstākļos Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja secināt, ka attiecīgajos datos bija pretrunas un nepilnības un ka tā tos nevarēja izmantot.

230 Otrām kārtām, attiecībā uz jautājumu, vai Komisija ir izvēlējusies labākos datus, kas bija tās rīcībā, lai aprēķinātu darbaspēka izmaksas, vispirms ir jāatgādina – lai konstatētu, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nepietiek ar to vien, ka ir iespēja veikt alternatīvus aprēķinus.

231 Pamatregulas 18. panta mērķis ir ļaut Komisijai pabeigt izmeklēšanu tai noteikto laika ierobežojumu kontekstā. Šādos apstākļos Komisijai, ņemot vērā pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītību, ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz nepieciešamību veikt tās rīcībā esošo datu pārbaudi, pamatoties uz pamatregulas 18. pantu.

232 Precīzāk, saistībā ar iespēju, pirmkārt, balstīties uz standarta darba stundām, ir jānorāda, ka Komisija spēja konstatēt, un prasītāji šajā ziņā to neapstrīd, ka standarta darba stundas ne vienmēr atspoguļoja reālo stundu skaitu, kas bija konkrēti iedalīts attiecīgā ražojuma izgatavošanai.

233 Turklāt nevar piekrist prasītāju argumentam, ka standarta stundas tika izmantotas citās izmeklēšanas procedūrās. Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka antidempinga maksājumu piemērošanas regulas tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā tiesību normas un it īpaši pamatregulas normas, nevis pamatojoties uz apgalvoto Savienības iestāžu agrāko lēmumu pieņemšanas praksi (spriedums, 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler* /Padome, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 107. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 2021. gada 10. februāris, *RFA International*/Komisija, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79. punkts, un 2006. gada 4. oktobris, *Moser Baer India*/Padome, T-300/03, EU:T:2006:289, 45. punkts).

234 Pamatregulā nav definēts, kas ir "nepieciešamā" informācija 18. panta 1. punkta izpratnē (spriedums, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 46. punkts).

235 Tāpēc, tā kā noteikts šīs informācijas elements var ļaut izdarīt secinājumus vienā izmeklēšanā, bet var būt lieks citā izmeklēšanā, ir jāuzskata, ka novērtējums, kas ļauj noteikt, vai noteikts informācijas elements ir "nepieciešama informācija" pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē, ir jāveic, ņemot vērā katras izmeklēšanas īpašos apstākļus, nevis abstrakti (spriedums, 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant* (Ķīna), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 49. punkts).

236 Šajā lietā Komisija uzskatīja, ka ir nepieciešams noteikt attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamo "faktisko" darba stundu skaitu. Prasītāji neapstrīd, ka attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamo darba stundu skaits ir izmeklēšanai nepieciešamā informācija, bet uzskata, ka bija pietiekami paziņot tikai standarta stundas. Līdz ar to tie nav iesnieguši pierādījumus, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, noraidot darbaspēka izmaksu aprēķinu, kas tiek veikts, pamatojoties uz standarta darba stundām Ķīnā.

237 Šo pašu iemeslu dēļ ir jānoraida prasītāju arguments, ka Ķīnas tiesību aktos nav paredzēts pienākums reģistrēt faktiski nostrādātās stundas, ciktāl Komisija ir uzskatījusi, ka faktiskās darba stundas, kas nepieciešamas attiecīgā ražojuma izgatavošanai, ir informācija, kas nepieciešama attiecīgā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai.

238 Šo konstatējumu neatspēko prasītāju arguments, ka Komisija varēja izmantot likumā noteiktās stundas, lai aprēķinātu attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamās darba stundas, nevis prezumēt prettiesisku rīcību. Proti, kā Komisija ir norādījusi apstrīdētās regulas 183. apsvērumā, tas vien, ka ir darba tiesību norma, kurā ir noteikts standarta stundu skaits, ko darba ņēmējs var strādāt, nav pietiekams pierādījums, lai pierādītu faktiski nostrādātās stundas, ņemot vērā, ka izmeklēšanas laikā netika pierādīts, ka ir ievēroti vai piemēroti Ķīnas darba tiesību akti un ka faktiskās darba dienas, ko deklarējuši ražotāji eksportētāji, atbilst personālam faktiski izmaksātajam atalgojumam.

239 Otrkārt, attiecībā uz prasītāju piedāvāto iespēju izmantot Ķīnas tiesībās noteikto maksimālo darba stundu skaitu Komisija paskaidroja, ka tā uzņēmumā *Jiangsu* bija atradusi pierādījumus tam, ka šis noteikums netiek ievērots un ka šajā saistībā acīmredzami trūkst kontroles. Tādējādi Komisija secināja, ka šai atsauces vērtībai nav nozīmes.

240 Treškārt, attiecībā uz iespēju balstīties uz viena *Jiangsu* darbinieka vidējo darba stundu skaitu, kas reizināts ar divu pārējo ražotāju eksportētāju darbinieku skaitu, kā paskaidroja Komisija, šāds aprēķins nav piemērots, ņemot vērā *Ningbo Jinding* nodarbināto skaita svārstības visā izmeklēšanas periodā. Tādējādi informācija, ko šajā ziņā bija sniedzis šis ražotājs eksportētājs, neļāva Komisijai izmantot vērtību darbaspēka izmaksu aprēķināšanai. Līdz ar to prasītāji nav snieguši Komisijai visu informāciju, ko tā uzskatīja par nepieciešamu, lai aprēķinātu attiecīgā ražojuma normālo vērtību.

241 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāji nav iesnieguši pietiekamus pierādījumus, lai atspēkotu apstrīdētajā regulā veikto faktu vērtējuma ticamību saistībā ar attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamajām faktiskajām darba stundām. Šāds pierādījums ir nepieciešams, lai noteiktu, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ar ko varētu pamatot apstrīdētās regulas atcelšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 20. septembris, *Jinan Meide Casting*/Komisija, T-650/17, EU:T:2019:644, 110. punkts).

242 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka, īstenojot savu plašo rīcības brīvību, Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, bija tiesīga uzskatīt – tā kā izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji nevarēja tai iesniegt konkrētu darba stundu skaitu, ko patērē darbinieki, kas iesaistīti attiecīgā ražojuma visā izgatavošanas procesā, tā varēja balstīties uz pārbaudītiem datiem, kas sniegti par vienu no šiem trim ražotājiem eksportētājiem, lai aprēķinātu attiecīgā ražojuma normālo vērtību.

243 Tātad trešais pamats ir jānoraida.

4. Par ceturto pamatu attiecībā uz pamatregulas 9. panta 6. punkta pārkāpumu

244 Prasītāji būtībā apgalvo, ka Komisija nevarēja atsaukties uz pamatregulas 9. panta 6. punktu, lai noteiktu dempinga starpību tiem ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, jo saskaņā ar šo tiesību normu Komisijai nebija jāņem vērā starpības, kas noteiktas šīs regulas 18. pantā norādītajos apstākļos. Tāds pats ierobežojums izrietot no Antidempinga nolīguma 9.4. panta, kura mērķis esot novērst to, ka ražotājus eksportētājus, kuri nav lūgti sadarboties izmeklēšanā, ietekmē tas, ka izmeklēšanai pakļautie ražotāji eksportētāji nav sagatavojuši informāciju vai tā ir nepilnīga.

245 Komisija apstrīd prasītāju argumentāciju.

246 Vispirms ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas 1. panta 2. punktā ir noteiktas galīgās antidempinga maksājuma likmes, vispirms, trim izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, proti, 22,1 % attiecībā uz *Jiangsu*, 46,1 % attiecībā uz *Ningbo Jinding* un 48,8 % attiecībā uz *Wenzhou*, tad – ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, likme bija 39,6 % un, visbeidzot, 86,5 % likme visiem pārējiem ražotājiem eksportētājiem attiecīgajā valstī. Ceturtajā pamatā apstrīdētā likme ir 39,6 %.

247 Pamatregulas 9. panta 6. punktā ir noteikts:

> "Ja Komisija ir ierobežojusi izmeklēšanu saskaņā ar 17. pantu, antidempinga maksājums, ko piemēro importam, ko veic eksportētāji vai ražotāji, kas tika informējuši par sevi saskaņā ar 17. pantu, bet kas netika iekļauti izmeklēšanā, nepārsniedz vidējo svērto dempinga starpību, kura konstatēta attiecībā uz atlasē iekļautajām pusēm neatkarīgi no tā, vai normālā vērtība šādām pusēm noteikta, pamatojoties uz 2. panta 1. līdz 6. punktu vai 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu.
>
> Šajā punktā Komisija neņem vērā nulles un nelielās starpības, ne arī 18. pantā minētajos apstākļos konstatētās starpības."

248 Tādējādi šī tiesību norma ir piemērojama tikai gadījumos, kad Komisija izmanto izlases metodi, proti, tikai tad, ja tā savā izmeklēšanā ir iekļāvusi tikai noteiktu ražotāju eksportētāju grupu atbilstoši pamatregulas 17. pantam, kā tas ir darīts procedūrā, kas ir šīs tiesvedības priekšmets.

249 Tālāk ir jāprecizē, ka pamatregulas 9. panta 6. punkts būtībā ir identisks Antidempinga nolīguma 9. panta 4. punktam, kurā ir noteikts:

"Ja institūcijas ir ierobežojušas savu izmeklēšanu saskaņā ar 6. panta 10. paragrāfa otro teikumu, jebkura antidempinga nodeva, kas piemērota importam no eksportētājiem vai ražotājiem, kuri nav iekļauti pārbaudē, nedrīkst pārsniegt:

i) vidējo svērto dempinga starpību, kas noteikta attiecībā uz izraudzītajiem eksportētājiem vai ražotājiem;

[..]

ar noteikumu, ka institūcijas šī paragrāfa nolūkā neņem vērā jebkuras nulles un *de minimis* starpības [maržas] un starpības [maržas], kas noteiktas pie 6. panta 8. paragrāfā minētajiem apstākļiem. Institūcijas piemēro individuālas nodevas vai faktisko vērtību importam no jebkura eksportētāja vai ražotāja, kas nav iekļauts izmeklēšanā un kas ir sniedzis nepieciešamo informāciju izmeklēšanas gaitā, kā to paredz 6. panta 10.2. apakšpunkts."

250 Tiesa jau ir nospriedusi, ka vispārējais starptautisko tiesību princips, ka līgumi ir jāpilda (*pacta sunt servanda*), kas nostiprināts 1969. gada 23. maija Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām (*Recueil des traités des Nations unies*, 1155. sēj., 331. lpp.) 26. pantā, paredz, ka Tiesai Antidempinga nolīguma interpretācijas un piemērošanas nolūkā ir jāņem vērā PTO Strīdu noregulēšanas institūcijā pieņemtā dažādo šīs vienošanās normu interpretācija (skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

251 Pamatregulas 3. apsvērumā ir noteikts – lai panāktu atbilstošu un pārskatāmu to noteikumu piemērošanu, kas paredzēti Antidempinga nolīgumā, minētā nolīguma teksts pēc iespējas būtu jāatspoguļo Savienības tiesību aktos. Tādējādi Savienības tiesa var atsaukties uz PTO Apelācijas institūcijas ziņojumiem, lai veiktu būtībā identisko tiesību normu interpretāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 33. un 34. punkts).

252 PTO Apelācijas institūcija 2001. gada 24. jūlija ziņojumā lietā "Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga pasākumi attiecībā uz konkrētiem karsti velmēta tērauda izstrādājumiem no Japānas" (WT/DS 184/AB/R), uzskatīja, ka Antidempinga nolīguma 9. panta 4. punktā attiecīgajām iestādēm ir paredzēts maksimālais ierobežojums noteikt likmes maksimālo apmēru "visiem pārējiem", proti, ka ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, noteiktā starpība nepārsniedz izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju vidējo svērto starpību. Apelācijas institūcija arī norādīja, ka 9. panta 4. punktā ir noteikti divi aizliegumi. Pirmais liedz par izmeklēšanu atbildīgajām iestādēm aprēķināt likmi, izmantojot nulles vai *de minimis* starpības [maržas], savukārt otrais aizliedz aprēķināt šo maksimālo apmēru, izmantojot "starpības [maržas], kas noteiktas" 6. panta 8. paragrāfā minētajos apstākļos.

253 Konkrētāk, PTO Apelācijas institūcija ir skaidri noraidījusi apgalvojumu, ka otrais ierobežojums attiecas tikai uz starpībām, kas pilnībā aprēķinātas, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem. Tādējādi Antidempinga nolīguma 6. panta 8. punktā "norādītie apstākļi" ir apstākļi, kuros par izmeklēšanu atbildīgās iestādes pienācīgi izmanto pieejamos faktus, lai risinātu nepieciešamās

informācijas trūkumu lietas materiālos, un šie apstākļi faktiski var ietvert tikai nelielu informācijas daudzumu, kas jāizmanto, lai aprēķinātu individuālo dempinga starpību eksportētājam vai ražotājam.

254 Turklāt PTO Apelācijas institūcija uzskatīja, ka šāda Antidempinga nolīguma 9. panta 4. punkta interpretācija ir saderīga ar šīs tiesību normas mērķi. Tā kā Antidempinga nolīguma 6. panta 8. punkts ļauj iestādēm aizpildīt nepilnības lietas materiālos, kas radušās tāpēc, ka izmeklēšanai pakļautie eksportētāji nav iesnieguši prasīto informāciju vai ir iesnieguši nepietiekamu informāciju, Antidempinga nolīguma 9. panta 4. punkts ir vērsts uz to, lai nepieļautu, ka eksportētājiem, kuri nav aicināti sadarboties izmeklēšanas laikā, tiek nodarīts kaitējums tādēļ, ka izmeklēšanā iesaistīto eksportētāju sniegtā informācija ir nepilnīga vai nepietiekama. Tādējādi šis mērķis tiktu apdraudēts, ja vidējā svērtā starpība tiktu aprēķināta tikai daļēji, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.

255 PTO Apelācijas institūcija skaidri konstatēja, ka strīds, kas tai bija jāizskata, neradīja jautājumu par to, kā labot tādu situāciju kā šajā lietā, kurā visas starpības, kuru pamatojumam Komisijai bija jāaprēķina vidējā svērtā starpība attiecībā uz izlasē neiekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, ir jāizslēdz no aprēķina, pamatojoties uz otro aizliegumu. Tādēļ, tiklīdz tā konstatēja, ka pastāv nepilnības, tā paskaidroja, ka izskatāmajā strīdā tai nav pienākuma atrisināt šo jautājumu.

256 Šajā lietā Komisija ir atsaukusies uz šo ziņojumu, lai pamatotu nepilnību pamatregulā, kas tādos apstākļos kā šajā lietā uzliek Komisijai ierobežojumu, nedodot tai alternatīvu. Tādējādi Komisija Vispārējā tiesā apgalvoja, ka pamatregulas 17. panta 4. punkta mērķis ir novērst šo konstatēto nepilnību saistībā ar dempinga starpības noteikšanu ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē.

257 Pamatregulas 17. panta 4. punktā ir paredzēts:

"Ja ir pieņemts lēmums par atlasi un dažas vai visas no atlasītajām pusēm zināmā mērā nesadarbojas, līdz ar to, iespējams, būtiski ietekmējot izmeklēšanas iznākumu, var izvēlēties jaunus paraugus [izlasi].

Tomēr, ja nesadarbošanās ir vērojama būtiskos apmēros vai arī trūkst laika, lai izvēlētos jaunu paraugu [izlasi], piemēro attiecīgos 18. panta noteikumus."

258 Tāpēc Komisija apgalvoja, ka tai "trūcis laika" pamatregulas 17. panta 4. punkta izpratnē un tai bijis pienākums noteikt vidējo svērto starpību ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, pamatojoties uz pamatregulas 18. pantu, kā tas tika darīts attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojās. Komisija apgalvoja – ja tā nevarētu par pamatu izmantot starpības, kas noteiktas trim izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, lai aprēķinātu vidējo svērto starpību ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, šie pēdējie minētie nonāktu daudz nelabvēlīgākā situācijā, jo piemērojamā antidempinga likme tiktu noteikta nevis 39,6 % apmērā, bet gan 86,5 % apmērā, tāpat kā visiem pārējiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri nekādā veidā nebija piedalījušies izmeklēšanā.

259 Replikas rakstā prasītāji apstrīdēja šo argumentāciju, ciktāl pamatojums, kas balstīts uz pamatregulas 17. panta 4. punktu, esot pilnīgi jauns un ar to nevarot *a posteriori* pamatot apstrīdēto regulu. Līdz ar to tie uzskatīja, ka runa ir par jaunu Komisijas pamatojumu. Tiesas sēdē prasītāji apgalvoja, ka pamatregulas 17. panta 4. punktā ir paredzēti divi posmi, proti, vispirms tiek konstatēta nesadarbošanās pakāpe, kurai var būt būtiska materiāltiesiska ietekme, un pēc tam tiek izveidota jauna izlase. Ja pēc jaunās izlases izveides joprojām ir vērojama nesadarbošanās vai arī, ja trūkst laika, varētu piemērot attiecīgos 18. panta noteikumus. Šis

konstatējums neatbilstot situācijai šajā lietā. Prasītāji uzskata, ka pamatregulas 17. panta 4. punkts esot vērsts uz situācijām, kad notiek bloķēšana, proti, kad neviens ražotājs eksportētājs nesadarbojas vai nesniedz nekādus datus.

260 Pirmkārt, Komisija tiesas sēdē apgalvoja, ka jaunas izlases izveidošana ir iespēja, nevis pienākums, jo pamatregulas 17. panta 4. punktā ir norādīts, ka tā "var" izveidot jaunu izlasi. Otrkārt, Komisija atzina, ka nepilnības konstatēšana to neatbrīvo no tās vispārējā pienākuma ievērot pamatregulu, kā tas ir šajā lietā. Treškārt, Komisija norādīja, ka nepilnību gadījumā tā varēja piemērot pamatregulas 18. pantu atbilstoši minētās regulas prasībām. Ceturtkārt, Komisija arī apgalvoja, ka pamatregulas 9. panta 6. punkts ne vienmēr nodrošina aizsardzību ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē. Proti, hipotētiskā situācijā, kad tikai divas no trim starpībām būtu jānoraida, jo tās ir pamatotas ar pamatregulas 18. pantu, Komisija attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem piemērotu atlikušo starpību, pat ja tā ir lielākā no attiecīgajām trim starpībām. Tādējādi šo ražotāju dempinga starpība varētu palielināties, ja kāda no izlasē iekļautajām starpībām netiktu izmantota, jo ir noteikta, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem pamatregulas 18. panta izpratnē.

261 Ņemot vērā minētos apsvērumus, ir jāatzīst, pirmām kārtām, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. panta otrajā daļā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta būtībai un tajā skaidri un nepārprotami ir jānorāda tiesību aktu izdevušās iestādes argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt pārbaudi. Tomēr netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta otrās daļas prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu. It īpaši būtu pārmērīgi prasīt detalizētu katra strīdīgā akta pamatā esošā aspekta aprakstu, it īpaši, ja prasītāji, kā tas ir šajā lietā, ir bijuši cieši iesaistīti administratīvajā procesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 13. aprīlis, *Far Eastern New Century*/Padome, T-167/07, nav publicēts, EU:T:2011:165, 103. punkts un tajā minētā judikatūra).

262 Otrām kārtām, ir arī jānorāda – lai gan trīs izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju datus nevarēja izmantot pamatregulas 9. panta 6. punkta otrās daļas ierobežojuma dēļ, Komisijas izveidotā izlase attiecīgajā izmeklēšanā kļuva nefunkcionāla.

263 Kā izriet no šā sprieduma 201.–243. punkta, Komisija izmantoja labākos pieejamos faktus par attiecīgā ražojuma izgatavošanai nepieciešamā darbaspēka izmantošanu, jo izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji nebija paziņojuši datus vai paziņotie dati bija pretrunīgi. Tomēr šis konstatējums tika izdarīts brīdī, kad izmeklēšana jau bija uzsākta, jo Komisija tikai attālinātas kontrolpārbaudes laikā konstatēja, ka iesniegtie dati nav pietiekami. Tā kā procedūra, kuras rezultātā saskaņā ar pamatregulu tiek noteikts antidempinga maksājums, tiek veikta pa posmiem, izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju dempinga starpība tika noteikta tikai pēc galīgo secinājumu paziņošanas. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Komisijai izmeklēšana ir jāpabeidz relatīvi īsos termiņos, kas ir stingri noteikti pamatregulā, kā arī paziņojumā par attiecīgās izmeklēšanas sākšanu. Tādējādi tai nebija pietiekami daudz laika, lai izvēlētos jaunu izlasi saskaņā ar pamatregulas 17. panta 4. punktu.

264 Trešām kārtām, vispirms ir jānorāda, kā tas izriet no apstrīdētās regulas 336. apsvēruma, ka neviens no prasītājiem, uz kuriem attiecas šī starpība, proti, ne attiecīgie *CCCME* biedri, ne pieci citi ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, nav apstrīdējuši Komisijas secinājumus par starpību, kas noteikta ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē.

265 Turklāt ir jānorāda, ka pamatregulas 17. panta 3. punktā, uz kuru šīs regulas 9. panta 6. punktā ir atsauce, ir paredzēts aprēķināt individuālu dempinga starpību katram izlasē neiekļautajam eksportētājam vai ražotājam, kurš to lūdzis, iesniedzot aizpildītu anketu.

266 Proti, saskaņā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu, ja Komisija veic pārbaudi izlases veidā, individuālu dempinga starpību var tomēr aprēķināt katram sākotnēji neizvēlētam ražotājam eksportētājam, kurš ir iesniedzis vajadzīgo informāciju noteiktajos termiņos, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka atsevišķas pārbaudes būtu pārmērīgi apgrūtinošas un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu. Katrā ziņā, kā lietas dalībnieki apstiprināja tiesas sēdē, neviens no attiecīgajiem prasītājiem nebija Komisijai izteikuši vēlmi, lai tiem tiktu piemērota individuāla starpība.

267 Ceturtām kārtām, jāatgādina – Komisija apstrīdētajā regulā paskaidroja, ka kopumā tika atzīts, ka sadarbības līmenis ir bijis zems un ka tai valsts mēroga maksājuma līmenis bija jāaprēķina, pamatojoties uz lietas materiālos pieejamajiem faktiem.

268 Piektām kārtām, jāatgādina, ka Komisija attiecīgā ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai izmantoja pieejamos faktus pamatregulas 18. panta izpratnē. Taču attiecīgā ražojuma normālā vērtība ir vienāda visiem minētā ražojuma ražotājiem eksportētājiem no Ķīnas, ciktāl tā tika aprēķināta, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a punktu. Dažādiem ražotājiem eksportētājiem dempinga starpības atšķirības rada tas, ka minēto normālo vērtību salīdzina ar pašu ražotāju eksporta cenām, nevis "vispārējo" normālo vērtību salīdzina ar ražošanas nozares eksporta cenām. Tādējādi izlasē neiekļautie ražotāji eksportētāji, iespējams, iegūtu atšķirīgu starpību, piemērojot pamatregulas 17. panta 3. punktu, ja savas eksporta cenas salīdzinātu ar normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz "pieejamajiem faktiem" saskaņā pamatregulas 18. pantu. Līdz ar to, tā kā nebija izveidots jauns ražotāju eksportētāju izlases kopums, pamatregulas 9. panta 6. punkta ierobežojumu šajā gadījumā nevarēja atcelt.

269 Tāpēc, atzīstot pieņēmumu, ka Komisijai normālās vērtības noteikšanai bija jāizmanto "pieejamie fakti" pamatregulas 18. panta izpratnē, jo izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju sniegtā informācija nebija pietiekama, var apgalvot, ka šis posms attiecīgajā izmeklēšanā bija nepieciešams. Turklāt ir arī pierādīts, ka attiecīgajā izmeklēšanā Komisija ir izmantojusi izlasi, par ko turklāt šajā prasībā nav strīda, ņemot vērā, ka attiecīgo ražotāju eksportētāju apjoma dēļ nav bijis iespējams katram atsevišķi pārbaudīt datus pienācīgā laikā. Kā izriet no šā sprieduma 227. punktā minētās judikatūras, Komisijas rīcībā nav nekādu līdzekļu, lai piespiestu atlasītos ražotājus eksportētājus tai sniegt informāciju, ko tā uzskata par nepieciešamu izmeklēšanas pabeigšanai.

270 Līdz ar to ir jāuzskata, ka attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, Komisija starpību noteica nevis patvaļīgi vai soda veidā, bet gan pēc tam, kad tā administratīvā procesa vēlākā posmā bija konstatējusi, ka, pirmkārt, izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju sniegtie dati ir bijuši pretrunīgi, un, otrkārt, globālās COVID-19 epidēmijas ietekmes kontekstā tā nevarēja veikt pārbaudes uz vietas, tāpēc attiecībā uz dažiem prasītājiem tai bija jāpiemēro pamatregulas 18. pants.

271 No tā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka Komisija, pamatoties uz pamatregulas 9. panta 6. punktu, nav drīkstējusi noteikt vidējo svērto starpību ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē.

272 Tātad ceturtais pamats ir jānoraida.

5. Par piekto pamatu attiecībā uz pamatregulas 3. panta 2., 3., 5. un 6. punkta pārkāpumu, lasot tos kopsakarā ar minētās regulas 4. panta 1. punktu

273 Ar piekto pamatu prasītāji apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini analizējusi kaitējumu un cēloņsakarību, jo, pirmkārt, nav ņēmusi vērā faktu, ka lielākā daļa Savienības ražotāju ražoja galvenokārt nestandarta savienotājelementus, savukārt lielākā daļa Ķīnas importa bija standarta savienotājelementi. Tāpēc Komisijai esot bijis jāizvērtē, vai Savienības ražošanas nozare un Ķīnas eksportētāji bija vienādi koncentrējušies abos segmentos un vai imports par dempinga cenām vienu vai vairākus segmentus varēja skart vairāk nekā citus segmentus. Turklāt Komisijas atteikums neesot pamatots ar pierādījumiem, kas liecinātu, ka attiecīgie ražojumu veidi ir savstarpēji aizstājami vai ka tie ir savstarpēji konkurējoši. Šajā ziņā prasītāji piebilst, ka abu veidu ražojumiem ir ne tikai būtiskas cenu atšķirības, bet arī atšķirīgs lietošanas mērķis un tie tiek pārdoti atšķirīgām ražošanas nozarēm. Nestandarta savienotājelementus izmantojot nozarēs, kurās drošībai ir būtiska loma, un nozarēs, kurās ir izšķirīgi svarīga kvalitāte, savukārt standarta savienotājelementus izmantojot būvniecības, mēbeļu un "dari pats" nozarēs. Prasītāji apstrīd faktu, ka, neraugoties uz ieinteresēto personu atkārtotiem lūgumiem veikt segmentētu analīzi, Komisija bija atteikusies veikt šādu analīzi.

274 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija savu apgalvojumu, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji spēj saražot un eksportēt nestandarta savienotājelementus, nepamato ar pierādījumiem, un ka tai katrā ziņā bija jāanalizē importa faktiskā ietekme attiecīgajā periodā. Saskaņā ar *CCCME* veikto izmeklēšanu tikai 4 Ķīnas ražotāji esot paredzējuši eksportēt nestandarta savienotājelementus turpmākajos gados pēc attiecīgā perioda un 28 ražotāji neesot paredzējuši šādu iespēju.

275 Treškārt, prasītāji būtībā apgalvo, ka šādu segmentāciju pierāda arī tas, ka Komisijai bija jāpaplašina Savienības ražotāju izlase, jo informācija, ko tā iepriekš bija ieguvusi no četriem sākotnējā izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, neattiecās uz standarta savienotājelementu ražošanu. Galu galā esot konstatēts, ka tikai 24 % izlasē iekļauto Savienības ražotāju ražojumu bija atbilstīgi.

276 Ceturtkārt, attiecībā uz ražojumu kontroles numuru (turpmāk tekstā – "RKN") metodes izmantošanu cenu samazinājuma analizēšanai prasītāji apstrīd Komisijas norādīto 90 % atbilstību, apgalvojot, ka Komisijai nebija jākoncentrējas uz importu no Ķīnas, bet gan uz Savienības pārdošanas apjomiem. Tādējādi Komisijai esot bijis jāpārbauda, vai Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomus bija ietekmējis cenu samazinājums, un jāņem vērā atbilstības īpatsvars no Savienības ražošanas nozares skatupunkta, lai novērtētu, vai imports par dempinga cenām ir izraisījis būtisku cenu samazinājumu. Prasītāji apgalvo, ka Komisija esot konstatējusi cenu samazinājumu tikai mazai Savienības ražošanas nozares daļai, kas ražo standarta savienotājelementus, un pēc tam attiecinājusi šos konstatējumus uz visu Savienības ražošanas nozari kopumā.

277 Piektkārt, prasītāji tādas pašas bažas pauž attiecībā uz galvenajām savienotājelementu grupām, proti, skrūvēm, bultskrūvēm un paplākšņiem, kuras katra atsevišķi ir paredzētas ļoti atšķirīgam galalietojumam, tādējādi pamatojot kaitējuma segmentētu analīzi. Trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji eksportējuši tikai skrūves un bultskrūves. Tādējādi Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2. un 6. punktu, ciktāl tā konstatējusi, ka paplākšņu ražotājiem Savienībā ir nodarīts kaitējums.

278 Komisija apstrīd prasītāju argumentus.

279 Iesākumā ir jākonstatē – lai noteiktu šos zaudējumus, pamatregulas 3. panta 2. punktā ir paredzēts, ka ir objektīvi jāpārbauda importa par dempinga cenām apjoms un tā ietekme uz līdzīgu ražojumu cenām Savienības tirgū, kā arī tā ietekme uz Savienības ražošanas nozari.

280 Konkrēti attiecībā uz dempinga apstākļos realizētā importa iespaidu uz cenām pamatregulas 3. panta 3. punkta otrajā teikumā ir precizēts, ka tiks izvērtēts, vai šis imports ir realizēts par ievērojami zemākām cenām, salīdzinot ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares ražojumu cenām, vai arī šāda importa dēļ kā citādi ievērojami samazinās cenas vai arī ievērojami tiek kavēts cenu pieaugums, kas citādi būtu noticis.

281 Pamatregulas 3. panta 5. punktā ir precizēts, ka, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, ir jānovērtē visi būtiskie ekonomikas faktori un indeksi, kas raksturo nozares stāvokli. Šajā tiesību normā ir ietverts dažādu vērā ņemamu faktoru uzskaitījums, un tajā ir precizēts, ka šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar būt noteicošais pamats vērtējumam (skat. spriedumu, 2017. gada 28. februāris, *Yingli Energy (China)* u.c./Padome (T-160/14, nav publicēts, EU:T:2017:125, 188. punkts un tajā minētā judikatūra).

282 Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 6. punktu Komisijai ar visiem būtiskajiem pierādījumiem ir jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, ņemot vērā tā apjomu un cenu līmeņus.

283 Turklāt no pamatregulas 4. panta 1. punkta izriet, ka kaitējums ir jānosaka Savienības ražošanas nozares līmenī kopumā.

284 Tālāk ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru plašā rīcības brīvība, kas Komisijai ir atzīta ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības dēļ, kuras tai ir jāpārbauda antidempinga procedūrā, attiecas arī uz Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma esamības noteikšanu (skat. spriedumu, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 112. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt, tā kā cenu samazinājuma pastāvēšanas pārbaude ir ekonomiski sarežģīts jautājums, attiecībā uz kuru pamatregulā nav paredzēta nekāda īpaša metode, Komisijai šajā ziņā ir plaša rīcības brīvība (spriedums, 2022. gada 12. maijs, Komisija/*Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99. punkts).

285 Tādējādi, pārbaudot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras. Šādi tas it īpaši ir gadījumā, kas attiecas uz tādu faktoru, kuri rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, novērtēšanu antidempinga izmeklēšanā (skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

286 Tiesa ir vairākkārt arī nospriedusi, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, uz kuriem Savienības iestādes balsta savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko aizstāj šo iestāžu veikto vērtējumu. Ar šo pārbaudi nenotiek iejaukšanās minēto iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot iestāžu izdarītos secinājumus. Tādēļ Vispārējai tiesai ir ne tikai jāpārbauda izvirzīto pierādījumu faktiskā pareizība, to ticamība un konsekvence, bet arī jākontrolē tas, vai šie pierādījumi ir uzskatāmi par visu atbilstošo informāciju, kas var tikt ņemta

vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tie var pamatot izdarītos secinājumus (skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

287 No paša pamatregulas 3. panta 3. punkta formulējuma izriet, ka metode, kas izmantota, lai noteiktu iespējamo cenu samazinājumu, principā ir jāveic "līdzīga izstrādājuma" līmenī minētās regulas 1. panta 4. punkta izpratnē, pat ja to – kā tas ir šajā lietā – var veidot dažāda veida ražojumi, kas ietilpst vairākos tirgus segmentos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube* (C-891/19 P, EU:C:2022:38, 74. punkts). Tātad pamatregulā Komisijai principā nav noteikts pienākums analizēt cenu samazinājuma esamību citā līmenī, nevis līdzīga ražojuma līmenī (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 75. punkts).

288 Šāda interpretācija izriet arī no Antidempinga nolīguma, uz kuru atsaucas prasītāji, jo par antidempinga izmeklēšanu atbildīgajai iestādei atbilstoši Antidempinga nolīguma 3. panta 3.2. punktam nav pienākuma pierādīt cenu samazinājumu katram ražojuma veidam, uz kuru attiecas izmeklēšana, vai attiecībā uz visu ražojumu klāstu, kas veido iekšzemes līdzīgo ražojumu (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 76. punkts).

289 Līdz ar to, lai nodrošinātu cenu samazinājuma analīzes objektivitāti, Komisijai noteiktos apstākļos var būt pienākums veikt šādu analīzi attiecīgā ražojuma tirgus segmentu līmenī, pat ja plašā novērtējuma brīvība, kas ir šai iestādei, lai noteiktu kaitējuma esamību, attiecas vismaz uz lēmumiem par analīzes metodes izvēli, iegūstamajiem datiem un pierādījumiem, aprēķinu metodi, kas izmantojama, lai noteiktu cenu samazinājuma starpību, kā arī iegūto datu interpretāciju un vērtējumu (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78. punkts).

290 Tā tas var būt situācijā, kuru raksturo attiecīgā ražojuma tirgum raksturīgas segmentācijas esamība un fakts, ka imports, par kuru tiek veikta antidempinga izmeklēšana, galvenokārt ir koncentrēts vienā no attiecīgā ražojuma tirgus segmentiem, tomēr neietekmējot to, ka pienācīgi jāņem vērā līdzīgs ražojums kopumā. Tas tā var būt arī īpašā situācijā, kuru raksturo stipra pārdevumu iekšienē koncentrācija un imports par dempinga cenām atsevišķos segmentos, kā arī ievērojamas atšķirības cenās šajos segmentos. Šādos apstākļos Komisijai var būt pienākums ņemt vērā katra ražojuma veida tirgus daļas un šīs cenu atšķirības, lai garantētu analīzes saistībā ar cenu samazinājuma esamību objektivitāti (skat. spriedumu, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 167. punkts un tajā minētā judikatūra).

291 Attiecībā uz pierādījumiem, uz kuriem Komisija var balstīties, lai secinātu, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums, no pamatregulas 3. panta 2. punkta izriet, ka tai savā cenu samazinājuma analīzē ir jāņem vērā visi atbilstošie tiešie [pozitīvie] pierādījumi (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 77. punkts). Tomēr pamatregulā tomēr nav definēts jēdziens "tiešie [pozitīvie] pierādījumi". Ņemot vērā šī jēdziena burtisko nozīmi, tā kontekstu, kurā tostarp ietilpst šīs regulas 3. panta 2. punktā norādītā objektīvas pārbaudes prasība, kā arī kaitējuma esamības noteikšanas mērķi, proti, ļaut noteikt antidempinga maksājumus par importu par dempinga cenām, ar minēto jēdzienu tiek apzīmēti materiāltiesiskie pierādījumi, ar kuriem apstiprinošā, objektīvā un pārbaudāmā veidā tiek noteikts šī kaitējuma rādītāju patiesums. Tas tādējādi izslēdz iespēju, ka par šādiem rādītājiem varētu uzskatīt vienkāršus apgalvojumus, pieņēmumus vai nejaušus

apsvērumus (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 118. punkts).

292 Ņemot vērā šos apsvērumus un precizējumus, ir jāpārbauda, cik pamatoti ir prasītāju apgalvojumi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kaitējuma analīzē balstoties uz līdzīgu ražojumu kopumā un nepārbaudot šo ražojumu pa segmentiem.

293 Pirmām kārtām, ir jākonstatē, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas 110. apsvērumu, pamatojoties uz savienotājelementu fiziskajām un tehniskajām pamatīpašībām un galalietojumiem, procedūras vajadzībām visus savienotājelementus uzskata par vienu ražojumu.

294 No judikatūras izriet, ka, pirmām kārtām, lai definētu attiecīgo ražojumu, Komisija var ņemt vērā vairākus faktorus, piemēram, ražojumu fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to izmantojumu, to savstarpēju aizstājamību, to, kā ražojumu uztver patērētājs, izplatīšanas kanālus, ražošanas procesu, ražošanas izmaksas un kvalitāti (spriedumi, 2010. gada 13. septembris, *Whirlpool Europe* /Padome, T-314/06, EU:T:2010:390, 138. punkts, un 2010. gada 17. decembris, *EWRIA* u.c./Komisija, T-369/08, EU:T:2010:549, 82. punkts). Lai noteiktu, vai runa ir par atšķirīgiem ražojumiem, tostarp ir jāizvērtē, vai tiem piemīt tādas pašas tehniskās un fiziskās iezīmes, tāds pats galīgais pamata izmantojums un tāda pati saikne starp to kvalitāti un cenu. Šajā ziņā būtu jāizvērtē arī šo ražojumu savstarpējā aizstājamība un konkurence starp tiem (spriedums, 2013. gada 18. aprīlis, *Steinel Vertrieb*, C-595/11, EU:C:2013:251, 44. punkts).

295 Tomēr, ņemot vērā, ka šā sprieduma 294. punktā norādīto kritēriju saraksts ir indikatīvs, Komisijai nav pienākuma noteikt attiecīgo ražojumu, izmantojot visus minētos kritērijus. Analizējot katru kritēriju, nav arī jānonāk pie vienāda rezultāta (skat. spriedumu, 2017. gada 28. februāris, *Yingli Energy (China)* u.c./Padome, T-160/14, nav publicēts, EU:T:2017:125, 114. punkts un tajā minētā judikatūra).

296 Pamatregulā nav nedz precizēts, kā ir jādefinē ražojums vai ražojumu klāsts, attiecībā uz kuru var veikt dempinga izmeklēšanu, nedz arī prasīts veikt detalizētu taksonomiju (spriedums, 1997. gada 25. septembris, *Shanghai Bicycle*/Padome, T-170/94, EU:T:1997:134, 61. punkts).

297 No tā izriet, ka ražojumus, kas nav identiski, var sagrupēt vienā attiecīgā ražojuma definīcijā un antidempinga izmeklēšanu var veikt par visiem tiem kopā (spriedums, 2012. gada 10. oktobris, *Gem-Year* un *Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)*/Padome, T-172/09, nav publicēts, EU:T:2012:532, 60. punkts). Tādējādi Komisijai ir plaša rīcības brīvība noteikt "līdzīgus ražojumus", analizējot sarežģītas ekonomiskas situācijas. Pārbaude, vai konkrēta ražojuma iekļaušana ražojumu sarakstā ir bijusi pamatota, ir jāveic, ņemot vērā attiecīgā ražojuma īpašības, kā to ir definējusi Komisija, nevis to ražojumu īpašības, kas veido attiecīgo ražojumu vai tā apakškategorijas (spriedums, 2014. gada 18. novembris, *Photo USA Electronic Graphic*/Padome, T-394/13, nav publicēts, EU:T:2014:964, 30. punkts).

298 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītāji neapstrīd Komisijas veikto nošķīrumu starp standarta un nestandarta savienotājelementiem saistībā ar to atbilstību vai neatbilstību starptautiskajam standartam. Tādējādi savienotājelementi tiek kvalificēti kā standarta savienotājelementi, ja tie atbilst konkrētiem starptautiskiem standartiem, savukārt savienotājelementi, kas ir kvalificēti kā nestandarta savienotājelementi, neatbilst konkrētam starptautiski atzītam standartam. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 372. apsvērumu standarta savienotājelementi ir sīki aprakstīti nozares standartos, piemēram, *Deutsches Institut für Normung* (*DIN*), Starptautiskās Standartizācijas

organizācijas (*ISO*) standartos vai Eiropas Standartizācijas komitejas (*CEN*) izstrādātajos un uzturētajos Eiropas standartos. Savukārt nestandarta savienotājelementi atšķiras no nozarē atzītiem standartiem un bieži vien atbilst konkrēta lietotāja projektam un/vai prasībām. Tāpēc klienta rasējumi, kas atšķiras no atzītā starptautiskā standarta, padara savienotājelementu par nestandarta savienotājelementu. Tāpat arī savienotājelementi, kas tiek ražoti, izmantojot standarta ražošanas līnijas, tiek uzskatīti par nestandarta savienotājelementiem, ja tie pilnībā neatbilst konkrētam starptautiski atzītam nozares standartam.

299 Tas nozīmē, ka šie elementi ir sastopami daudzās dažādās nozarēs, kurās tiek izmantoti vairāku veidu savienotājelementi. Nosakot, kas ir standarta un nestandarta savienotājelements, netiek ņemta vērā attiecīgo nozaru vai izmantoto izejvielu ražošanas sarežģītība vai izmaksas. Tas arī nozīmē, ka vienu priekšmetu, piemēram, mēbeles vai automašīna, var veidot gan standarta savienotājelementi, gan nestandarta savienotājelementi.

300 Šo secinājumu nevar atspēkot prasītāju argumenti. Prasītāji apgalvoja, ka nestandarta savienotājelementi ir paredzēti it īpaši nozarēm, kurās drošība ir svarīgākais aspekts, savukārt standarta elementi galvenokārt tiek izmantoti tādās jomās kā būvniecība. Tomēr nav iesniegts neviens pierādījums, kas pamatotu šo prasītāju sniegto nošķirumu un ļautu konstatēt, ka katrs savienotājelementa veids ir paredzēts tikai vienai vai otrai ražošanas nozarei. Turklāt prasītāji nav iesnieguši nevienu pierādījumu tam, ka standarta un nestandarta savienotājelementi savstarpēji nekonkurē.

301 Komisija vienā kategorijā apvienoja standarta un nestandarta savienotājelementus, pamatojoties uz to, ka tiem ir jāatbilst vienādām fiziskajām un tehniskajām īpašībām. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šie faktori ir vieni no tiem, kas ir atzīti šā sprieduma 294. punktā minētajā judikatūrā. Turklāt, kā izriet no šā sprieduma 298. punktā sniegtajiem precizējumiem, standarta un nestandarta savienotājelementu izgatavošanas vai izplatīšanas procesus var īstenot līdztekus. Turklāt Komisija apstrīdētās regulas 402. apsvērumā ir paskaidrojusi, ka izmeklēšanā tika konstatēta arī abu veidu savienotājelementu veidu piemērošanas un galalietojuma pārklāšanās.

302 Prasītāji nav iesnieguši pietiekamus pierādījumus, lai atspēkotu apstrīdētajā regulā Komisijas izdarīto vērtējumu par attiecīgā ražojuma definīcijas ticamību. Tādējādi Komisijas pieeja atbilst judikatūrai, kurā ir atzīts, ka ar to vien, ka ražojumi ietilpst dažādos preču klāstos, nepietiek, lai pierādītu, ka tie nav savstarpēji aizstājami un ka līdz ar to ir iespējams veikt segmentētu analīzi, jo ražojumiem, kas ietilpst dažādos preču klāstos, var būt vienādas funkcijas vai tie var apmierināt vienas un tās pašas vajadzības (skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 383. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt no judikatūras arī izriet – ja cenu atšķirība starp dažādiem tirgus segmentiem ir izskaidrojama ar atšķirīgu attiecīgā ražojuma definīcijā ietilpstošo ražojumu lietojumu, šī cenu atšķirība katrā ziņā tiek ņemta vērā, analizējot cenu samazinājumu atbilstoši RKN metodei, līdz ar to nav jāveic kaitējuma analīze pa segmentiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 112.–114. punkts).

303 Līdz ar to Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka standarta un nestandarta savienotājelementi ir līdzīgi ražojumi.

304 Otrām kārtām, jākonstatē, ka, pirmkārt, Komisija apstrīdētās regulas 402. apsvērumā precizēja – izmeklēšanā atklājās, ka Savienības ražošanas nozare ražo un pārdod standarta un nestandarta savienotājelementus un ražotāji eksportētāji eksportē uz Savienību standarta un nestandarta

savienotājelementus. Otrkārt, Komisija konstatēja, ka attiecīgā ražojuma imports konkurē ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem saistībā ar vienādu lietojumu un piemērošanu. Trešām kārtām, Komisija balstījās uz lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, kas liecināja, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji spēja ražot un eksportēt nestandarta savienotājelementus, lai gan izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji eksportēja tikai dažus nestandarta savienotājelementus. No Ķīnas ražotājiem eksportētājiem importēto ražojumu veidi vairāk nekā 90 % apmērā atbilda tiem ražojumu veidiem, ko ražo un pārdod izlasē iekļautie Savienības ražotāji, un ļāva salīdzināt standarta un nestandarta savienotājelementu cenas, kas nemainīgi uzrādīja būtisku cenu samazinājumu un mērķa cenas samazinājumu. Ceturtām kārtām, Komisija secināja, ka visiem Savienības ražotājiem, tostarp tiem, kas ražo nestandarta savienotājelementus, neatkarīgi no ražojumu klāsta, samazinājās ražošanas un pārdošanas apjomi un saruka arī peļņas procents, un ka tas liecina, ka imports no Ķīnas ir negatīvi ietekmējis visus izlasē iekļautos Savienības ražotājus. Piektām kārtām, Komisija norādīja, ka lietas materiāli sniedz pierādījumus, ka Savienības ražotāji nevarēja palielināt savus standarta savienotājelementu ražošanas un pārdošanas apjomus, jo imports no Ķīnas radīja cenu spiedienu uz Savienības tirgu. Sestām kārtām, makroekonomisko kaitējuma rādītāju pasliktināšanās vienlaikus ar importa no Ķīnas pieaugumu, kā arī visu izlasē iekļauto Savienības ražotāju mikroekonomisko rādītāju lejupslīde liecina, ka līdzīgu ražojumu līmenī tirgū pastāvēja konkurence starp Savienības ražošanas nozari un importu no Ķīnas.

305 Vispārējā tiesa lūdza Komisijai precizēt, kuri lietas materiālu elementi tai ļāva konstatēt, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji spēj eksportēt uz Savienību nestandarta savienotājelementus, jo prasītāji bija apstrīdējuši šo apgalvojumu.

306 Šajā ziņā Komisija vispirms paskaidroja, ka izmeklēšanas laikā ievērojams skaits Ķīnas importētāju un ražotāju eksportētāju, tostarp viens attiecīgais *CCCME* biedrs un viena no juridiskajām personām, kuras nosaukums ir uzskaitīts pielikumā, lūdza tos izslēgt no izmeklēšanas, apgalvojot, ka tie ražo savienotājelementus, kuriem ir īpašas iezīmes tādos aspektos kā to fiziskās un tehniskās īpašības, lietojums, aizstājamība, ražošanas process, cena un sertifikācijas process, un ka to paredzētais lietojums atšķiras no standarta savienotājelementu lietojuma. Komisija arī iesniedza pierādījumus par minētajiem lūgumiem, kas liecināja, ka starp abiem attiecīgajiem segmentiem pastāv cieša saikne.

307 Tādējādi no Komisijas rakstveida atbilžu uz Vispārējās tiesas jautājumiem E.1. pielikuma izriet, ka divi Savienības importētāji izplatītāji bija lūguši izmeklēšanā no attiecīgā ražojuma definīcijas izņemt kokskrūves, apgalvojot, ka 40–60 % no kopējā kokskrūvju importa Savienībā bija no Ķīnas. Tie apgalvoja, ka dzelzs vai tērauda kokskrūves, izņemot nerūsējošā tērauda kokskrūves, būtu jāizslēdz no izmeklēšanas, pamatojoties uz šā sprieduma 294. punktā minētajiem kritērijiem, kā arī apgalvoja, ka šiem ražojumiem ir nepieciešama papildu sertifikācija, lai tos pārdotu Savienības teritorijā. Tādējādi saskaņā ar Komisijas izmantoto definīciju kokskrūves, ko no Ķīnas importē šie divi importētāji izplatītāji, nav standarta savienotājelementi, jo minētās skrūves atšķiras no starptautiskajiem standartiem. Tāpat arī divi Ķīnas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka tie eksportē koka konstrukcijām paredzētas skrūves, kas ir nestandarta savienotājelementi un tiek izgatavoti pēc pasūtījuma, savukārt attiecīgais *CCCME* biedrs lūdza no ražojuma definīcijas izslēgt arī konfirmātskrūves (jeb pašiedziņas tapas) to konkrētā galapatēriņa dēļ.

308 Tālāk Komisijas iesniegtajā E.6. pielikumā ir izklāstīta nostāja, ko sniegusi persona, kas iestājusies lietā, proti, tā bija konstatējusi, ka daudzi ražojumi, kurus eksportē Ķīnas ražotāji eksportētāji, bija kļūdaini klasificēti standarta savienotājelementu kategorijā, un ka patiesībā nestandarta

savienotājelementu imports izmeklēšanas periodā bijis daudz lielāks. Tādējādi, pirmām kārtām, persona, kas iestājusies lietā, uzskatīja, ka *EFDA* anketā sniegtajās atbildēs atsevišķus nestandarta savienotājelementus bija kļūdaini klasificējusi kā standarta elementus, jo tā attiecībā uz standarta un nestandarta savienotājelementu nošķīrumu bija izmantojusi citus kritērijus, nevis tos, kas minēti Komisijas anketā. Otrām kārtām, minētajā anketā sniegtajās atbildēs netika ņemts vērā, ka Savienībā importētie standarta savienotājelementi pirms ražojumu piegādes oriģinālo iekārtu ražotājiem ir papildus jāsertificē. *EFDA* atbildes, kuras persona, kas iestājusies lietā, pievienojusi savai vēstulei, apstiprina šos apgalvojumus.

309 Visbeidzot, no Komisijas iesniegtajiem pierādījumiem arī izriet, ka divi no trim izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem izmeklēšanas periodā eksportēja uz Savienību nestandarta savienotājelementus. Turklāt prasītāji atzina, ka Savienības ražotāji un Ķīnas ražotāji vienlaikus ražoja gan standarta, gan nestandarta savienotājelementus. Tomēr prasītāji apgalvoja, ka šim apsvērumam nav nozīmes un ka Komisijai bija jāpārbauda, vai Savienības ražošanas nozare un Ķīnas ražotāji eksportētāji vienādās daļās koncentrējas abos segmentos vai arī viens segments varētu būt vairāk skarts nekā citi segmenti.

310 No šā sprieduma 289. un 290. punktā minētās judikatūras skaidri izriet, ka Komisijai kaitējuma analīze pa segmentiem ir jāveic tikai tad, ja pierādījumi liecina, ka attiecīgajam importam ir raksturīga konkrēta segmentācija, tomēr ar nosacījumu, ka līdzīgais ražojums kopumā tiek pienācīgi ņemts vērā (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 80. punkts).

311 Katrā ziņā šāda īpaši raksturīga segmentācija neizriet no pierādījumiem, ko lietas dalībnieki iesnieguši Vispārējā tiesā.

312 Pirmkārt, prasītāji nav apstrīdējuši, ka Savienības ražotāji, it īpaši izlasē iekļautie ražotāji, ražo gan standarta savienotājelementus, gan nestandarta savienotājelementus. Saskaņā ar Komisijas veikto izmeklēšanu šī ražošana notika tajās pašās ražotnēs. No tā izriet, ka savienotājelementu imports no Ķīnas var konkurēt ar visiem savienotājelementiem, ko ražo Savienības ražošanas nozare.

313 Otrkārt, prasītāji apgalvoja, ka nav nozīmes tam, ka importētie savienotājelementi 90 % apmērā atbilst Savienības ražošanas nozares ražotajiem savienotājelementiem, jo Komisijai, lai novērtētu kaitējumu, bija jāpārbauda, vai samazinājās cenas Savienības pārdošanas apjomiem, nevis importam no Ķīnas. Tomēr šāds arguments acīmredzami nav pamatots ar attiecīgo judikatūru. No pamatregulas 1. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar 3. panta 2. punktu, izriet, ka kaitējums ir jānovērtē, kad ražojums ir laists "brīv[ā] apgrozīb[ā] Savienībā" par dempinga cenām. Līdz ar to, pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, cenu samazinājuma aprēķins principā ir jāveic importa par dempinga cenām līmenī (spriedums, 2022. gada 12. maijs, Komisija/*Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 102. punkts).

314 No tā izriet, ka Komisija savus secinājumus ir balstījusi uz Ķīnas ražotāju eksportētāju spēju eksportēt nestandarta savienotājelementus uz Savienību, pamatojoties uz tiešiem pierādījumiem, kas turklāt pierāda abu tirgus segmentu savstarpējo mijiedarbību.

315 Trešām kārtām, attiecībā uz prasītāju argumentu, ka Komisija esot bijusi spiesta paplašināt Savienības ražotāju izlasi sešus mēnešus pēc izmeklēšanas uzsākšanas tādēļ, ka sākotnēji atlasītie ražotāji neražoja vai nepārdeva standarta savienotājelementus pietiekamā daudzumā, ir

jākonstatē, kā tas izriet no šā sprieduma 6. un 7. punkta, ka Savienības ražotāju izlase bija jāpārskata, jo no sākotnēji atlasītajiem ražotājiem trūka informācijas. Šī informācija bija ietverta nekonfidenciālajos lietas materiālos.

316 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Komisija ir izpildījusi pamatregulas 17. panta 1. punkta prasības, kas saistībā ar izlases veidošanu paredz, ka gadījumos, kad ir daudz sūdzības iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, ražojumu veidu vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot līdz saprātīgam pušu, ražojumu vai darījumu skaitam, ko nosaka, veicot statistisku atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai līdz lielākajam ražošanas, pārdošanas vai eksporta apjomam, ko var saprātīgi izmeklēt atvēlētajā laikā.

317 No judikatūras izriet, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība izvēlēties galīgo izlasi (skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (T-254/18, EU:T:2021:278, 293. punkts un tajā minētā judikatūra). Līdz ar to atbilstoši šā sprieduma 285. punktā minētajai judikatūrai Savienības tiesas pārbaude šajā ziņā ir ierobežota.

318 Šādā kontekstā prasītājiem, piemērojot judikatūru, ir jāiesniedz pierādījumi, kas ļautu Vispārējai tiesai konstatēt, ka Komisija, atlasot Savienības ražošanas nozares izlases sastāvu, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot kaitējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 295. punkts un tajā minētā judikatūra).

319 Tomēr prasītāji nav iesnieguši nekādus pierādījumus, kas ļautu konstatēt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvēloties Savienības ražotāju izlasi, un pierādītu, ka Komisija šajā ziņā nav ievērojusi no pamatregulas vai judikatūras izrietošās prasības.

320 Turklāt, ja sākotnēji izvēlētais Savienības ražotājs nevar vai nevēlas piedalīties Komisijas izmeklēšanā, Komisijai nav nekādu izmeklēšanas pilnvaru piespiest šo ražotāju piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju saskaņā ar pamatregulu (skat. spriedumu, 2015. gada 20. maijs, *Yuanping Changyuan Chemicals*/Padome, T-310/12, nav publicēts, EU:T:2015:295, 152. punkts un tajā minētā judikatūra).

321 Tālab, lai arī galu galā Savienības ražotāju izlasē bija vairāk standarta savienotājelementu ražotāju nekā tās sākotnējā sastāvā, ir jākonstatē, ka tādējādi šajā izlasē tika labāk pārstāvēti abi savienotājelementu tirgus segmenti. Komisija paskaidroja – tā kā divi no sešiem sākotnēji izraudzītajiem Savienības ražotājiem bija pārtraukuši sadarboties, tai, lai nodrošinātu pārējās izlases reprezentativitāti, tostarp ražojumu klāsta līmenī, bija jāizvēlas divi jauni ražotāji. Līdz ar to šis apstāklis nevar būt pierādījums tam, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, analizējot kaitējuma esamību Savienības ražošanas nozarei.

322 Katrā ziņā prasītāji nav iesnieguši nevienu pierādījumu, kas ļautu Vispārējai tiesai konstatēt, ka Komisija bija manipulējusi ar atlasīto Savienības ražošanas nozares izlasi, lai Savienības ražošanas nozari padarītu mazāk reprezentatīvu.

323 Līdz ar to prasītāju apgalvojums, ka procedūras laikā veiktās Savienības ražotāju izlases izmaiņas pierāda, ka Savienības ražošanas nozare kopumā nav pietiekami ražojusi standarta savienotājelementus, ir jānoraida.

324 Ceturtām kārtām, attiecībā uz prasītāju argumentu par RKN nelielo atbilstību ir jāatgādina, ka RKN ir burtciparu kodi, kas tiek izmantoti antidempinga izmeklēšanas procedūrās, lai noteiktu atbilstību starp ražojumu veidiem. Izmeklēšanas laikā apzinātie uzņēmumi tiek aicināti klasificēt savus ražojumus kategorijās atbilstoši šiem kodiem. Katram kodam ir piesaistītas konkrētas ražojuma īpašības, kas tiek uzskatītas par būtiskām, jo ir ietekmējušas ražošanas izmaksas vai pārdošanas izmaksas.

325 No judikatūras izriet – ja attiecīgais ražojums ietver plašu preču klāstu, varētu izrādīties nepieciešams tās iedalīt vairāk vai mazāk viendabīgās kategorijās, lai varētu taisnīgi salīdzināt salīdzināmus ražojumus un tādējādi novērst kļūdas kaitējuma aprēķinā nepiemērota salīdzinājuma dēļ (spriedums, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 550. un 551. punkts).

326 Tādējādi uzskatāms, ka kaitējuma analīze saskaņā ar RKN metodi ir piemērota, it īpaši, ja runa ir par kompleksiem ražojumiem, kuru paraugiem ir atšķirīgi tehniskie raksturlielumi un cenas var būtiski atšķirties (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 22. septembris, *Severstal*/Komisija, T-753/16, nav publicēts, EU:T:2021:612, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).

327 Ja prasītāji vēlas lietderīgi apšaubīt Komisijas izmantoto pieeju šajā ziņā, tiem ir jāpierāda, ka Komisijas piedāvātā kodifikācija ir bijusi acīmredzami neatbilstoša (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (T-254/18, EU:T:2021:278, 552. punkts).

328 Šajā lietā prasītāji šādu apgalvojumu nav izvirzījuši. Savukārt tie apgalvo, ka Komisija nav konstatējusi atbilsmi 138 RKN no 267 izlasē iekļauto ražotāju RKN.

329 Šajā ziņā Komisija paskaidroja, ka šajā lietā katram RKN patiesībā ir sešu raksturlielumu virkne, kas norāda, vai ražojums ir standarta vai nestandarta, kā arī citus raksturlielumus, piemēram, pretestību, diametru, garumu vai pārklājumu. Tāpēc ražojuma veids sastāv no raksturlielumu kombinācijas, un tam ir atbilsme tikai tad, ja Savienības ražošanas nozares ražotā ražojuma veida visi raksturlielumi atbilst eksportētajam ražojuma veidam. Tādējādi prasītāju apgalvojums, kas pamatots ar 24 % atbilstību, attiecas tikai uz darījumiem, kuriem atbilstīga ir visu raksturlielumu kombinācija. Tomēr, ja vienīgais raksturlielums, kas jāņem vērā, būtu tas, vai savienotājelements ir standarta vai nestandarta savienotājelements, atbilstība būtu 44 %, jo 44 % no izlasē iekļautā pārdošanas apjoma būtu standarta savienotājelementu pārdošanas apjoms.

330 Komisija pamatoti norādīja, ka tas, ka Savienības ražošanas nozare pārdeva arī citu veidu ražojumus, kas neatbilst izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju veiktajam eksportam, neatceļ secinājumu par importēto ražojumu un Savienības teritorijā ražoto ražojumu konkurenci, bet ir tikai sekas tam, ka tika izraudzīta RKN metode un izmantota izlase, kas turklāt šajā lietā netiek apstrīdēts (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 144. punkts).

331 Katrā ziņā no Komisijas iesniegtajām atbilstības tabulām skaidri izriet, ka ir pierādīta atbilstība 90 % apmērā, kas noteikta, pamatojoties uz RKN metodi.

332 Tādējādi prasītāju iebildums par to, ka cenu samazinājums bija tikai mazai daļai no Savienības pārdošanas apjoma, ar kuru būtībā tiek apšaubīta Komisijas iespēja balstīties uz reprezentatīvu izlasi, ir jānoraida (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 412. punkts).

333 To apstiprina fakts, ka importa par dempinga cenām ietekmes uz Savienības ražošanas nozares cenām pārbaude, kas jāveic kaitējuma noteikšanas nolūkā, ietver nevis viena un tā paša uzņēmuma pārdošanas apjoma salīdzinājumu, bet gan vairāku uzņēmumu, proti, izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju un izlasē iekļauto Savienības ražošanas nozares uzņēmumu, pārdošanas apjoma salīdzinājumu. Taču šo uzņēmumu pārdošanas apjomu salīdzinājums bieži būs grūtāks cenu samazinājuma analīzes ietvaros nekā dempinga starpības noteikšanas ietvaros, jo šo dažādo uzņēmumu pārdoto ražojumu veidu klāstam ir tendence pārklāties tikai daļēji (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 195. punkts).

334 Šis risks, kas ir saistīts ar to, ka, analizējot cenu samazinājumu, atsevišķus ražojumu veidus šo dažādo uzņēmumu pārdoto ražojumu klāsta atšķirību dēļ nevar ņemt vērā, ir vēl lielāks, ja RKN ir detalizētāki. Proti, lielākas RKN detalizētības priekšrocība ir tāda, ka tiek salīdzināti ražojumu veidi, kuriem ir kopīgas fiziskās un tehniskās īpašības, savukārt tās neizdevīgums ir tajā, ka tā palielina iespēju, ka noteiktu veidu ražojumiem, ko pārdod viens vai otrs no attiecīgajiem uzņēmumiem, nav līdzvērtīgu ražojumu un līdz ar to tos nevar ne salīdzināt, ne ņemt vērā šajā analīzē (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 196. punkts).

335 Tādējādi neizbēgamas sekas tam, ka Komisija īsteno tās plašo novērtējuma brīvību saistībā ar izvēlēto metodi, lai analizētu cenu samazinājumu, kā tas ir RKN metodes gadījumā, var būt tas, ka atsevišķus ražojumu veidus nevar salīdzināt un līdz ar to, veicot minēto analīzi, tie netiek ņemti vērā. Šīs novērtējuma brīvības izmantošanu tomēr ierobežo Komisijai ar pamatregulas 3. panta 2. punktu noteiktais pienākums veikt objektīvu pārbaudi par importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 197. punkts).

336 No tā izriet, ka prasītāji nav iesnieguši pierādījumus, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izmantojot RKN metodi, lai pierādītu tāda cenu samazinājuma esamību, kas rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

337 Piektām kārtām, attiecībā uz prasītāju argumentu, ka Komisijai esot bijis atsevišķi jāanalizē kaitējums attiecībā uz trim segmentiem, proti, skrūvēm, bultskrūvēm un paplākšņiem, ir jākonstatē, ka šis iebildums nav pietiekami pamatots, jo prasītāju argumentācija būtībā ir balstīta uz to, ka runa esot par ļoti atšķirīgiem ražojumiem, kas ietilpst atšķirīgos segmentos. Papildus savam apgalvojumam par skrūvju, bultskrūvju un paplākšņu atšķirīgumu, kura dēļ ir jāveic segmentēta kaitējuma analīze, prasītāji nav iesnieguši nevienu pierādījumu, kas ļautu konstatēt, ka Komisija šajā ziņā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

338 Tādējādi, tā kā šāds apgalvojums nav pamatots ar konkrētiem pierādījumiem, tas nav pietiekams, lai apšaubītu Komisijas izmeklēšanā ietvertā ražojuma definīciju vai kaitējuma analīzi attiecībā uz visiem šiem savienotājelementiem.

339 Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida.

340 No tā izriet, ka prasītāju argumenti par to, ka Komisija varētu būt pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atsakoties analizēt Ķīnas savienotājelementu importa iespējamo kaitējumu pa segmentiem, nav pamatoti.

341 Tāpēc, ņemot vērā visus minētos apsvērumus, piektais pamats ir jānoraida.

6. Par sesto pamatu attiecībā uz pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta un 9. panta 4. punkta pārkāpumu

342 Ar sesto pamatu prasītāji apgalvo, ka Komisija ir konstatējusi cenu samazinājuma esamību procentuāli mazai daļai no izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjomiem, kas neļaujot juridiski pietiekami secināt par cenas samazinājumu visā Savienības ražošanas nozarē kopumā. Šajā ziņā tie uzsver, ka Komisija esot pierādījusi cenu samazinājuma esamību tikai attiecībā uz mazāk nekā 24 % no izlasē iekļauto ražotāju ražošanas apjoma un ka nelielais atlasīto ražotāju pārdošanas apjoma īpatsvars nevarot būt "pozitīvs pierādījums" pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta izpratnē, vēl jo vairāk tāpēc, ka Komisijas izmantotā Savienības izlase pārstāvot tikai 9,5 % no Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoma. Tādējādi Komisija esot balstījusies uz konstatējumu, ka cenu samazinājums skāris 2,3 % no Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma, kas neesot pietiekami, lai noteiktu cenu samazinājumu, un turklāt neļaujot gūt pietiekami precīzu priekšstatu par to, kāds maksājuma apmērs būtu atbilstošs, lai novērstu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, kas ir pamatregulas 9. panta 4. punkta pārkāpums.

343 Komisija apstrīd prasītāju argumentāciju.

344 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatregulā nav ietverta cenu samazinājuma definīcija un nav paredzēta tā aprēķināšanas metode.

345 Tas pats attiecas uz kaitējuma starpības aprēķināšanas metodi, kas izmantota, lai, piemērojot pamatregulas 9. panta 4. punktu, uz kuru atsaucas prasītāji, noskaidrotu, vai ir jānosaka par dempinga starpību zemāks antidempinga maksājums, kas ir pietiekams, lai novērstu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu (rīkojums, 2023. gada 17. februāris, *Hansol Paper* /Komisija, T-693/20, nav publicēts, EU:T:2023:83, 30. punkts).

346 Importa cenu samazinājuma aprēķins saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. un 3. punktu tika veikts, lai noteiktu kaitējumu, kas Savienības ražošanas nozarei radies šī importa dēļ, un tas plašāk tiek izmantots, lai novērtētu šo kaitējumu un noteiktu kaitējuma starpību, proti, minētā kaitējuma novēršanas līmeni (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija (T-301/16, EU:T:2019:234, 176. punkts).

347 Turklāt, tā kā cenu samazinājuma pastāvēšanas pārbaude ir ekonomiski sarežģīts jautājums, attiecībā uz kuru pamatregulā nav paredzēta nekāda īpaša metode, Komisijai šajā ziņā ir plaša novērtējuma brīvība (spriedums, 2022. gada 12. maijs, Komisija/*Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99. punkts).

348 Prasītāji apgalvo, ka ir spējuši aprēķināt izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjomus un secinājuši, ka cenu samazinājums ir konstatēts mazāk nekā 24 % no Savienības ražotāju ražošanas apjoma. Komisija ir apstrīdējusi šo procentuālo daļu, paskaidrojot, ka, salīdzinot izlasē iekļauto Savienības ražotāju attiecīgo pārdošanas apjomu ar Savienības ražotāju kopējo pārdošanas apjomu, šī procentuālā daļa ir 31,6 %.

349 No lietas materiāliem izriet, ka prasītāju norādītie 24 % attiecas tikai uz darījumiem, kuriem ar RKN metodi ir noteikta atbilsme visu raksturlielumu – standarta un nestandarta savienotājelementi, pretestība, diametrs, garums un pārklājums – kombinācijai. Saskaņā ar šā sprieduma 287. punktā minēto judikatūru cenu samazinājuma analīze principā ir jāveic tikai līdzīgu ražojumu līmenī.

350 Līdz ar to 24 % rādītājs, uz kuru atsaucas prasītāji, nav pamatots.

351 Katrā ziņā ir kļūdains prasītāju apgalvojums, ka cenu samazinājums tika konstatēts tikai ļoti nelielai Savienības ražotāju daļai, proti, 2,3 % no tiem. Proti, vispirms tas ir balstīts uz nepamatotu premisu, ka neviens cits Savienības ražotājs, izņemot izlasē iekļautos Savienības ražotājus, neražo attiecīgo veidu ražojumus, un prasītāji šajā ziņā nav iesnieguši nekādus pierādījumus.

352 Tālāk, kā izriet no judikatūras, pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta formulējumā nav ne norādīts, ne ieteikts, ka analīzē par importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām jebkādos apstākļos būtu jāņem vērā viss šīs ražošanas nozares pārdošanas apjoms. Gluži pretēji, ir norādīts, ka šajās tiesību normās Komisijai nav noteikts pienākums, analizējot importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām, ņemt vērā visu līdzīgo ražojumu pārdošanas apjomu, ko veic Savienības ražošanas nozare (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 152. un 153. punkts).

353 Tādējādi Komisijas veiktā analīze ir balstīta uz datiem, kas ir uzskatāmi par reprezentatīviem pamatregulas izpratnē, kā rezultātā, tā kā cenu samazinājums ir konstatēts attiecībā uz izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjomiem, tas ir jāuzskata par reprezentatīvu attiecībā uz visu Savienības ražošanas nozari (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 411. punkts).

354 No tā izriet, ka Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, savus secinājumus par to, ka pārbaudītais imports par dempinga cenām ir nodarījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, varēja pamatot ar Savienības ražošanas nozares reprezentatīvās izlases pārdošanas apjomu daļu.

355 Tādējādi ir jānoraida prasītāju argumentācija, ka Komisija kaitējuma esamības analīzi ir balstījusi uz ļoti nelielu cenu samazinājuma procentuālo daļu.

356 No tā izriet, ka sestais pamats nav pamatots un ir jānoraida.

7. Par septīto pamatu attiecībā uz pamatregulas 3. panta 2., 3. un 6. punkta un 9. panta 4. punkta pārkāpumu

357 Ar septīto pamatu prasītāji apstrīd cenu ietekmes analīzi un kaitējuma starpības noteikšanu, jo Komisija neesot veikusi cenu taisnīgu salīdzinājumu. Tādējādi prasītāji būtībā apgalvo, ka Komisija nav paskaidrojusi, kurā tirdzniecības līmenī notika izlasē iekļauto Savienības ražotāju

preču pārdošana, un apgalvo, ka Komisija ir salīdzinājusi Ķīnas ražotāju eksportētāju pārdošanas cenas izplatītājiem ar Savienības ražotāju pārdošanas cenām galalietotājiem, pārkāpjot pamatregulas 3. panta 2. un 3. punktu. Tā kā apstrīdētā regula lielā mērā esot balstīta uz konstatēto cenu samazinājuma līmeni, lai sasaistītu kaitējumu ar Ķīnas importu un līdz ar to secinātu, ka pastāv cēloņsakarība, prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts arī minētās regulas 3. panta 6. punkts.

358 Komisija uzskata, ka prasītāju argumenti ir jānoraida.

359 Vispirms ir jānorāda, ka pamatregulā nav minēta konkrēta metode, kas Komisijai būtu jāizmanto cenu salīdzināšanai.

360 Tomēr no judikatūras izriet – lai nodrošinātu taisnīgu salīdzinājumu, šīs cenas ir jāsalīdzina tādā pašā tirdzniecības līmenī. Tas nozīmē, ka dažādos tirdzniecības līmeņos iegūtu cenu salīdzināšana, proti, neiekļaujot visas vērā ņemamās ar tirdzniecības līmeni saistītās izmaksas, noteikti radīs mākslīgus rezultātus, kas neļaus pareizi izvērtēt Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu. Šāds taisnīgs salīdzinājums ir šai ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma aprēķina tiesiskuma nosacījums (skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, 239. punkts un tajā minētā judikatūra).

361 Tādējādi, pirmkārt, pienākums salīdzināt cenas vienā tirdzniecības līmenī ir noteikts neatkarīgi no tā, cik daudz ražotāju eksportētāju ir sadarbojušies, un, otrkārt, to piemēro neatkarīgi no pārdošanas apjomiem, kas ir vai nav saistīti ar attiecīgo izmeklēšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 4. maijs, *CRIA* un *CCCMC*/Komisija, T-30/19 un T-72/19, EU:T:2022:266, 149. punkts).

362 Turklāt ir jāprecizē, ka Savienības tiesa ir nospriedusi – ņemot vērā pārdošanas cenas neatkarīgiem pircējiem, varēja noteikt iespējamā kaitējuma starpību, ciktāl minētās cenas bija noteicošas pircēja izvēlē pirkt Savienības ražošanas nozares ražojumus vai Ķīnas ražotāju eksportētāju ražojumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. aprīlis, *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, 251. punkts). Tāpēc, lai ar cenu salīdzinājumu noteiktu kaitējuma starpību, Komisijai bija jāņem vērā visas izmaksas, kas saistītas ar pārdošanu konkrētajā tirdzniecības līmenī, un vajadzības gadījumā jāveic nepieciešamās tās rīcībā esošo datu korekcijas.

363 Šajā lietā Komisija apstrīdētās regulas 364. apsvērumā ir paskaidrojusi, ka tā ir noteikusi cenu samazinājumu izmeklēšanas periodā, salīdzinot katram izlasē iekļauto Savienības ražotāju ražojuma veidam noteiktās vidējās svērtās pārdošanas cenas, kas piemērotas nesaistītiem pircējiem Savienības tirgū un koriģētas atbilstoši *EXW* nosacījumiem, ar attiecīgajām vidējām svērtajām cenām, kas noteiktas katram importētā ražojuma veidam, ko izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji, kas sadarbojās, pārdod pirmajam neatkarīgajam pircējam Savienības tirgū, un kas noteiktas, pamatojoties uz *CIF*, un attiecīgi koriģētas, ņemot vērā muitas nodokļus un pēcimportēšanas izmaksas. Apstrīdētās regulas 365. apsvērumā ir precizēts, ka tas saistībā ar importu no attiecīgās valsts Savienības tirgū uzrādīja vidējo svērto cenu samazinājuma starpību intervālā no 28 % līdz 46 %.

364 Pirmām kārtām, vispirms ir jākonstatē, ka lietas dalībnieki ir vienisprātis par to, ka trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, kuru pārdošanas apjomi tika izmantoti salīdzināšanai, tieši eksportēja nesaistītiem izplatītājiem Savienībā.

365 Tālāk ir jāuzsver, ka Komisija, veicot šo salīdzinājumu, ir nošķīrusi standarta un nestandarta savienotājelementus. Attiecībā uz visu attiecīgo ražojumu Savienības ražotāju pārdošanas apjoms nesaistītiem pircējiem bija 51 % no kopējā pārdošanas apjoma, savukārt standarta savienotājelementu īpatsvars bija 84 %. Komisija paskaidroja, ka no RKN metodes dabiski izrietēja standarta savienotājelementu un nestandarta savienotājelementu cenu salīdzināmības procentuālā atšķirība.

366 Visbeidzot, Komisija paskaidroja, ka Savienības ražotāju pārdošanas apjomi "nesaistītiem pircējiem", kas tika ņemti vērā, aprēķinot cenu samazinājumu, uz kuriem tā atsaucas apstrīdētās regulas 364. apsvērumā, attiecās gan uz pārdošanu nesaistītiem izplatītājiem, gan uz galalietotājiem. Turklāt Komisija tiesas sēdē precizēja, un prasītāji to neapstrīd, ka nesaistītiem izplatītājiem un galalietotājiem piemēroto Savienības ražotāju pārdošanas cenu konstatētās atšķirības bija minimālas, līdz ar to tika uzskatīts, ka korekcija nav nepieciešama.

367 Otrām kārtām, ir jākonstatē, ka, pirmkārt, prasītāji neapstrīd korekcijas, ko Komisija ir veikusi, lai taisnīgi salīdzinātu izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju pārdošanas apjomu un Savienības ražotāju pārdošanas apjomu cenas. Otrkārt, kā Komisija precizēja tiesas sēdē, izmeklēšanas laikā prasītāji nebija izteikuši nevienu lūgumu veikt skaitlisku korekciju.

368 Prasītāji tiesas sēdē šo Komisijas apgalvojumu apstrīdēja. Šajā ziņā, pirmkārt, no *CCCME* 2021. gada 6. decembra piezīmēm par galīgajiem secinājumiem un no apstrīdētās regulas 377. apsvēruma izriet, ka tā bija apgalvojusi, ka, aprēķinot cenu samazinājuma starpības, būtu bijis jāveic korekcijas, lai ņemtu vērā kvalitātes kontroles un dokumentu pārvaldības izmaksas. Tādējādi tā apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarei ir piemērojamas īpašas sertifikācijas prasības, kas Ķīnas ražotājiem eksportētājiem nav jāievēro. Tomēr šim argumentam katrā ziņā nav nozīmes, jo prasītāji to nemaz nav izvirzījuši savos procesuālajos rakstos.

369 Otrkārt, no apstrīdētās regulas 376. un 381. apsvēruma arī izriet, ka *CCCME* izmeklēšanas laikā apgalvoja, ka lielākā daļa Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu tika veikta ar saistītu izplatītāju starpniecību un ka tādēļ korekcijas bija jāveic, lai ņemtu vērā tirdzniecības līmeņa atšķirības. Tomēr no apstrīdētās regulas 381. apsvēruma izriet, ka šis apgalvojums netika pamatots ar lietas materiālos iekļauto informāciju vai ar jebkādiem pierādījumiem. Tāpēc Komisija vēlreiz precizēja, ka izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas apjoms, kas tika ņemts vērā cenu samazinājuma aprēķinos, bija pārdošana nesaistītiem pircējiem Savienībā.

370 No *EFDA* piezīmēm par galīgajiem secinājumiem, uz kuriem atsaucas prasītāji, arī izriet, ka tā ir apgalvojusi, ka Komisijai bija jāveic korekcijas, lai nodrošinātu, ka salīdzinātās cenas atbilst vienam tirdzniecības līmenim. Tomēr šajās piezīmēs galvenokārt ir ietverti apgalvojumi par to, ka nebija viegli noskaidrot, vai Savienības ražotāji pārdeva galvenokārt nesaistītiem izplatītājiem. Šajā ziņā netika iesniegts neviens pierādījums, ne arī skaidra argumentācija. Tādējādi, tā kā nav skaitlisku pierādījumu, Komisija nav apšaubījusi savus secinājumus par cenu samazinājuma aprēķināšanai ņemto pārdošanas apjomu salīdzināmību. Turklāt, ņemot vērā, ka prasītāju apgalvojumi nav pamatoti ar konkrētiem pierādījumiem, tie nav pietiekami, lai apšaubītu Komisijas analīzi.

371 Līdz ar to šajā prasībā prasītāji nav apgalvojuši, ka būtu jāveic kāda korekcija, lai nodrošinātu Savienības cenu salīdzināmību ar Ķīnas ražotāju eksportētāju cenām kaitējuma un cēloņsakarības pārbaudes nolūkā. Procesuālajos rakstos prasītāji ir tikai apstrīdējuši, ka nav skaidrs, kāds tirdzniecības līmenis tika izvēlēts Savienības ražotājiem cenu samazinājuma analīzei. Tā kā

Komisija ir paskaidrojusi šo jautājumu, jākonstatē – tā kā prasītāji nav pierādījuši, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar cenu samazinājuma analīzi, šis pamats ir jānoraida.

8. Par astoto pamatu attiecībā uz pamatregulas 3. panta 2. un 5. punkta pārkāpumu

372 Ar astoto pamatu prasītāji apstrīd Komisijas makroekonomisko rādītāju vērtējumu, kas neesot saderīgs ar pamatregulas 3. panta 2. un 5. punktu, kā arī ar Komisijas procesuālajiem pienākumiem.

373 Būtībā prasītāji, pirmkārt, apstrīd, ka uzņēmumi, kuru dati tika izmantoti Komisijas secinājumiem, nav reprezentatīvi, kā arī to, ka Komisija nav precizējusi attiecīgo uzņēmumu skaitu. Lai gan makroekonomisko rādītāju anketas nekonfidenciālajā versijā ir norādīts, ka informāciju ir snieguši 44 uzņēmumi, no Komisijas atbildes uz *CCCME* 2021. gada 1. decembra jautājumiem saistībā ar papildu informāciju izrietot, ka tā ir norādījusi, ka uz anketas jautājumiem ir atbildējuši 34 uzņēmumi.

374 Otrkārt, prasītāji pārmet Komisijai, ka tā ir atteikusies izpaust uz makroekonomisko rādītāju anketas jautājumiem atbildējušo uzņēmumu ražošanas vai pārdošanas apjomus. Turklāt prasītāji uzskata, ka lietas dalībniekiem tika liegta iespēja izteikt lietderīgus apsvērumus par šiem datiem, jo tie tika paziņoti novēloti un nebija sniegts atbilstošs nekonfidenciāls kopsavilkums.

375 Treškārt, prasītāji pārmet to, kādā veidā attiecīgie dati tika attiecināti uz Savienības ražošanas nozari kopumā.

376 Komisija uzskata, ka prasītāju argumentācija ir jānoraida.

377 Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Savienības ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli. Šajā tiesību normā ir neizsmeļoši uzskaitīti dažādi faktori, kurus var ņemt vērā.

378 Tātad šajā tiesību normā Komisijai, pārbaudot un novērtējot dažādus indeksus, ir piešķirta rīcības brīvība (spriedums, 2015. gada 10. septembris, *Bricmate*, C-569/13, EU:C:2015:572, 54. punkts).

379 Šajā lietā, kā norādīts apstrīdētās regulas 382. apsvērumā, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, tiek novērtēti visi ekonomiskie rādītāji, kas raksturo šīs nozares stāvokli attiecīgajā periodā.

380 Apstrīdētās regulas 384.–386. apsvērumā, lai noteiktu kaitējumu, Komisija nošķīra kaitējuma makroekonomiskos un mikroekonomiskos rādītājus un makroekonomiskos rādītājus izvērtēja, pamatojoties uz datiem, ko bija sniegusi persona, kas iestājusies lietā, salīdzinot tos ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju sniegtajiem datiem. Iesniegtie dati tika koriģēti, pamatojoties uz kontrolpārbaudēm, veicot salīdzināšanu ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju sniegtajiem datiem. Tika koriģētas tikai dažas neatbilstības datos, taču dati, ko bija iesniegusi persona, kas iestājusies lietā, netika būtiski grozīti. Saskaņā ar apstrīdētās regulas 387. apsvērumu Komisija pārbaudīja datu precizitāti, tāpēc uzskatīja, ka tie ir piemērots pamats makroekonomisko rādītāju noteikšanai.

381 Turklāt Komisija apstrīdētās regulas 385. apsvērumā paskaidroja, ka tā aizsargāja šo datu konfidencialitāti, jo tie tika sniegti par konkrētiem uzņēmumiem. Tādējādi persona, kas iestājusies lietā, aprēķināja makroekonomisko datu kopsummu, ekstrapolējot datus atbilstīgi šo ražotāju daļai no kopējā Savienības ražošanas apjoma, un pamatoja kopējo Savienības ražošanas apjomu ar *Prodcom* pieejamo informāciju.

382 Jānorāda, ka saistībā ar šo pamatu prasītāji neapstrīd, ka ir būtiski ekonomiskie faktori un rādītāji, ko Komisija izmantoja Savienības ražošanas nozares ciestā kaitējuma izvērtēšanā.

383 Attiecībā uz prasītāju pirmo iebildumu par to, ka Komisija nav precizējusi attiecīgo uzņēmumu skaitu, Komisija paskaidroja, ka uz anketas jautājumiem bija atbildējušas 44 uzņēmumi un ka skaitlis 34 bija vienkārši sarakstē iemaldījusies pārrakstīšanās kļūda, kas tika atkārtota 2021. gada 1. decembra *CCCME* adresētajā vēstulē.

384 Tā kā Komisija tagad ir sniegusi šo precizējumu un prasītāji to ir atzinuši, pirmais iebildums ir jānoraida.

385 Ar otro iebildumu prasītāji apstrīd Komisijas atteikumu izpaust uz makroekonomisko rādītāju anketas jautājumiem atbildējušo 44 uzņēmumu ražošanas vai pārdošanas apjomus.

386 Šajā ziņā vispirms no *CCCME* adresētās 2021. gada 1. decembra vēstules izriet, ka Komisija tai ir norādījusi, ka ražošanas vai pārdošanas apjoms nav lietas materiālos pieejamā informācija.

387 Prasītāji balstās uz makroekonomisko rādītāju anketas atbilžu nekonfidenciālo versiju, lai apgalvotu, ka Komisijai šī informācija bija zināma, jo tā izrietēja no tabulas "1. Ražošana" B69 ailes. Tomēr Komisija paskaidroja, ka šajā tabulas ailē bija norādīta daļa no Savienības aplēstā kopējā ražošanas apjoma, kas attiecas uz uzņēmumiem, kuri ir lietā iestājušās personas biedri un ir atbildējuši uz makroekonomisko rādītāju anketu. Komisija paskaidroja – tā kā Savienības ražošanas kopējais apjoms tika iegūts, ekstrapolējot Savienības ražotāju, kas sadarbojās, iesniegtos datus, tās rīcībā nebija precīzas informācijas, cik liela ir to ražotāju daļa, kuri atbildēja uz makroekonomisko rādītāju anketas jautājumiem.

388 Ir arī jāatgādina – lai nodrošinātu, ka sadarbojas Savienības valstu ražotāji, kuri sniedza zināšanas par tirgu, Komisijai bija jāierobežo tiesības piekļūt šai informācijai un jāsaglabā tās konfidencialitāte. Šāda pieeja ir apstiprināta judikatūrā, kurā atzīts, ka aplēstais attiecīgo Savienības ražotāju ražošanas apjoms, uz kuru Komisija balstījās kaitējuma aprēķinā, pamatoti tika uzskatīts par konfidenciālu, jo tam pamatā bija zināšanas par tirgu, ko sniegusi persona, kas iestājusies lietā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 507. punkts).

389 Turklāt personai, kas iestājusies lietā, uzdoto jautājumu raksturs, kā arī nekonfidenciālais kopsavilkums par Savienības ražotāju individuāli sniegtajām ziņām tika nodots ieinteresētajām personām. Lai gan prasītāji apstrīd nekonfidenciālā kopsavilkuma novēloto paziņošanu, no lietas materiāliem izriet, ka prasītājiem tomēr bija iespēja iesniegt piezīmes, jo tika pagarināts to iesniegšanas termiņš, neraugoties uz pamatregulā un paziņojumā par uzsākšanu noteiktajiem izmeklēšanas termiņa ierobežojumiem.

390 No tā izriet, ka otrais iebildums ir jānoraida.

391 Ar trešo iebildumu prasītāji apstrīd, ka dati, ko iesniegusi persona, kas iestājusies lietā, tika ekstrapolēti uz visu Savienības ražošanas nozari.

392 Šajā ziņā vispirms ir jāprecizē, ka šajā izmeklēšanā Komisija ir veikusi gan Savienības ražotāju, gan attiecīgā ražojuma Ķīnas ražotāju atlasi. Kā izriet no šā sprieduma 353. punktā izklāstītajiem apsvērumiem, ciktāl šā argumenta mērķis ir apstrīdēt Komisijas izvēlēto atlases metodi, tas ir jānoraida.

393 Turklāt ir jāatgādina, ka saistībā ar antidempinga lietām Komisija ir atkarīga no lietas dalībnieku brīvprātīgas sadarbošanās, iesniedzot nepieciešamo informāciju paredzētajā termiņā (spriedums, 1999. gada 28. oktobris, *EFMA*/Padome, T-210/95, EU:T:1999:273, 71. punkts). Tomēr makroekonomiskie rādītāji ļauj noteikt nodarīto kaitējumu visas ražošanas nozares līmenī un pamato Komisijas aprēķinus šajā ziņā.

394 No apstrīdētās regulas izriet, ka sūdzību atbalstīja ražotāji, kas pārstāv vairāk nekā 58 % no kopējā dzelzs vai tērauda savienotājelementu ražošanas apjoma, kas tika realizēts Savienībā attiecīgajā periodā. Līdz ar to datus, ko sniegusi persona, kas iestājusies lietā, var uzskatīt par tādiem, kas atspoguļo Savienības ražošanas nozares stāvokli. Turklāt mērķi iegūt cik vien iespējams precīzu un detalizētu skatījumu par Savienības ražošanas nozari nevarētu sasniegt, ja Komisijai būtu pienākums no visiem tai pieejamajiem datiem neņemt vērā makroekonomiskos datus, pamatojoties uz to, ka tie nav pieejami visiem Savienības ražošanas nozares ražotājiem (spriedums, 2015. gada 20. maijs, *Yuanping Changyuan Chemicals*/Padome, T-310/12, nav publicēts, EU:T:2015:295, 147. punkts).

395 Visbeidzot, Komisija paskaidroja, ka tā ir salīdzinājusi datus, ko sniegusi persona, kas iestājusies lietā, ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju datiem. Komisija atgādināja, ka datu ekstrapolācija šādas sadrumstalotas nozares makroekonomisko rādītāju anketai ir statistisks pasākums, kurā pēc definīcijas bija jāizsecina nezināmas vērtības no zināmajos datos konstatētajām tendencēm.

396 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītāju apgalvojums par to, ka Komisija neesot pienācīgi pārbaudījusi datus, ko iesniegusi persona, kas iestājusies lietā, ir spekulatīvs un nav pamatots ne ar vienu konkrētu pierādījumu, kas ļautu apšaubīt pārbaudi, ko veikusi Komisija saistībā ar minēto datu izvērtējumu.

397 Tādējādi prasītāju trešais iebildums un līdz ar to astotais pamats kopumā ir jānoraida.

9. Par devīto pamatu attiecībā uz prasītāju procesuālo tiesību pārkāpumu

398 Ar devīto pamatu prasītāji apgalvo, ka administratīvās izmeklēšanas laikā ir pārkāptas to procesuālās tiesības. Šim pamatam ir trīs daļas, kas pamatotas, pirmkārt, ar to, ka lietas materiālos ietvertajai informācijai esot piemērota pārmērīga konfidencialitāte, otrkārt, ka Komisija esot slikti pārvaldījusi nekonfidenciālos lietas materiālus, un, treškārt, ka Komisija neesot izpaudusi būtiskus faktus.

399 Komisija apstrīd šā pamata pamatotību.

400 Vispirms ir jāatgādina principi un procesuālās garantijas, kas Komisijai ir jāievēro, ja antidempinga izmeklēšanā ieinteresētās personas vēlas īstenot savas tiesības uz aizstāvību, piekļūstot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas var būt par antidempinga pasākumu pamatu, it īpaši, ja informācija ir konfidenciāla.

401 Pamatregulas 19. panta 1. punktā ir paredzēts, ka iestādes ar konfidenciālu informāciju rīkojas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls. Šīs pašas regulas 19. panta 2. punktā ir paredzēts, ka ieinteresētajām personām, kas sniedz konfidenciālu informāciju, ir jāsagatavo tās nekonfidenciālie kopsavilkumi, kuriem ir jābūt pietiekami detalizētiem, lai ļautu saprātīgi saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Ārkārtas situācijās minētās personas var norādīt, ka informāciju nevar sniegt kopsavilkuma veidā, bet ir jānorāda iemesli, kuru dēļ tās nevar iesniegt kopsavilkumu.

402 Pamatregulas 19. panta 3. punktā ir noteikts – ja uzskata, ka prasība pēc konfidencialitātes nav attaisnota un ja informācijas sniedzējs vai nu negrib darīt informāciju pieejamu, vai atļauj to izpaust vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā neapliecina, ka informācija ir pareiza. Tajā ir arī precizēts, ka lūgumu ievērot konfidencialitāti nevar patvaļīgi noraidīt.

403 Saskaņā ar pamatregulas 6. panta 5. punktu personas, kas ir informējušas par sevi norādītajā termiņā pēc paziņojuma par izmeklēšanas uzsākšanu publicēšanas, tiek uzklausītas, ja tās ir pierādījušas, ka tās ir patiesi ieinteresētās personas, un ja pastāv īpaši iemesli, lai tās uzklausītu.

404 Turklāt pamatregulas 6. panta 7. punktā ir paredzēts, ka, iesniedzot rakstisku pieprasījumu, Savienības ražotāji, arodbiedrības, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, lietotāji un patērētāju organizācijas, kas ir informējuši par sevi saskaņā ar minētās regulas 5. panta 10. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji var iepazīties ar visu informāciju, ko izmeklēšanai ir nodevusi jebkura no iesaistītajām pusēm, izņemot iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ja šāda informācija ir būtiska to interešu aizstāvībai un nav konfidenciāla 19. panta nozīmē, un tiek izmantota izmeklēšanā. Minētās puses var sagatavot atbildes uz minēto informāciju, un to piezīmes ņem vērā, ja vien tās ir pietiekami pamatotas.

405 Saskaņā ar pamatregulas 20. panta 2. punktu sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir paredzēts ieteikt pagaidu pasākumu ieviešanu. Šīs pašas regulas 20. panta 4. punktā ir precizēts, ka galīgo informāciju sniedz rakstveidā, cik drīz vien iespējams un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms 9. pantā paredzēto procedūru sākšanas, tomēr ņemot vērā vajadzību aizsargāt konfidenciālu informāciju. Ja Komisija minētajā laikā nevar atklāt konkrētus faktus vai apsvērumus, tad tos atklāj, cik vien ātri iespējams pēc tam.

406 No judikatūras arī izriet, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana, kurai ir būtiska nozīme antidempinga izmeklēšanas procedūrās, ietver to, ka ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvajā procesā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību, kā arī par pierādījumiem, kurus izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu (skat. spriedumu, 2021. gada 14. jūlijs, *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant*/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, 209. punkts un tajā minētā judikatūra).

407 Tomēr šī apgalvotā prasītāju apsvērumu neņemšana vērā nav to tiesību uz aizstāvību vai to tiesību tikt uzklausītiem pārkāpums. Lai arī minēto tiesību ievērošana Savienības iestādēm prasa ļaut ieinteresētajām personām lietderīgi paust savu viedokli, tā minētajām iestādēm nevar uzlikt pienākumu piekrist šim viedoklim. Prasītāju viedokļa iesniegšanas lietderīgums prasa vienīgi, lai šis viedoklis būtu iesniegts savlaicīgi – tā, lai Savienības iestādes ar pienācīgu vērību varētu ar tiem iepazīties un izvērtēt to atbilstību pieņemamā akta saturam. Katrā ziņā ir jānorāda, ka

Komisijai regulā, ar kuru tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums, nav noteikts pienākums atbildēt uz visiem argumentiem, kurus ieinteresētās personas ir norādījušas izmeklēšanas procesā, un ka šādas atbildes neesamība automātiski nenozīmē, ka šie argumenti nav izvērtēti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 126. punkts un tajā minētā judikatūra).

408 Attiecībā uz tiesību piekļūt izmeklēšanas lietas materiāliem pārkāpumu ir jānorāda, ka šāds pārkāpums var radīt apstrīdētās regulas atcelšanu pilnībā vai daļēji tikai tad, ja konkrēto dokumentu izpaušanas rezultātā rastos pat neliela iespēja nonākt pie cita administratīvā procesa iznākuma gadījumā, ja attiecīgais uzņēmums būtu varējis uz to pamatoties minētajā procesā (spriedums, 2009. gada 10. marts, *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*/Padome, T-249/06, EU:T:2009:62, 134. punkts).

409 To ņemot vērā, procesuālās tiesības personai ir jāpiešķir likumīgi, lai varētu uzskatīt, ka šīs tiesības to skar individuāli un ka tai ir tiesības celt atcelšanas prasību par tiesību aktu, kas pieņemts, pārkāpjot minētās tiesības (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 52. punkts).

410 Turklāt minētās tiesības prasa, ka šai personai ir aktīvi jāpiedalās pašā procesā, kam jāizpaužas vismaz tā, ka noteiktajā termiņā tiek iesniegts rakstveida lūgums (skat. spriedumu, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 214. punkts un tajā minētā judikatūra). Tas, ka ieinteresētajām pusēm ir jāpiesakās un jāiesniedz informācija, kurai ir nozīme, lai izveidotu šīs puses raksturojošu izlasi, vai ja tie tajā tiek iekļauti, ir uzskatāma par dalības antidempinga procedūrā veidu. Tomēr šī dalība minētajām pusēm nepiešķir pamatregulas 6. panta 5. un 7. punktā un 20. panta 1. un 2. punktā norādītās procesuālās garantijas. Šo garantiju piešķiršana ir pakļauta konkrētiem noteikumiem, kuri nosaka šo pušu īpašu dalību šajā procedūrā, kas izpaužas kā uzaicinājums pieteikties un rakstveida pieprasījumi. Tomēr dalība pārbaudē izlases veidā šīs regulas 17. panta izpratnē nav uzskatāma par šādu īpašu dalību (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 216. punkts).

411 Turklāt jāatgādina, ka komercnoslēpuma aizsardzība ir vispārējs Savienības tiesību princips. Neizkropļotas konkurences uzturēšana ir būtiska sabiedrības interese, ar kuras aizsardzību var pamatot atteikumu publiskot informāciju, kas saistīta ar komercnoslēpumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 165. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi, lai saskaņotu attiecīgo lietas dalībnieku tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu ar komercnoslēpuma aizsardzības principu, izpildot pienākumu sniegt informāciju, Savienības iestādēm ir jārīkojas ar visu nepieciešamo rūpību, sniedzot attiecīgajiem uzņēmumiem – ciktāl tiek nodrošināta komercnoslēpuma aizsardzība – informāciju, kas ir lietderīga to interešu aizsardzībai, un attiecīgā gadījumā izvēloties atbilstošu šādas informācijas sniegšanas kārtību (skat. spriedumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome, T-442/12, EU:T:2017:372, 141. punkts un tajā minētā judikatūra).

412 Tādējādi, kad ir jāsaskaņo konfidencialitātes prasība ar ieinteresēto personu tiesībām uz informāciju, attiecīgajām iestādēm ir jāizvērtē ieinteresētās personas konkrētā situācija saistībā ar šo informāciju, it īpaši šīs ieinteresētās personas pozīcija attiecīgajā tirgū, salīdzinājumā ar tās

personas pozīciju, kas ir iesniegusi šo informāciju (skat. spriedumu, 2021. gada 19. maijs, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, T-254/18, EU:T:2021:278, 469. punkts un tajā minētā judikatūra).

413 Tomēr pamatregulas 19. panta mērķis ir aizsargāt ne tikai komercnoslēpumus, bet arī citu antidempinga procedūras dalībnieku tiesības uz aizstāvību. Šajā saistībā, ja Komisija ir izmantojusi informāciju, attiecībā uz kuru nav sniegts nekāds nekonfidenciāls kopsavilkums, antidempinga procedūras dalībnieki to var izvirzīt kā pamatu antidempinga pasākuma atcelšanai tikai tad, ja tie var pierādīt, ka šīs informācijas izmantošana ir izraisījusi to tiesību uz aizstāvību pārkāpumu (skat. spriedumu, 2020. gada 15. oktobris, *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals*/Komisija, T-307/18, nav publicēts, EU:T:2020:487, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

414 No judikatūras arī izriet, ka Komisijas sniegtās informācijas pietiekamība ir jānovērtē, ņemot vērā to, cik specifiska ir pieprasītā informācija (skat. spriedumu, 2020. gada 15. oktobris, *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals*/Komisija, T-307/18, nav publicēts, EU:T:2020:487, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).

415 Prasītāju izvirzītais devītais pamats ir jāpārbauda, ievērojot šos principus.

a) Par devītā pamata pieņemamību

416 Pirmām kārtām, jāatgādina, ka prasību ir cēluši vairāki prasītāji, kurus apstrīdētā regula skar atšķirīgi. Prasītāji ir, pirmkārt, 3 izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji un, otrkārt, 36 ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, un kuru nosaukumi ir norādīti apstrīdētās regulas 1. pielikumā. Kā izriet no šā sprieduma 37. punkta, šajā prasībā 31 no šiem ražotājiem eksportētājiem pārstāv *CCCME*.

417 Otrām kārtām, kā izriet no šā sprieduma 24. un 37. punkta, *CCCME* argumenti, kurus tā izvirzījusi savā vārdā, šajā prasībā ir nepieņemami. Turklāt prasītāji šo nepieņemamību attiecībā uz *CCCME* ir atzinuši savā 2024. gada 15. janvāra rakstveida atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem, kā arī 2024. gada 7. februāra tiesas sēdē.

418 Trešām kārtām, ir jānorāda, ka 2023. gada 21. septembra spriedumā *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685) Tiesa apstiprināja, ka apgalvojums par *CCCME* biedru un citu regulas pielikumā uzskaitīto juridisko personu tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ir nepieņemams, jo tie nebija izteikuši konkrētus lūgumus sniegt tiem informāciju, kas ir būtiska to interešu aizstāvībai. Minētajā procesā *CCCME* pārstāvēja "Ķīnas čuguna ražošanas nozares intereses kopumā" un tās biedri netika identificēti administratīvajā procesā.

419 Šajā lietā situācija ir atšķirīga, jo *CCCME* piedalījās izmeklēšanā kā apvienība, kas pārstāv savu biedru intereses, un Komisijai iesniedza pierādījumu, ka tās biedri tai ir devuši pārstāvības pilnvaras.

420 Jākonstatē, pirmkārt, ka saistībā ar izmeklēšanu, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, Komisija paziņojuma par izmeklēšanas uzsākšanu 5.6. punktā norādīja, ka, lai piedalītos izmeklēšanā, ieinteresētajām personām, piemēram, ražotājiem eksportētājiem, Savienības ražotājiem, importētājiem un to pārstāvības apvienībām, lietotājiem vai to pārstāvības

apvienībām, arodbiedrībām un patērētāju pārstāvības organizācijām vispirms ir jāpierāda, ka pastāv objektīva saikne starp to darbībām un izmeklējamo ražojumu, un ka ieinteresētās personas varēs piekļūt aplūkojamajiem lietas materiāliem, izmantojot platformu *Tron.tdi*.

421 Prasītāji savās atbildēs uz Vispārējās tiesas jautājumiem apgalvoja, ka visi uzņēmumi un biedri, kas bija izpildījuši šo procedūras posmu, automātiski ieguva ieinteresētās personas statusu.

422 Šajā ziņā prasītāji apgalvoja, ka paziņojumā par procedūras uzsākšanu Komisija aicināja visus attiecīgā ražojuma Ķīnas eksportētājus piedalīties izmeklēšanā, iesniedzot veidlapu, kurā precizēts, ka visi ražotāji, kas piedalīsies atbilstoši minētā paziņojuma par procedūras sākšanu prasībām, tiks uzskatīti par ieinteresētajām personām, ja būs objektīva saikne starp to darbībām un izmeklējamo ražojumu. Līdz ar to prasītāji uzskata, ka visi ražotāji eksportētāji, kas piedalījās procedūrā, izmantojot platformu *Tron.tdi*, esot ieinteresētās personas, kas ir ieguvušas procesuālās tiesības. Attiecīgi ņemot vērā, ka, pirmkārt, saskaņā ar paziņojuma par procedūras uzsākšanu formulējumu izmeklēšanā ir aicinātas piedalīties visas ieinteresētās personas, un, otrkārt, informācijas apmaiņas procedūra starp Komisiju un ieinteresētajām personām atšķiras no procedūras lietā, kurā tika pasludināts 2023. gada 21. septembra spriedums *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685), jo informācijas apmaiņa notika tikai ar platformas *Tron.tdi* starpniecību, varot uzskatīt, ka šī lieta atšķiras no tās, kurā pasludināts minētais spriedums. Līdz ar to prasītāji uzskata, ka visas trīs devītā pamata daļas ir pieņemamas.

423 Vispirms attiecībā uz devītā pamata pirmo daļu, kas pamatota ar pamatregulas 19. panta 1.–3. punkta pārkāpumu, prasītāji apgalvo, ka ar šīm tiesību normām Komisijai katrā ziņā tiek uzlikti objektīvi pienākumi nodrošināt, lai attiecīgo datu konfidencialitāte nepārsniegtu absolūti nepieciešamā robežas. Turklāt prasītāji uzsver, ka lietā, kurā tika pasludināts 2023. gada 21. septembra spriedums *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija (C-478/21 P, EU:C:2023:685), neviens pamats neattiecās uz pamatregulas 19. panta pārkāpumu. Tāpēc prasītāji uzskata, ka šī daļa ir pieņemama, ciktāl to ir izvirzījuši gan atsevišķi ražotāji eksportētāji, gan *CCCME* savu biedru vārdā.

424 Prasītāji papildus uzskata, ka ir pieņemama arī otrā daļa, kurā tie apgalvo, ka konfidenciālie lietas materiāli ir tikuši pārvaldīti nepareizi, pārkāpjot pamatregulas 6. panta 7. punktu un 19. panta 1.–3. punktu, kā arī tiesības uz aizstāvību.

425 Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka atsevišķie ražotāji eksportētāji un *CCCME* biedri, reģistrējoties platformā *Tron.tdi*, ir skaidri lūguši piekļuvi lietas materiāliem un galīgajiem secinājumiem un ka, nepaziņojot tiem būtiskos faktus, Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 20. panta 2. un 4. punktu.

426 Pakārtoti, ja Vispārējā tiesa nepiekristu dažu devītajā pamatā *CCCME* biedru vārdā izvirzīto iebildumu pieņemamībai, prasītāji apgalvo, ka devītais pamats esot pieņemams attiecībā uz argumentiem, ko izvirzījuši atsevišķi ražotāji eksportētāji, kurus *CCCME* pārstāvēja izmeklēšanas laikā.

427 Šajā ziņā prasītāji iesniedza pilnvarojumus, ka *CCCME* ir tiesīga pārstāvēt vairākus uzņēmumus, kas tika paziņoti Komisijai saistībā ar izmeklēšanu. Kā izriet no šā sprieduma 5. punkta, *CCCME* varētu būt ieinteresētā persona šajā administratīvajā procesā tikai tiktāl, ciktāl konkrētie savienotājelementu ražotāji to pilnvarojuši viņus pārstāvēt.

428 No pilnvarojumiem, ko prasītāji ir iesnieguši Vispārējai tiesai, izriet, ka *CCCME* nav pārstāvējusi Komisijā visus attiecīgos biedrus, kuru vārdā tā bija cēlusi šo prasību, proti, ne visi ražotāji eksportētāji, kurus *CCCME* pārstāvēja Komisijā, ir tie, kurus tā šajā prasībā pārstāv Vispārējā tiesā.

429 Proti, pirmkārt, no pilnvarojumiem, ko prasītāji iesnieguši Vispārējai tiesai, izriet, ka administratīvajā procesā *CCCME* bija pilnvarota pārstāvēt trīs izlasē iekļautos ražotājus eksportētājus. Tomēr šie minētie ražotāji eksportētāji nav iesnieguši pierādījumus, ka ir šīs apvienības biedri.

430 Otrkārt, *CCCME* pārstāvēja deviņus uzņēmumus, kas ir ražotāji eksportētāji, kuri sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, un kuri ir iekļauti apstrīdētās regulas 1. pielikumā. Tie ir *CCCME* biedri, un *CCCME* arī tos šajā prasībā pārstāv.

431 Treškārt, *CCCME* Komisijā pārstāvēja arī astoņi citi apstrīdētās regulas 1. pielikumā minētie uzņēmumi, kuri nav lietas dalībnieki šajā prasībā. Šie uzņēmumi arī nav iesnieguši pierādījumus par to, ka tie ir *CCCME* biedri, bet katrā ziņā šajā prasībā tie nav prasītāji.

432 Ceturtkārt, *CCCME* Komisijā pārstāvēja arī divus uzņēmumus, kuru nosaukumi nav minēti apstrīdētajā regulā un kurus arī šajā prasībā nepārstāv *CCCME*.

433 Līdz ar to attiecībā uz to apgalvojumu pieņemamību, kurus *CCCME* izvirzījusi Vispārējā tiesā savu biedru vārdā, no 31 attiecīgā *CCCME* biedra, kuru vārdā tā cēla šo prasību, Komisijā tā pārstāvēja tikai 9 Ķīnas ražotājus eksportētājus, kas nebija iekļauti izlasē. Kā lietas dalībnieki vairākkārt apstiprināja tiesas sēdē, Komisija nepārbaudīja, vai uzņēmumi, kas piešķīra šos pilnvarojumus, bija *CCCME* biedri. Lietas dalībnieki šajā ziņā nav iesnieguši nekādus papildu pierādījumus. Prasītāji nevarēja droši apstiprināt, vai visi uzņēmumi, kas bija piešķīruši pārstāvības pilnvaras Komisijā, bija *CCCME* biedri. Turklāt prasītāji arī apgalvoja, ka tikai ar pilnvarojumu būtu jāpietiek, lai pārstāvētu šo uzņēmumu intereses Komisijā.

434 Pirmkārt, kā izriet no šā sprieduma 26. punkta, tādai apvienībai kā *CCCME* ir tiesības pārstāvēt ražotājus eksportētājus Savienības tiesā tikai tad, ja tā sniedz pierādījumus, ka šie ražotāji eksportētāji ir tās biedri.

435 Otrkārt, Tiesa uzskatīja – pat ja *CCCME* biedri un citas juridiskās personas, kuru nosaukumi ir norādīti pielikumā, bija piedalījušies antidempinga procedūrā veiktajā pārbaudē izlases veidā, šie biedri un šīs pārējās juridiskās personas nevarēja apgalvot, ka ir pārkāptas to procesuālās garantijas, pamatojoties uz to, ka Komisija tiem neesot paziņojusi informāciju, kas ir būtiska to interešu aizstāvēšanai, jo tie nebija iesnieguši lūgumus, lai tiem šajā procedūrā tiktu paziņota šāda informācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 217. punkts).

436 Proti, procesuālās tiesības piemīt pašai personai, kurai tās ir piešķirtas, un tām ir subjektīvs raksturs, līdz ar to tieši pašiem lietas dalībniekiem ir jāspēj tās faktiski īstenot neatkarīgi no tā procesa rakstura, kas uz tiem attiecas. Apvienībai ir iespēja īstenot savu biedru procesuālās tiesības, tomēr šīs iespējas rezultātā nedrīkst tikt apieti nosacījumi, kuri saskaņā ar šo judikatūru aplūkotajiem uzņēmumiem būtu jāievēro, ja tie vēlētos paši īstenot savas procesuālās tiesības (spriedums, 2023. gada 21. septembris, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* u.c./Komisija, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 223. un 224. punkts).

437 No šiem apsvērumiem izriet, ka ražotājs eksportētājs, kas ir *CCCME* biedrs, nevar atsaukties vienīgi uz *CCCME* lūgumiem, ja administratīvās izmeklēšanas laikā pats nav skaidri izvirzījis savas tiesības uz aizstāvību. Proti, lai gan reģistrēšanās platformā *Tron.tdi* ļāva atsevišķiem ražotājiem eksportētājiem laikus saņemt informāciju un sekot līdzi administratīvās izmeklēšanas norisei, ja attiecīgie ražotāji eksportētāji nebija skaidri lūguši plašāku informāciju, tie nevarēja prasīt, lai tiktu īstenotas to konkrētās procesuālās tiesības.

438 Šajā ziņā jāatgādina, ka tiesības piekļūt nekonfidenciālai informācijai saskaņā ar pamatregulas 6. panta 7. punktu ir saistītas ar ieinteresētās personas statusu, kas ir darīts zināms saskaņā ar minētās regulas 5. panta 10. punktu (spriedums, 2000. gada 27. janvāris, *BEUC*/Komisija, T-256/97, EU:T:2000:21, 32. punkts), un Komisijai ir katrā atsevišķā gadījumā jāizlemj, vai lietas dalībnieks ir uzskatāms par ieinteresēto personu, ņemot vērā lietas konkrētos apstākļus (spriedums, 2000. gada 27. janvāris, *BEUC*/Komisija, T-256/97, EU:T:2000:21, 76. punkts).

439 Turklāt no Vispārējās tiesas judikatūras izriet, ka antidempinga izmeklēšanas procedūrā ieinteresētajām personām ir jāļauj iestādēm izvērtēt problēmas, kas tām var rasties, ja to rīcībā nodotajā informācijā trūktu kāds elements. *A fortiori* šāda ieinteresētā persona nevar sūdzēties Savienības tiesā, ka šāda informācija nav nodota tās rīcībā, ja izmeklēšanas procesā, kura rezultātā tika pieņemta strīdīgā antidempinga regula, tā iestādēm nav iesniegusi nevienu pieteikumu saistībā ar šo konkrēto informāciju (skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting* /Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 93. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka šie lūgumi ir jāiesniedz pašiem atsevišķiem ražotājiem eksportētājiem, un tie nevar atsaukties uz *CCCME* lūgumiem.

440 Atšķirība šajā procedūrā, uz kuru atsaucas prasītāji, ciktāl Komisijas saziņa ar ieinteresētajām personām notika citādi, proti, izmantojot platformu *Tron.tdi*, kas ļāva ieinteresētajām personām iesniegt informāciju un apsvērumus un sekot izmeklēšanas norisei, nevar likt apšaubīt šo konstatējumu attiecībā uz procesuālajām prasībām, kas ir saistītas ar lietas dalībnieku tiesībām uz aizstāvību. Kā Komisija pamatoti apgalvoja tiesas sēdē, platforma *Tron.tdi* bija paredzēta vienīgi tam, lai vienkāršotu saziņu ar lietas dalībniekiem un veicinātu informācijas apmaiņu. Katrā ziņā ieinteresētās personas statuss saskaņā ar pamatregulu un ar to saistītās tiesības nevar būt atkarīgas no tā, kādā veidā Komisija sazinās ar šīm personām.

441 Attiecīgi, ciktāl devītajā pamatā izvirzītie iebildumi attiecas uz izlasē neiekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri nav iesnieguši konkrētus lūgumus saņemt papildu informāciju, lai varētu īstenot savas procesuālās tiesības, šie iebildumi ir nepieņemami neatkarīgi no tā, vai tos ir izvirzījusi *CCCME* savu biedru vārdā vai pieci izlasē neiekļautie ražotāji eksportētāji.

442 Ceturtām kārtām, attiecībā uz trim izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, no šā sprieduma 409. punktā minētās judikatūras izriet, ka tikai tas vien, ka attiecīgie ražotāji eksportētāji ir iekļauti izlasē, tiem nepiešķir īpašas procesuālās tiesības, ja tie nav iesnieguši lūgumu sniegt informāciju, ko tie uzskata par būtisku savu interešu aizstāvībai.

443 Attiecīgi, ņemot vērā minētos precizējumus, ir jāsecina, ka devītais pamats var būt pieņemams tikai tiktāl, ciktāl to ir izvirzījuši atsevišķi ražotāji eksportētāji, kas apgalvo, ka ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību un kuri administratīvajā procesā ir izteikuši vēlmi izmantot minētās tiesības. Lai novērtētu izvirzīto iebildumu pieņemamību, attiecībā uz katru daļu ir jāpārbauda, vai attiecīgie uzņēmumi ir izpildījuši nosacījumus, kas tiem ļauj efektīvi īstenot savas tiesības uz aizstāvību.

b) Par prasītāju procesuālo tiesību īstenošanu

1) Par pirmo daļu

444 Ar devītā pamata pirmo daļu prasītāji apgalvo, ka esot pārkāpts pamatregulas 19. panta 1.–3. punkts un to tiesības uz aizstāvību, jo visi dokumenti, kurus bija iesniegusi persona, kas iestājusies lietā, vai izlasē iekļautie Savienības ražotāji, bez pamatota iemesla tika uzskatīti par konfidenciāliem vai bijuši ļoti nepilnīgi to nekonfidenciālajā kopsavilkumā, tāpēc ieinteresētajām personām neesot bijis iespējas sniegt piezīmes vai pārbaudīt tajos ietverto pierādījumu precizitāti. Prasītāji it īpaši apstrīd to, ka konfidencialitāte tika piemērota, pirmkārt, makroekonomisko rādītāju anketai, otrkārt, izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbilžu uz anketu nekonfidenciālajām versijām un, treškārt, atbildei, ko persona, kas iestājusies lietā, sniegusi uz Komisijas lūgumu sniegt papildu informāciju par makroekonomiskajiem rādītājiem.

445 Prasītāji uzskata, ka to procesuālo tiesību pārkāpumu pastiprinot tas, ka visiem Savienības ražotājiem, kuri ir snieguši informāciju, tika piemērota anonimitāte, un atkārtoti tika atteikts sniegt jebkādu informāciju par šo sabiedrību ražojumu klāstu un to pārdošanas apjomu reprezentativitāti.

446 Šajā ziņā, saistībā ar, pirmkārt, makroekonomisko rādītāju anketā sniegto atbilžu konfidencialitāti, no apstrīdētās regulas izriet, ka administratīvajā procesā tikai *EFDA* un *CCCME* ir apstrīdējuši šīs informācijas konfidencialitāti. Tas pats attiecas uz to, ka tiek apstrīdēta uz izlasē iekļauto Savienības ražotāju jautājumiem sniegto atbilžu konfidencialitāte, kā arī uz Komisijas lūgumu sniegt papildu informāciju par makroekonomiskajiem rādītājiem sniegtās atbildes konfidencialitāte, ko sniegusi persona, kas iestājusies lietā.

447 Pirmkārt, *EFDA* nav prasītāja un, otrkārt, saskaņā ar šā sprieduma 434. punktā izdarīto secinājumu *CCCME* nevar atsaukties uz to, ka ir pārkāptas tās biedru procesuālās tiesības, ja tie šīs tiesības nav izmantojuši Komisijā ar rakstveida lūgumiem.

448 Turklāt attiecībā uz to uzņēmumu nosaukumiem, kuri ir atbildējuši uz makroekonomisko rādītāju anketu, no apstrīdētās regulas 21. un 396. apsvēruma izriet, ka vienīgās ieinteresētās personas, kas apstrīdēja Savienības ražotāju anonimitāti, bija *CCCME*, *EFDA* un Ķīnas Tautas Republika. Tā kā neviens ražotājs eksportētājs, kas ir prasītājs, nav lūdzis Komisijai papildu informāciju par Savienības ražotāju identitāti, kā secināts šā sprieduma 440. punktā, šis iebildums ir jānoraida.

449 No tā izriet, ka devītā pamata pirmā daļa nav pieņemama un ir jānoraida.

2) Par otro daļu

450 Prasītāji apstrīd, kā Komisija ir pārvaldījusi nekonfidenciālos lietas materiālus, tādējādi pārkāpjot pamatregulas 6. panta 7. punktu un 19. panta 1.–3. punktu, kā arī to tiesības uz aizstāvību, jo ieinteresētajām personām izmeklēšanas laikā neesot bijusi pilnīga un savlaicīga pieeja nekonfidenciālajiem lietas materiāliem.

451 Pirmkārt, ieinteresētajām personām šādi esot liegta iespēja maksimāli sekot izmeklēšanas galvenajām norisēm vai iesniegt apsvērumus par tām, piemēram, par Komisijas lēmumu grozīt Savienības ražotāju izlasi. Turklāt ieinteresētās personas neesot bijušas informētas par *ex parte* saziņu starp Komisiju un personu, kas iestājusies lietā.

452 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka vairāki materiāli tika izņemti no nekonfidenciālajiem lietas materiāliem.

453 Treškārt, prasītāji apgalvo, ka pastāv dažādi citi faili, kas nekad nav tikuši lejupielādēti nekonfidenciālajos lietas materiālos.

454 Attiecībā uz Komisijas veikto nekonfidenciālo lietas materiālu pārvaldību, pirmām kārtām, jākonstatē, ka no paša pamatregulas 6. panta 7. punkta formulējuma, kas atgādināts šā sprieduma 404. punktā, izriet, ka antidempinga izmeklēšanas procedūrā ieinteresētās personas, piemēram, prasītāji, nevar sūdzēties par kāda dokumenta neesamību izmeklēšanas nekonfidenciālajos lietas materiālos, ja tās nav iesniegušas rakstisku lūgumu iepazīties ar minēto dokumentu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 109. punkts).

455 No apstrīdētās regulas 22. un 24. apsvēruma izriet, ka apgalvoto nekonfidenciālo lietas materiālu nepietiekamību administratīvā procesa laikā apstrīdēja tikai *CCCME* un *EFDA* pēc galīgo secinājumu paziņošanas.

456 Otrām kārtām, attiecībā uz saziņu starp Komisiju un personu, kas iestājusies lietā, no apstrīdētās regulas 47. apsvēruma izriet, ka tikai *EFDA* un *CCCME* bija lūgušas to izpaust.

457 Trešām kārtām, attiecībā uz to, ka no nekonfidenciālajiem lietas materiāliem esot izņemts zināms skaits dokumentu, tikai *CCCME* šajā ziņā lūdza Komisijai sniegt papildu informāciju.

458 Līdz ar to, ņemot vērā administratīvajā procesā lūgumus izteikušo ieinteresēto personu identitāti un šā sprieduma 440. punktā izdarīto secinājumu, ir jāuzskata, ka arī šī daļa ir nepieņemama.

3) Par trešo daļu

459 Prasītāji apstrīd Komisijas atteikumu nodot ieinteresētajām personām informāciju, pamatojoties uz kuru tā esot izdarījusi galīgos konstatējumus, tādējādi pārkāpjot pamatregulas 20. panta 2. un 4. punktu un tiesības uz aizstāvību. Taču izlasē iekļauto Savienības ražotāju sniegtā informācija un makroekonomisko rādītāju anketa ir bijuši divi galvenie avoti, uz kuriem Komisija esot balstījusies, lai izdarītu savus secinājumus par kaitējumu un cēloņsakarību.

460 Šajā ziņā no apstrīdētās regulas izriet, ka neviens atsevišķs ražotājs eksportētājs, kas ir prasītājs, nav lūdzis izpaust precīzu informāciju, ko bija snieguši Savienības ražotāji. No tā secināms, ka prasītāju apgalvojumi šajā daļā ir nepieņemami un līdz ar to arī viss devītais pamats kopumā nav pieņemams, tāpēc tas ir jānoraida.

461 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasība kopumā ir jānoraida.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

462 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* (*CCCME*) un pārējie prasītāji, kuru nosaukumi ir uzskaitīti pielikumā, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Schalin Steinfatt Kukovec

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 2. oktobrī.

[Paraksti]